

กลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนอารมณ์ขันของ เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ปริญญานิพนธ์
ของ
ณัฏฐา ชานัญญี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา
พฤษภาคม 2551

กลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนอารมณ์ขันของ เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ปริญญานิพนธ์
ของ
ณาดา ชาญบัญญัติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนอารมณ์ขันของ เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

บทคัดย่อ

ของ

ญาติา ชาญบัญญัติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

พฤษภาคม 2551

ญาดา ชาญบัญชา. (2551). *กลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนอารมณ์ขันของ เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ปัญญาเมธิกุล, อาจารย์ ดร. สุกัญญา เรืองจรรยา.

ปรินญาณินพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันและศึกษาความหมายที่แฝงอยู่ในกลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันที่พบมากของเกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา จากผลการศึกษาพบกลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน 14 กลวิธี โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ 1) กลวิธีทางศัพท์ ได้แก่ กลวิธีการใช้คำเลียนเสียง กลวิธีการใช้คำรุนแรง กลวิธีการเล่นคำ กลวิธีการใช้คำต่างประเทศ กลวิธีการสร้างคำใหม่ กลวิธีการตัดคำ 2) กลวิธีทางปริเขตและวัจนปฏิบัติศาสตร์ ได้แก่ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีการสร้างเรื่องให้เกินจริง กลวิธีการตั้งสมญานามให้กับบุคคล กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ กลวิธีความไม่เข้ากัน กลวิธีการทำให้เป็นเรื่องสัปดน กลวิธีการพาให้หลงทาง กลวิธีการล้อเลียน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบกลวิธีเพิ่มเติมอีก 4 กลวิธีได้แก่ กลวิธีการใช้คำแสลง กลวิธีการชมและตำหนิตนเอง กลวิธีการสื่อสารกับผู้อ่าน และกลวิธีการใช้สำนวนสุภาษิต โดยกลวิธีที่พบส่วนใหญ่เป็นกลวิธีทางปริเขตและวัจนปฏิบัติศาสตร์ ซึ่งเป็นกลวิธีที่ต้องมีการวิเคราะห์ความหมายแฝงโดยอาศัยบริบทและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม จากผลการศึกษาพบว่ากลวิธีที่ปรากฏมากในงานเขียนของเกตุเสพย์สวัสดิ์ คือ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน เนื่องจากเกตุเสพย์สวัสดิ์ต้องการชี้ให้เห็นถึงสภาพของสังคมปัจจุบันว่ามีทั้งทางบวกและทางลบ จึงใช้การเสียดสีประชดประชันเพื่อทำให้กลายเป็นเรื่องตลกขบขัน

นอกจากการศึกษาการใช้ภาษาและความหมายแฝงแล้ว จากผลการวิจัยยังพบว่ารูปแบบการเขียนของเกตุเสพย์สวัสดิ์ ก็เป็นส่วนสำคัญในการนำเสนอความตลก กล่าวคือ มีการเขียนที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการทำให้เป็นปริศนาอักษรไขว้ คอลัมน์ทำนายดวง คอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ ร้อยกรอง เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้เขียนอย่างดี

THE TECHNIQUES OF THAI HUMOUR IN THE PROSE OF
KETSAEPSAWAS PALAKAWONG NA AYUDHA

AN ABSTRACT
BY
YADA CHANBANCHEE

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Linguistics
May 2551

Yada Chanbanchee. (2008). *The Techniques Thai Humour in the Prose of Ketsepsawas Palakawong na Ayudhya*. Master thesis, M.Ed. (Educational Linguistics) Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Siriporn Panyametheekul, Dr. Sugunya Reungjaroon.

This research aimed to study the techniques and implicature in Thai humour in the prose of Ketsepsawas Palakawong na Ayudhya. The study found 18 techniques which were divided into 2 groups. The first group included lexicon techniques such as mimicking sounds, dysphemism, puns, loan words, coined words, clipped words and slang words,. The second group included discourse and pragmatic techniques such as irony, hyperbole, name-calling, figures of speech, incongruity, naughtiness, punch lines, teasing, compliments and accusation, engaging the audience, idioms. Discourse and pragmatic techniques were most commonly used, with irony being used most because Ketsepsawas aims to be humourous when referring to social problems. These techniques must be analyzed according to the context and social situation.

Furthermore, the study also investigated the different writing formats used by Ketsepsawas. These formats included farcical imitations of various magazines columns such as horoscopes, sex advice columns, and crossword puzzles. Ketsepsawas also wrote many humourous poems. His ability to write in many different formats demonstrates his talents as a writer.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

กลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนอารมณ์ขันของ เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ของ

ญาดา ชาญบัญญัติ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล)

(อาจารย์ ดร.สุพัตรา ทองกัลยา)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรรยา)

(อาจารย์ ดร.ปณิดา เลอเลิศยุติธรรม)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรรยา)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำหรับได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาสละเวลาอันมีค่า คำแนะนำและกำลังใจ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องในปริญญานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาและความปรารถนาดีของท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบพระคุณดร.สุกัญญา เรืองจรรยา อาจารย์ญาณิสา บุญชะยทวิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร ดร.สุพัตรา ทองกัลยา กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ดร.ปณิดา เลอเลิศยุติธรรม และอาจารย์ Nicole Lasas อาจารย์ Jeremy Perkins ที่ช่วยแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง โดยให้ข้อคิดและกำลังใจ

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ให้ทุนวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ เพื่อนร่วมงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พิมุข พุ่มมหาเมฆ รุ่งพี รุ่งน้อง คุณศิริวิรัตน์ เชื้อนแก้ว คุณก่องกิจบุญ พุดำ คุณอินทิรา จารุจินดา คุณสมชาย วัชรปัญญาวงศ์ คุณชื่อนิจิตต์ อธิวรกุล และคุณวุฒิพร มาตยานุญ ขอขอบคุณความปรารถนาดีเพื่อร่วมรุ่นภาษาศาสตร์ทุกท่าน

สำหรับบุคคลที่ต้องกล่าวถึงโดยอยู่เบื้องหลังความสำเร็จในงานวิจัยครั้งนี้ คือ คุณเกตุเสพย์ สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา หรือน้าเน็ก ผู้สร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาศึกษา จึงขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้

ท้ายสุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครูสองท่านแรกได้แก่คุณธัญญา และคุณสุภาพ ชาญบัญญัติ บิดาและมารดาของผู้วิจัย คุณอาทุกท่าน และผู้มีพระคุณในครอบครัว

คุณค่าอันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของครูบาอาจารย์จากอดีตจนถึงปัจจุบันทุกสาขาวิชาที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ รวมทั้งครูอาจารย์ที่สร้างหนังสือและตำราทุกเล่มที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าศึกษาอ้างอิง

ญาดา ชาญบัญญัติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความหมายของอารมณ์ขัน	7
จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของอารมณ์ขัน	8
องค์ประกอบในการสร้างอารมณ์ขัน	9
ทฤษฎีอารมณ์ขัน	10
กลวิธีใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน	16
ความหมายจากการอนุมาน	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ความหมายแฝง	33
สรุปและอภิปรายผล	33
4 การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษา.....	34
5 การวิเคราะห์ความหมายแฝง	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
6 สรุปผล อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	81
ประวัติย่อผู้วิจัย	87

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 กลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันในงานเขียนของเกตุเสพย์สวัสดิ์.....	35

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	รูปแบบการเขียนปริศนาอักษรไขว้ดารา.....	62
2	รูปแบบการล้อเลียนคอลัมน์ทำนายดวง (1).....	63
3	รูปแบบการล้อเลียนคอลัมน์ทำนายดวง (2).....	64
4	รูปแบบการล้อเลียนคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ (1).....	65
5	รูปแบบการล้อเลียนคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ (2).....	66
6	รูปแบบการล้อเลียนคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ (3).....	67
7	รูปแบบการตั้งคำถาม.....	68
8	รูปแบบโคลงสี่หยาบคาย.....	69
9	รูปแบบสักวาฯ.....	70
10	รูปแบบแคนโต้.....	71

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมปัจจุบันมีความเครียดมากขึ้นจากปัจจัยต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเมือง ปัญหาการทำงาน ปัญหาการเรียน ปัญหาเศรษฐกิจ หรือแม้กระทั่งปัญหาจราจร ล้วนแต่มีผลต่อการดำรงชีวิตในสังคม อย่างไรก็ตาม เมื่อคนเรามีความเครียดคนมักจะแสวงหาที่ผ่อนคลายความเครียด อาทิเช่น การออกกำลังกาย การไปเที่ยวแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ การรับสิ่งบันเทิงจากสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุ และการอ่านหนังสือ ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการผ่อนคลายความเครียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านงานเขียนที่แฝงไปด้วยความตลกขบขัน งานเขียนประเภทนี้จะทำให้ผู้อ่านได้หัวเราะ มีความสุข และเหมาะกับทุกเพศ ทุกวัย ทุกระดับการศึกษา ทั้งยังแฝงแนวคิด อารมณ์ ความรู้สึก ปรากฏการณ์ในสังคมแต่ละยุค เช่น งานเขียนที่เป็นการ์ตูน กวีนิพนธ์ชาขัน เป็นต้น นอกจากนี้ งานเขียนอารมณ์ขันไม่เพียงแต่ให้ความขำขัน แต่ยังมีวัตถุประสงค์อย่างอื่นที่แฝงอยู่ด้วย คือ เพื่อล้อเลียน เสียดสี เหน็บแนม ประชดประชัน และถ้าพิจารณาลึกลงไปในเรื่องหัวเรานั้น เรื่องขบขันก็บอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างน่าคิด (เมธา เสรีธนาวงศ์. 2539 : 8) โดยเนื้อเรื่องของงานเขียนอารมณ์ขันที่เกิดขึ้นในสังคมอาจเกี่ยวข้องกับความเย่อหยิ่งจองหอง ความอวดรู้ อวดดี ความไม่จริงใจ การหน้าไหว้หลังหลอก ความรักที่หลงใหลข้างเดียว หรือแม้กระทั่งสิ่งที่ผิดไปจากค่านิยมของคนในสังคม เป็นต้น ซึ่งไม่ว่าในสังคมยุคใดก็เกิดขึ้นเสมอ (สิทธา พินิจภูวดล. 2528 : 107, 487; และทัศนีย์ กระต่ายอินทร์. 2515 : 3)

งานเขียนอารมณ์ขันมีประเด็นที่น่าสนใจหลายประเด็น ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอเรื่องที่ธรรมดา มีความหมายตรงตัว แต่กลับทำให้เกิดความขำขัน หรือการนำเสนอเรื่องที่รุนแรง แต่ปรับเป็นเรื่องที่อ่านแล้วไม่รุนแรงและยังทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขัน เช่น “การทอังก่อนแต่งงานของดารา” การทอังก่อนแต่งงานเป็นเรื่องผิดศีลธรรมในสังคมไทยแต่ถูกนำมาเล่าอย่างตลก ดังที่มีการกล่าวว่า “...แต่น่าเป็นห่วงคนดังแต่งงานสุขภาพมักไม่แข็งแรงคลอดก่อนกำหนดอยู่เรื่อย แต่งได้ 5-6 เดือนคลอดซะแล้ว เด็กเรียนสุขศึกษาเริ่มงง ครูอะ ปกติคนเราท้อง 9 เดือนไม่ใช่หรออะ...คาดว่าอีกไม่นานเจ้าสาวอาจมีการคลอดกลางงานแต่งงาน เว็ดdingสตูดิโออาจต้องเพิ่มเซคชั่นหมอดำแยในแพคเกจด้วย” (เกตุ เสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2547 : 22)

อีกตัวอย่างที่กล่าวถึงการละเมิดลิขสิทธิ์เพลง ปัจจุบันมีการผลิตซีดีผิดกฎหมายเกิดขึ้นมากมาย ก็มีนักเขียนนำมาเขียนเป็นเรื่องตลกว่า “ใครซื้อเทปผีบ้านผี...เดินได้แทบเลื่อน พวกก็อปฯ ชะเหียน” เป็นต้น (เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา. 2547 : 52)

หากย้อนเวลากลับไปในอดีต ประเทศไทยมีนักเขียนด้านอารมณ์ขันหลายท่าน ไม่ว่าจะเป็น ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช / ฮิวเมอริสต์ (อบ ไชยวสุ) / ไมตรี ลิมปิชาติ / วงศ์ วงษ์สวรรค์ / ดำรง อาภัย กุล เป็นต้น ส่วนในปัจจุบันผู้เขียนงานอารมณ์ขัน เช่น พิง ลำพระเพลิง / อุดม แต่พานิช / เกตุเสพย์ สวัสดิ์ ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา บุคคลเหล่านี้มีงานเขียนเกี่ยวกับอารมณ์ขันมากมายไม่ว่าจะเป็นหนังสือ “รวมมิตรอุดม” “เดี่ยวไม่โครโฟน” “อุดมโชว์ห่วย” ของอุดม แต่พานิช / หนังสือ “ตอแหลลงดับ” “แรด เข้าเส้นเลือด” “กระดะขึ้นสมอง” ของพิง ลำพระเพลิง / หนังสือ “naked 1-3” “เน็กแนว” ของเกตุ เสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา แต่ผู้ที่ได้รับความนิยมในขณะนี้ คือ เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา หรือน้าเน็ก¹ เนื่องจากน้าเน็กมีความสามารถในงานเขียนอารมณ์ขันมาก ซึ่งพิจารณาได้จาก จำนวนยอดพิมพ์จำหน่ายของหนังสือและพ็อกเก็ตบุคในแต่ละปีที่มีการพิมพ์ถึง 7 ครั้ง ภายใน 5 เดือน และความนิยมในงานเขียนของน้าเน็กที่ตีพิมพ์ในนิตยสาร Hamburger นิตยสาร Front และนิตยสาร Seventeen จนต้องมีการรวมเป็นเล่ม น้าเน็กเป็นนักเขียนที่มีความคิดและมีมุมมองการใช้ภาษาที่ แปลกแหวกแนว กล่าวคือ น้าเน็กมีการใช้ภาษาที่แตกต่างจากภาษาปกติ เมื่อพิจารณางานเขียนของ น้าเน็กจะพบว่ามี การนำสร้างคำใหม่และก่อให้เกิดความหมายใหม่ขึ้น ซึ่งปราณี กุลละวณิชย์ (ม.ป.ป : 50) เรียกการใช้ภาษาเช่นนี้ว่า “ภาษาแหวกแนว” โดยปราณี กุลละวณิชย์กล่าวถึงภาษาเหล่านี้ว่า ความผิดในการใช้ภาษามีหลายระดับและในบางระดับแม้จะเป็นความผิด แต่ก็อยู่ในขอบเขตที่จะทำให้ เกิดการเข้าใจได้ นับว่าเป็นการสร้างสรรค์และเป็นการแสดงความสามารถในการพลิกแพลงภาษาที่ น่าสนใจประการหนึ่ง ผู้วิจัยเห็นด้วยกับความคิดดังกล่าวและคิดว่างานเขียนของน้าเน็กเป็นการสร้าง สีสันทางภาษา ทำให้งานเขียนน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ และงานเขียนน้าเน็กมักจะนำเรื่องใกล้ๆ ตัวของคน ในสังคมมาเป็นประเด็น เช่น การตีแผ่เบื้องหลังวงการบันเทิง โดยใช้ภาษาเสียดสี เหน็บแนม ประชด ประชัน ล้อเลียน เพื่อสร้างอารมณ์ขันแก่ผู้อ่าน จนทำให้น้าเน็กมีฉายาประจำตัวในวงการบันเทิงว่า “ผู้ขายปากจัด หน้าตี ผมสี มีหนวด” ตัวอย่างงานเขียนที่ทำให้น้าเน็กได้รับสมญานามนี้ พิจารณาได้ จากตัวอย่าง (1) – (4)

- (1) น้าเน็กเล่าถึงสถานการณ์ในรายการทอล์กโชว์ และพิธีกรคนหนึ่งกำลังสัมภาษณ์นักร้องชื่อปีเตอร์
พิธีกร : “ในอัลบั้มชุดนี้ของปีเตอร์เห็นว่ามีชาวดนตรีแปลกใหม่มากกว่าเดิม?”

¹ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้ “น้าเน็ก” แทนการเรียกชื่อเกตุเสพย์สวัสดิ์ เพื่อความสะดวกในการอ้างอิง

ปีเตอร์ : “ใช่ครับเรามีการนำเอาอันจะอันตรวยเข้ามาใช้ด้วย”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2547 : 17)

“อันจะอันตรวย” เป็นคำที่ไม่มีความหมายในภาษาไทย แต่นักเขียนสร้างคำนี้ขึ้นมา เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ของภาษาและก่อให้เกิดอารมณ์ขัน ซึ่งในที่นี้คำว่า “อันจะอันตรวย” สมมติให้แทนเสียงประกอบดนตรี

(2) ในบทความตอน “ดั่งด่วน” นักเขียนพูดถึงการแนะนำดาราที่ต้องการทำให้ตนเองดังขึ้นในวงการบันเทิง โดยกล่าวประชดไว้ว่า

“...แต่น่าเป็นห่วงคนดังแต่งงานสุขภาพมักไม่แข็งแรงคลอดก่อนกำหนดอยู่เรื่อย แต่งได้ 5-6 เดือนคลอดซะแล้ว เด็กเรียนสุขศึกษาเริ่มม่ง ครูสะ ปกติคนเราท้อง 9 เดือนไม่ใช่หรออะ...คาดว่าอีกไม่นานเจ้าสาวอาจมีการคลอดกลางงานแต่งงาน เว็ดdingสตูดิโออาจต้องเพิ่มเซคชั่นหมอดำแยในแพคเกจด้วย”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2547 : 22)

จากตัวอย่าง (2) สามารถพิจารณาแยกเป็นช่วงได้ดังนี้

(2 ก.) “...แต่น่าเป็นห่วงคนดังแต่งงานสุขภาพมักไม่แข็งแรงคลอดก่อนกำหนดอยู่เรื่อย แต่งได้ 5-6 เดือนคลอดซะแล้ว”

จากตัวอย่าง (2 ก.) เป็นการล้อเลียนว่าคนดังสุขภาพไม่แข็งแรงมักคลอดก่อนกำหนด เนื่องจากคนปกติต้องท้อง 9 เดือน จึงจะคลอด นักเขียนจึงเหน็บแนมว่า “คนดังสุขภาพไม่แข็งแรง” และถ้อยคำเสียดสี คือ “แต่งได้ 5-6 เดือนคลอดซะแล้ว” แต่ในความจริงแล้ว คือ คนดังที่กล่าวถึงมีความสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน ทำให้ต้องคลอดก่อนกำหนดไม่ได้เกี่ยวกับสุขภาพแต่อย่างใด

(2 ข.) “เด็กเรียนสุขศึกษาเริ่มม่ง ครูสะ ปกติคนเราท้อง 9 เดือนไม่ใช่หรออะ....”

จากตัวอย่าง (2 ข.) เป็นการกล่าวเสียดสี โดยอาศัยความรู้เรื่องสุขภาพของเด็กที่ไม่เข้าใจในเรื่องการตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน

(2 ค.) “อีกไม่นานเจ้าสาวอาจมีการคลอดกลางงานแต่งงาน เว็ดdingสตูดิโออาจต้องเพิ่มเซคชั่นหมอดำแยในแพคเกจด้วย”

จากตัวอย่าง (2 ค.) เป็นประโยคที่เสียดสีดาราที่แต่งงานได้ไม่นานก็มีลูกโดยเมื่อนับระยะเวลาจากวันที่แต่งงานจนกระทั่งคลอดลูกแล้ว ใช้เวลาน้อยกว่าการตั้งครรภ์ธรรมดา จึงประชดประชันว่าอาจมีการคลอดกลางงานแต่งงาน จนกระทั่งต้องมีบริการเสริมจากบริษัทรับจัดแต่งงาน นั่นก็คือ “เซคชั่นหมอดำแย” ซึ่งในความเป็นจริงบริการนี้ไม่มี และการใช้คำว่า “หมอดำแย” ยังแฝงให้เห็นถึง

(3) จากเรื่อง naked ตอน พิธีกร น้ำเน็กกล่าวถึงปัญญา นิรันดร์กุล ซึ่งเป็นพิธีกรกำลังเฉลยคำตอบแก่ผู้เข้าแข่งขันในรายการแฟนพันธุ์แท้ ปัญญา นิรันดร์กุลเป็นพิธีกรที่มีบุคลิกเฉพาะตัวในการเฉลยคำตอบ คือ มักจะชอบให้ผู้ชมและผู้แข่งขันได้ลุ้น น้ำเน็กนำเรื่องนี้มาเขียนในหนังสือว่า

“ กว่าจะระเบิดเสียงว่า “ถูกต้องนะครับ...บ...บ...” คนดู – ผู้แข่งขันชะงักใหญ่พันทันเป็นเงื่อนพิรอด”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2547 : 18)

จากตัวอย่าง (3) การเฉลยคำตอบของปัญญา นิรันดร์กุลที่มักจะชอบให้ผู้แข่งขันและผู้ชมได้ลุ้น น้ำเน็กนำมาล้อเลียนให้เกิดอารมณ์ขัน โดยอาศัยกลวิธีการใช้โวหารแบบเกินความจริง คือ “ล่าช้าใหญ่พันทันเป็นเงื่อนพิรอด” ซึ่งในความเป็นจริงแล้วล่าช้าไม่สามารถพันทันเป็นเงื่อนพิรอดได้ แต่น้ำเน็กเขียนอธิบายเปรียบเสมือนว่าลุ้นจนล่าช้าที่ขดอยู่ในท้องพันทันเป็นเงื่อนพิรอด เพื่อให้คนอ่านรู้สึกตลกและทำให้เห็นภาพว่าลุ้นจริงๆ

นอกจากนี้ น้ำเน็กยังเขียนงานอารมณ์ขันเป็นร้อยกรอง เพื่อเสียดสีวงการบันเทิง ตัวอย่างเช่น

(4) ดารา พ.ศ. นี้	โง่วันม
หากใครไม่โน้มนม	เกิดยาก
นมเล็กจกขึ้นนม	งานน้อย เหงาหง
ครั้นใครไม่ดูเอ็กซ์	แนะนำ “ยันฮี”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 52)

จากตัวอย่างที่ (4) น้ำเน็กได้พูดถึงดาราในปัจจุบันว่า

(4 ก.) “ดารา พ.ศ. นี้ โง่วันม” เป็นการแสดงให้เห็นว่าดารามักแต่งกายโง่หน้าอก

(4 ข.) “หากใครไม่โน้มนม เกิดยาก” เป็นการใช้คำผวน คือ คำว่า โนม เพื่อ

ให้คล้องจองกับคำว่า นม ในบาทแรกและคำว่า นม ในบาทที่สาม

(4 ค.) “นมเล็กจกขึ้นนม งานน้อย เหงาหง” หมายความว่าดาราคณไหนที่มีหน้าอกขนาดเล็ก มักจะไม่ได้ได้รับความนิยมสนใจ งานจะมีน้อย

(4 ง.) “*ครั้งใครไม่ดูเอ็กซ์ แนะนำ ยันฮี*” น้าเน็กกล่าวว่าใครที่หน้าอกไม่ใหญ่หรือมีลักษณะที่ไม่น่าเข้ายวน แนะนำให้ไปทำศัลยกรรมหน้าอกกับโรงพยาบาลชื่อดังในวงการศัลยกรรม คือ โรงพยาบาลยันฮี

จากตัวอย่าง (4) สรุปใจความได้ว่าน้าเน็กเสียสดีดาราว่าดาราคณไหนที่มีหน้าอกขนาดใหญ่หรือกล้าที่จะแต่งกายเปิดเผยหน้าอกมักจะได้รับความนิยม ส่วนดาราที่หน้าอกเล็กก็มักจะไม่ได้รับความนิยม น้าเน็กจึงแนะนำให้ไปทำศัลยกรรมที่โรงพยาบาลยันฮี จากตัวอย่างเห็นได้ว่านอกจากน้าเน็กจะมีความสามารถในการเขียนร้อยแก้วแล้ว ยังมีความสามารถในงานเขียนคำประพันธ์ ซึ่งน้าเน็กสามารถเสียสดีและอธิบายให้เป็นภาพพจน์ได้เป็นอย่างดี

จากตัวอย่างงานเขียนข้างต้น แสดงให้เห็นว่างานเขียนของเกตุเสพย์สวัสดิ์นั้นมีลักษณะเด่นเฉพาะในการเขียนเรื่องรุนแรง เรื่องเศร้า เรื่องที่ไม่น่าสนใจจนกลายเป็นเรื่องน่าสนใจและเป็นเรื่องตลกได้ จึงเป็นที่น่าศึกษาว่ามัลักษณะอะไรที่เป็นพิเศษและมีกลวิธีการใช้ภาษาในการชักจูงใจคนอ่านให้ขบขันจนทำให้งานเขียนของน้าเน็กได้รับความนิยมจากประชาชนได้อย่างไร นอกจากนั้น เพื่อที่จะได้เข้าใจและรู้กลไกการสร้างงานเขียนอารมณ์ขันได้เป็นอย่างดี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันในงานเขียนของเกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา
2. เพื่อศึกษาความหมายที่แฝงอยู่ในกลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันที่พบมากของเกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงกลวิธีการใช้ภาษาให้เกิดอารมณ์ขัน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างงานเขียนประเภทอารมณ์ขัน
3. เพื่อสะท้อนให้เห็นภาพของสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันโดยผ่านงานเขียนอารมณ์ขัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์งานเขียนของเกตุเสพย์สวัสดิ์ในนิตยสารแฮมเบอร์เกอร์คอลัมน์ Naked ประจำปี 2548 - 2549 จำนวน 27 ฉบับคือตั้งแต่ฉบับที่ 71-100

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **กลวิธี (Technique)** หมายถึง วิธีการที่ผู้เขียนใช้ภาษาในการถ่ายทอดความคิดลงในงานเขียนแสดงอารมณ์ขัน
2. **อารมณ์ขัน (Humour)** หมายถึง ความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน ขบขัน หรือ หัวเราะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 อารมณ์ขัน

2.1.1 ความหมายของอารมณ์ขัน

2.1.2 จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของอารมณ์ขัน

2.1.3 องค์ประกอบของอารมณ์ขัน

2.1.4 ทฤษฎีอารมณ์ขัน

2.2 กลวิธีใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน

2.2.1 กลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน

2.3 ความหมายจากการอนุมาน (Implicature)

2.3.1 หลักในการให้ความร่วมมือในการสนทนา (Cooperative principle / CP)

2.3.2 บริบทในการตีความ

2.1 อารมณ์ขัน

2.1.1 ความหมายของอารมณ์ขัน

ความหมายของอารมณ์ขันตามรากศัพท์เดิมมาจากคำว่า “humor” ซึ่งเป็นภาษาลาติน แต่เดิมคำว่า “humour” ใช้ในวิชาสรีรศาสตร์ (Physiology) มีความหมายว่า “moisture” แปลว่า “ความชื้นซึ่งใช้เรียกของเหลว 4 ชนิดในร่างกายมนุษย์ ได้แก่ โลหิต เสมหะ น้ำเหลือง และน้ำดี” (Beckson; & Auther. 1957 : 99-102) แต่ต่อมาคำว่า “humour” ได้เปลี่ยนแปลงความหมายไปตามกาลเวลา คือ มีผู้นามาใช้ในวงการอักษรศาสตร์และวรรณคดีในสมัยเชคสเปียร์ (สิทธา พินิจภูวดล. 2538 : 481)

รอส (Ross, Alison.1998 : 1) ได้กล่าวให้คำจำกัดความของ Humour คือ สิ่งที่ทำให้คนหัวเราะหรือยิ้มได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ทศนีย์ กระต่ายอินทร์ (2521 : 11) ได้ให้คำจำกัดความของอารมณ์ขัน คือ ความรู้สึกทางอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นบุคคล เหตุการณ์ หรือวรรณกรรม อารมณ์ขันจะแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปการหัวเราะ อย่างไรก็ตาม การหัวเราะไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่มาจากอารมณ์ขันเพียงอย่างเดียว การหัวเราะอาจเกิดมาจากความรู้สึกเย้ยหยัน ความแค้น หรือความเศร้าได้ ลักษณะเช่นนี้ ดุ้ย ชุมสาย, ม.ล. (2516 : 138-139) เรียกว่า “การหัวเราะเทียม” นอกจากนั้น หัวใจของการสร้างอารมณ์ขันอยู่ที่การล้อเลียนตัวบุคคล สถาบัน หน่วยงาน ชนชาติ เชื้อ

2.1.2 จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของงานเขียนด้านอารมณ์ขัน

ธิดา โมสิกรัตน์ (2526 : 421-425) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของงานเขียนอารมณ์ขัน ดังนี้

1. เพื่อความบันเทิงใจ กล่าวคือ งานเขียนประเภทอารมณ์ขันเป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงใจมากกว่างานวรรณกรรมอื่นๆ ทำให้ผู้อ่านเพลิดเพลินไปร่ำไร เกิดความสบายใจ
2. เพื่อชี้ให้เห็นจุดบกพร่องของสังคม นั่นคือ งานเขียนอารมณ์ขันสามารถชี้จุดบกพร่องในสังคมได้ดี แต่เนื้อหาเหล่านั้นอาจจะไม่ได้ชี้จุดบกพร่องของสังคมทั้งหมด เพียงแต่เป็นการกล่าวพาดพิงโดยใช้จุดบกพร่องของสังคมเป็นโครงเรื่อง การกล่าวถึงจุดบกพร่องในสังคมอย่างตรงไปตรงมานั้น อาจทำให้เรื่องที่กล่าวดูเคร่งเครียด และผู้ถูกพาดพิงถึงอาจเกิดความขุ่นข้องหมองใจ เกิดความเสียหายหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้เขียนเองได้ ดังนั้น ในงานเขียนผู้เขียนจึงใช้วิธีการเขียนแบบที่เล่นที่จริงหรือหยิกแกมหยอก เพื่อช่วยให้เรื่องที่ดูเคร่งเครียดมีความบรรเทาเบาบางลง พร้อมกันนั้น ยังให้ความบันเทิงใจ และรู้สึกสะใจไปด้วย งานเขียนเรื่องราวประเภทนี้มีผู้นิยมอ่านมาก เพราะธรรมชาติของคนเรามักสนใจเรื่องราวและข้อบกพร่องของผู้อื่น
3. เพื่อเสนอแนวคิดในการแก้ไขจุดบกพร่องของสังคม โดยนักเขียนอาจไม่ได้กล่าวเสนอแนวคิดในการแก้ไขจุดบกพร่องโดยตรง แต่ผู้อ่านก็สามารถทราบได้ว่าควรแก้ไขอย่างไร
4. เพื่อกระตุ้นความคิดของผู้อ่าน กล่าวคือ นักเขียนไม่ได้ต้องการเสนอความคิดในการแก้ไข แต่ต้องการกระตุ้นให้ผู้อ่านมีความคิดว่าควรทำอย่างไร แก้ไขอย่างไร
5. เพื่อล้อวรรณคดี คือ การนำวรรณคดีมาดัดแปลงให้เป็นงานใหม่ ซึ่งปรับเข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบัน และสามารถเรียกเสียงหัวเราะได้

ส่วนประโยชน์ของอารมณ์ขัน ปราชญ์ กล่าวผจญ (2541 : 2) กล่าวว่าช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยให้อารมณ์โกรธบรรเทาเบาบางลง ช่วยให้อารมณ์การง่วงเหงาหาวนอน เช่น การใช้กลวิธีในการเล่าเรื่องตลกมาเสริมในการเรียนหรือการบรรยายต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น เพราะการเล่าเรื่องตลกสามารถทำให้การนั่งฟังที่น่าเบื่อ ง่วงเหงา กลับมากระปรี้กระเปร่าได้ การเล่าเรื่องจะต้องมีจุดจ๊วเส้น (Punch line) อยู่ในตอนจบ เพื่อทำให้ผู้อ่านคาดไม่ถึง และการเล่าเรื่องต้องใช้ภาษาอย่างมีศิลปะ เมื่อฟังแล้วต้องเข้าใจ เรื่องตลกที่เล่าต้องมีความสัมพันธ์กับเพศ วัย สติปัญญาของผู้ฟัง (อนันต์ แจ่มกลีบ. 2517 : 62- 69; อ้างอิงจาก ทศนีย์ กระต่ายอินทร์. 2521 : 10) นอกจากนั้น ยังมีการนำการ

2.1.3 องค์ประกอบในการสร้างอารมณ์ขัน

การเขียนเพื่อสร้างอารมณ์ขันจะประกอบด้วยองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน เพื่อให้งานเขียนเหล่านั้นสามารถทำให้เกิดอารมณ์ขันได้ โดยสิทธา พินิจวุฒล (2528 : 487-503) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการสร้างวรรณกรรมล้ออารมณ์ขัน ดังนี้

1. เนื้อเรื่อง งานเขียนอารมณ์ขันควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคม ซึ่งอาจจะเป็นสังคมยุคใดก็ได้ และความขบขันให้ผลต่างกันในแต่ละยุค เนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมควรมีลักษณะเด่นที่ชวนำขันหรือมีปัญหาที่น่าขัน เช่น การสร้างเรื่องที่เกิดขึ้นจริง เป็นเรื่องล้อเลียน เรื่องหยาบคายหรือสัปดน เป็นต้น

2. บุคคลในเรื่องหรือตัวละคร ได้แก่ ตัวละครที่ผู้เขียนสร้างขึ้นหรือบุคคลที่มีอยู่จริง บุคคลที่นำมาล้อเลียนอาจจะเป็นคนในอดีตหรือปัจจุบันที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย เช่น ดารา นักการเมือง ตัวละครในนิยาย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม นักเขียนมักจะนำบุคคลในระดับกลางมาสร้างให้เกิดอารมณ์ขัน เพราะผู้อ่านระดับกลางมีมากที่สุดในสังคม เนื้อหาจะเป็นที่รู้จักและเข้าใจได้ง่าย สามารถเห็นได้ทั่วไป แต่ถ้าเรานำสิ่งที่ผู้อ่านเข้าใจยากการเกิดอารมณ์ขันอาจไม่ประสบผลได้ ลักษณะตัวละครที่ใช้ในการสร้างอารมณ์ขัน ได้แก่ ลักษณะร่างกายที่เกินพอดี ยกตัวอย่างเช่น ตัวผอมหรืออ้วนเกินไป ผิดคำเกินไป ในการกล่าวถึงต้องไม่เป็นที่น่าเกลียดหรือน่ากลัวจนเกินไป จนทำให้ไม่สามารถก่อให้เกิดอารมณ์ขันได้ นอกจากนั้น อาจเป็นลักษณะพฤติกรรมหรือบุคลิกที่ดูเกินพอดี เช่น การแต่งกายและนิสัยที่แปลกไม่เหมือนใคร บุคลิกที่ดูเกินพอดี

3. เหตุการณ์ เหตุการณ์ที่นำมาเขียน เพื่อสร้างอารมณ์ขันมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับความพลัดพลั้ง การเข้าใจผิด เหตุบังเอิญ เหตุการณ์ไม่คาดฝันหรือเกินความคาดหมาย เหตุการณ์ที่เกิดจากความเหลวไหลไร้สาระ ความพลั้งเผลอหรือเดินเล่อ

4. กลวิธีการเล่าเรื่อง ถ้าหากไม่มีกลวิธีการเล่าเรื่องที่ดี อารมณ์ขันก็ไม่สามารถประสบผลได้ ดังนั้น จึงต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ ต่อไปนี้

4.1 ปฏิภาณ เชาวไหวพริบของผู้เล่า เช่น การเลือกใช้น้ำเสียงประชดประชัน การเยาะเย้ย ถากถางหรือเสียดสี และอื่นๆ ให้สอดคล้องกับบรรยากาศของเรื่อง

4.2 การขึ้นต้นและการจบเรื่อง โครงเรื่องต้องไม่ซับซ้อน มีตัวละครน้อย ไม่เปลี่ยนฉากบ่อย การจบเรื่องต้องรวดเร็วกะทันหัน พลิกความคาดหมาย เหลือเชื่อ

4.3 การสร้างปม เรื่องซ้ำชั้นมักจะมีการสร้างปมให้น่าสนใจแล้วมีจุดคลายปมตอนหลัง ซึ่งอาจเกิดจากความซื่อ ความเป็น หรือฉลาดเกินไป

4.4 การพาหลงทาง ผู้เขียนจะใช้วิธีการเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจอีกอย่าง โดยการปูนำความคิดไปทางหนึ่ง แล้วตลบเนื้อเรื่องกลับไปอีกทางหนึ่งอย่างรวดเร็ว

4.5 การนำสำนวนเก่ามาแปลงใหม่ เช่น การนำภาษิต คำคม คำพังเพย ที่คุ้นเคยมาดัดแปลง เพื่อให้ได้ความหมายใหม่และเกิดอารมณ์ขัน

4.6 การล้อเลียน การล้อเลียนเป็นศิลปะแขนงย่อยของงานเขียนประเภทเสียดสี (Satire) การล้อเลียน คือ การลอกเลียนแบบผู้อื่น เพื่อให้เหมือนแบบ การล้อเลียนมี 3 วิธีด้วยกัน คือ การเลียนแบบ (Imitation) การกระทำตามอย่างซ้ำๆ (Repetition) และการปลอมแปลงบิดเบือน (Disguise) การล้อเลียนสามารถกระทำได้หลายอย่าง ได้แก่ การล้อเลียนคำพูด ถ้อยคำ สำนวน น้ำเสียง ลีลาการพูด ล้อเลียนบุคคลสำคัญ บุคคลในสื่อ เช่น ดารา นักร้อง นักการเมือง เป็นต้น

2.1.4 ทฤษฎีอารมณ์ขัน

นักภาษาศาสตร์เริ่มให้ความสำคัญด้านอารมณ์ขันราวทศวรรษ 1970 โดยมีนักภาษาศาสตร์บางท่านได้นำแนวคิดในการศึกษาความหมายทางอรรถศาสตร์และวัจนปฏิบัติศาสตร์มาใช้ในการศึกษาภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขัน (กาญจนา เจริญเกียรติบรร. 2548 : 16) แนวคิดทฤษฎีที่สำคัญเกี่ยวกับอารมณ์ขันสามารถแบ่งเป็นทฤษฎีใหญ่ๆ ได้ กลุ่ม 3 ทฤษฎี ดังต่อไปนี้

1) ทฤษฎีความเหนือกว่า (Superiority Theories)

ทฤษฎีนี้มีพื้นฐานมาจากคำกล่าวที่ว่ารากฐานของการหัวเราะ คือ ความรู้สึกมีชัยชนะเหนือผู้อื่น กล่าวคือ ความปิติยินดีเกิดจากการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นที่ด้อยกว่า เช่น โง่กว่า น่าเกลียดกว่า ไซครายกว่า อ่อนแอกว่า เป็นต้น ทฤษฎีกลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลมาจากนักปรัชญาโทมัส ฮ็อบส์ (Hobbs. 1651) ซึ่งอธิบายถึงทฤษฎีนี้ว่าความสนุกสนาน คือ การทำให้คนหัวเราะ โดยฮ็อบส์ได้ให้คำจำกัดความของความสนุกสนานว่า “ความรู้สึกถึงความมีชัยชนะของผู้หัวเราะ” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ คนเราจะรู้สึกขำได้เมื่อเห็นผู้อื่นด้อยกว่า และได้ให้คำจำกัดความของการนำขันประเภทนี้ว่าเป็นความภาคภูมิใจอย่างทันที (Sudden glory) และจะเกิดความสัมฤทธิ์ เมื่อเราได้เห็นความอ่อนแอหรือความบกพร่องของผู้อื่นหรือการเปรียบเทียบฐานะที่สูงกว่าของตนเองกับผู้อื่น เช่น ดังที่เพลโตกล่าววามนุษย์เราจะขำเมื่อเห็นความไซครายของผู้อื่นและจะรู้สึกโล่งใจก็ต่อเมื่อเราไม่ได้เป็นผู้ไซคราย

นอกจากนี้ ทฤษฎีความเหนือกว่ายังสัมพันธ์กับสถานภาพทางสังคมและภาษาของกลุ่มชน และวัฒนธรรมของชนชาติภาษาที่ต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น คำว่า “สก๊อตเทป” เป็นคำศัพท์ที่นิยมใช้เพื่อล้อเลียนชาวสก๊อตแลนด์ว่าเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียว โดยนำมาเทียบกับความเหนียวของเทปกาว หรืออีกตัวอย่างหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิงผมสีบลอนด์ ส่วนใหญ่มักถูกนำเสนอว่าเป็นผู้หญิงที่สวยงาม แต่ไม่มีความฉลาด ซึ่งลักษณะนี้ถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ล้อเลียนผู้หญิงผมสีบลอนด์ เช่น เรื่อง Legally Blonde เป็นต้น ผู้หญิงในสังคมตะวันตกส่วนใหญ่มักตกเป็นเป้าล้อเลียนให้มีภาพลักษณ์ในด้านลบ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงอุดมการณ์ทางความคิดของคนส่วนใหญ่ที่มีต่อผู้หญิงตะวันตก นอกจากนั้น ทฤษฎีความเหนือกว่ายังเกี่ยวข้องกับการล้อเลียนกลุ่มชาติพันธุ์ โดยอาศัยเป้าล้อเลียนหรือตลก (butt of humour) โดยเป็นการล้อเลียนกลุ่มชาติพันธุ์มากกว่าคนกลุ่มอื่น เช่น ชาติพันธุ์ประเทศเพื่อนบ้านหรือชนกลุ่มน้อย ตัวอย่างเช่น

(1) ซอยบางๆ หนา

จากตัวอย่าง (1) เป็นการล้อเลียนภาษาของชาวลำปาง เนื่องมาจากว่าชาวลำปางมักจะนิยมลงท้ายประโยคว่า “หนา” ดังนั้น จากตัวอย่างข้างต้น ผู้ฟังหากไม่ใช่ชาวลำปางและไม่เข้าใจคำว่า “หนา” ว่าเป็นภาษาถิ่น ก็จะทำให้เกิดใจผิดว่าจะให้ซอยบางหรือหนากันแน่ ซึ่งคนส่วนใหญ่มักจะนำคำนี้มาล้อเลียนชาวลำปางเสมอ

(2) พ่อก็หมา แม่ก็หมา หมาทั้งบ้านเลย

จากตัวอย่าง (2) เป็นการล้อเลียนเสียงภาษาถิ่นของชาวจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งคำว่า “หมา” นั้นเป็นการออกเสียงที่เป็นภาษาถิ่นของคำว่า “มา” ในภาษาไทยมาตรฐาน แต่ชาวจังหวัดสุพรรณบุรีจะออกเสียงเหนือโดยเพี้ยนเป็น “หมา” ดังนั้น จึงทำให้ความหมายเพี้ยนไป

2) ทฤษฎีความไม่เข้ากัน (Incongruity Theories)

รากฐานของทฤษฎีนี้ คือ อารมณ์ขันเกิดจากความเข้ากันไม่ได้ ความไม่ลงรอยกัน สิ่งที่เกิดไปจากมาตรฐานของสังคม นั่นก็คือ ความไม่เข้ากันหรือความไม่ถูกกาลเทศะ การจับคู่ผิดของการนำเสนอทางความคิด หรือสถานการณ์ที่ผิดแผกออกไปจากธรรมเนียมเดิม (Goldstein; & McGhee. 1972 : 7-8) เช่น คนที่อายุมากทำกริยาเป็นเหมือนเด็ก ผู้ชายแกล้งทำกริยาเหมือนผู้หญิง การใช้คำพูดที่ผิดต่อบริบท เช่น นำศัพท์ที่เป็นทางการหรือศัพท์วิชาการมาใช้ในการเล่าเรื่องอารมณ์ขัน เป็นต้น

รอส (Ross. 1998 : 8) ได้กล่าวถึงสาเหตุของความซ้ำซ้อนของทฤษฎีความไม่เข้ากันว่าเกิดขึ้นเนื่องจากความไม่เข้ากันหรือความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกัน ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาในการใช้คำพูด เหตุการณ์ ความรู้สึก และความกำกวมของภาษาหรือที่เรียกว่าการเล่นคำ (Pun) สามารถทำให้ผู้สนทนาสามารถตีความได้มากกว่าหนึ่งความหมาย นอกจากนี้ สิ่งที่เป็นพื้นฐานที่รอสใช้เป็นเกณฑ์ในการก่อให้เกิดอารมณ์ขัน ประกอบด้วย

ประการแรก ความไม่เข้ากันที่เกิดขึ้นในระหว่างสิ่งที่คาดการณ์ไว้กับสิ่งที่เกิดขึ้น

ประการที่สอง ความไม่เข้ากันของความกำกวมของภาษา

ประการสุดท้าย การสร้างความประหลาดใจ คือ การที่ผู้สนทนาไม่ได้รับคำตอบตามที่ถาม คาดหวังไว้ (punch line)

รอส (Ross. 1998 :8) กล่าวว่าความกำกวมของภาษาเกิดได้ด้วยองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ด้านระบบหน่วยเสียง (Phonology) สัทศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอารมณ์ขันหรือความตลก ตัวอย่างเช่น คือ คำพ้องเสียง (Homophone) การเน้นพยางค์และทำนองเสียง (Stress and intonation) คำผวน (Spoonerism)

2. ด้านลิขวิทยา (Graphology) คือ ระบบการเขียนในภาษาที่สัมพันธ์กับสัทศาสตร์ ตัวอย่างเช่น

(4) Tony Blair, a PM = I'm a Tory, Plan B

จากตัวอย่าง เป็นการสลับตัวอักษรจากชื่อของคนที่มีชื่อเสียง อาจทำให้เกิดความไม่เข้ากัน หรือทำให้เกิดการพูดที่คล้ายๆ กัน สิ่งเหล่านี้ก็จะทำให้เกิดอารมณ์ขันได้

3. ด้านระบบหน่วยคำ (Morphology) ได้แก่ การเติมอุปสรรค (Prefixes) เช่น anti- และการเติมปัจจัย (Suffixes) เช่น -ment

ตัวอย่าง Compound words ที่ก่อให้เกิดความตลก

(4) What's a baby pig called?

A piglet.

So what's a baby toy called?

A toilet.

จากตัวอย่าง เป็นการเล่นคำ โดยใช้คำที่มีเสียงเหมือนกัน คือ คนถามถามว่า หมูตัวเล็กๆ เรียกว่าอะไร คำตอบ คือ "piglet" โดยคล้ายกับการเติมปัจจัย (suffix) "-let" แต่พอถามว่าของเล่นชิ้นเล็กๆ เรียกว่าอะไร คนตอบก็เลียนแบบ "piglet" ก็จะกลายเป็น "toilet" แต่ไม่ใช่ "toy" ของเล่น จึงทำให้เกิดอารมณ์ขันได้

4. ด้านคำศัพท์ (Lexis) คือ การเล่นคำโดยใช้คำศัพท์ ซึ่งอาจมาจากการยืมคำ เช่น ในภาษาอังกฤษมีคำยืมจากภาษาต่างๆ มากมาย เช่น ลาติน ฝรั่งเศส หรือกรีก ลักษณะเช่นนี้ก็พบได้บ่อยในภาษาไทยเช่นกัน เนื่องมาจากว่าภาษาไทยมีคำยืมมากมายจากภาษาต่างๆ ดังนั้น ภาษาไทยจึงมีคำพ้องรูป พ้องเสียง ตรงกับภาษาอังกฤษ เช่น

(5) พ่อกูไปสัปดาห์ยันต์กับ “เณรพัดลม”

เณรแอร์!!! ...เหม...หนาวแย่

จากตัวอย่างเป็นการเล่นคำข้ามภาษา กล่าวคือ เป็นการใช้มุขตลกในการแก้ไขข้อผิดพลาดทางคำศัพท์

5. ด้านวากยสัมพันธ์ (Syntax) การใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันในด้านนี้เป็นการพิจารณาในระดับประโยค ซึ่งอาจเกิดจากการแปลความหมายได้มากกว่าหนึ่งความหมาย หรือเป็นความกำกวมของประโยคที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน เช่น ในภาษาไทยอาจเกิดจากการเว้นวรรคตอนของประโยคไม่ถูกต้องก็จะก่อให้เกิดความกำกวม ตัวอย่างเช่น

(6) ก. ไม่ได้เจอกันตั้งนานนม โตขึ้นเป็นกอง (เว้นวรรคตอนประโยคที่ต้องการ)

ข. ไม่ได้เจอกันตั้งนาน นมโตขึ้นเป็นกอง (เว้นวรรคตอนประโยคที่ทำให้เกิดความหมายกำกวม)

3) ทฤษฎีการปลดปล่อยและผ่อนคลาย (Releases and Relief Theories)

ทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับการปลดปล่อยอารมณ์จากความเครียดหรือความคับข้องใจให้ลดน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับที่สเปนเซอร์ (Spencer, 1860 : 256) กล่าวว่า การมีพลังงานมากเกินไปของอารมณ์ขึ้น พลังงานของประสาทที่เกิดขึ้นอย่างไร้จุดหมาย พลังงานเหล่านี้จะหาทางออก โดยวิธีการอันลงซึ่งเห็นได้จากอวัยวะที่ใช้ในการพูดและกล้ามเนื้อของการหายใจ เช่น การยิ้มให้เพื่อนเมื่องานเสร็จแล้ว ซึ่งเป็นเหมือนการบอกสัญญาณการผ่อนคลาย และเนื่องด้วยชีวิตคนเราที่เต็มไปด้วยความกดดันจากปัญหา ความรู้สึกที่ถูกกดดันจึงถูกปล่อยออกมาในรูปเสียงหัวเราะ นอกจากนี้ พรอยดอร์บิบายว่าสังคมได้กำหนดศีลธรรม รูปแบบความประพฤติ เช่น ห้ามพูดเรื่องเพศ ห้ามแสดงกิริยาก้าวร้าว และต้องรู้จักแยกแยะความจริงเท็จ ดังนั้น เราจึงต้องพยายามควบคุมอารมณ์ความรู้สึกและความประพฤติของตน ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกกดดันที่เกิดมาจากระเบียบกฎเกณฑ์ในสังคม เมื่อใดก็ตามที่ความกดดันที่อยู่ในจิตใจได้สำนึกไม่ได้เป็นอย่างที่เราคิดความรู้สึกที่พยายามควบคุมนั้นก็จจะระบายออกมาในรูปเสียงหัวเราะ เรื่องตลกส่วนมากมักจะเกี่ยวข้องกับการละเมิดข้อห้ามต่างๆ เช่น เรื่องเพศ (กาญจนา เจริญเกียรติบวร. 2548 : 16)

2.2 กลวิธีใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน

2.2.1 กลวิธีวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน

ธิดา โมสิกรัตน์ (2526 : 427-438) กล่าวว่าวรรณคดีสี่อารมณ์ขันมีวิธีการแต่งให้เกิดอารมณ์ขันดังนี้ ผู้วิจัยให้ตัวอย่างประกอบไปด้วยในบางตัวอย่าง

1. ยั่วล้อเป็นการเสนอเรื่องราวที่แฝงการเสียดสี เหน็บแนม ประชดประชัน และเยาะเย้ย ได้แก่

1.1 ยั่วล้อตรงๆ หมายถึง การเขียนคำหยาบตรงไปตรงมาอย่างเฉียบขาด ซึ่งบางครั้งค่อนข้างรุนแรงก้าวร้าว โดยที่ผู้เขียนหยิบยกสิ่งที่บกพร่องมาเขียนและเน้นให้เห็นว่าเป็นสิ่งน่าขัน ส่วนเรื่องที่ผู้เขียนมักจะกล่าวถึง

1.2 ยั่วล้อโดยอ้อม หมายถึง การเสียดสีเหน็บแนมด้วยการสร้างเรื่องสั้น แล้วนำพฤติกรรมหรือเหตุการณ์มาใส่เป็นเนื้อเรื่องที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน

2. การสร้างเรื่องให้เกินจริง คือ การใช้ถ้อยคำที่เหลือเชื่อหรือเรื่องที่ไม่น่าเกิดขึ้นได้ เพื่อเน้นและชี้ให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขัน

3. การทำให้เป็นเรื่องสัปดน โดยใช้วิธีสัปดนแต่พองามและให้แง่คิดที่ทำให้ผู้อ่านคิดจากคำข้อความและเนื้อเรื่อง ผู้เขียนต้องระมัดระวังไม่ให้เรื่องส่อเจตนาไปในทางลามก อนาจาร หรือหยาบโลน

4. การเขียนล้อวรรณคดี เช่น การเขียนล้อเนื้อเรื่อง ล้อบุคลิกพฤติกรรมของตัวละคร ล้อการใช้ภาษา และล้อธรรมเนียมนิยมการแต่งเรื่องในวรรณคดี

5. การใช้สัญลักษณ์ เป็นสื่อแทนความคิดหรือลักษณะบางประการของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่ออารมณ์ขัน สื่อความหมาย และบอกลักษณะบางอย่างที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจ ถ้าผู้อ่านมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกแต่งเขียนถึง ผู้อ่านจะสามารถตีความสัญลักษณ์ได้ถูกต้อง และเกิดความขบขัน

6. การสร้างความขัดแย้ง โดยการเขียนให้ตัวละครหรือบุคคลในเรื่องแสดงพฤติกรรมที่ขัดแย้งอย่างผู้อ่านคาดไม่ถึง หรือในทำนองที่ไม่น่าจะเป็นไปได้

7. ใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขัน

7.1 ใช้ภาษาต่างประเทศ เช่น “เสีย look “

7.2 ใช้ภาษาถิ่นคือ การใช้ภาษาถิ่นทำให้เกิดความเข้าใจผิดในเรื่องความหมาย การใช้ระดับเสียงที่ผิด เช่น คนจังหวัดสุพรรณบุรีมักจะออกเสียงเห่นอ โดยนำมาเป็นเรื่องล้อเลียนเสียงยกตัวอย่าง เช่น พ่อก็มา แม่ก็มา แต่เสียงที่ออก จะเป็นเสียง พ่อก็หมา แม่ก็หมา

7.3 ใช้คำบรรยายให้เกิดภาพพจน์ เช่น หนังสือหนาอย่างกับเขียง

7.4 ใช้คำหรือตัวเลขแทนเสียง เช่น 555 แทน เสียงหัวเราะ ฮ่า ฮ่า ฮ่า

8. ทำให้เรื่องจบแบบผิดความคาดหมาย ซึ่งในตอนจบผู้เขียนจะเปลี่ยนทิศทางให้เรื่องจบลงอย่างที่คุณอ่านคาดไม่ถึง

สิทธา พินิจวุฒล (2528 : 503-510) กล่าวถึงกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสื่ออารมณ์ขัน ซึ่งเพิ่มเติมจากธิดา โมสิกรัตน์อีก 1 กลวิธีคือ

การเล่นคำ ได้แก่ลักษณะดังต่อไปนี้

1. การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ เช่น การสลับที่ของสระและตัวสะกด โดยยึดพยัญชนะต้น (คำผวน) เช่น “แอริก” เป็น “อีแก”

2. การใช้คำกำกวม คือ การใช้คำที่สามารถตีความได้หลายความหมาย หรือเป็นการพูดทวนให้เข้าใจผิด

3. การบรรยายอย่างผิดธรรมชาติ คือ การบรรยายสิ่งที่ผิดจากปกติธรรมดาหรือจากความเป็นจริง เช่น “คาราวางคนมีต่อมความเป็นส่วนตัวสูงกว่าปกติ” นั่นคือ ในร่างกายของมนุษย์ไม่มีต่อมนี้อยู่จริงเป็นการบรรยายเกินความจริง

4. การพูดโพล่งๆ โดยไม่คิดให้รอบคอบ ก่อให้เกิดการหักมุม เช่น ตัวอย่างบทสนทนา

บรรณารักษ์ : “ชาวที่คุณรายงานเข้ามาช้ำกับปีที่แล้วทั้งนั้น”

ผู้สื่อข่าว : “ไม่ช้ำหรือครับ”

บรรณารักษ์ : “ชำน่า มีปล้น ช่มชืน ช่าตัวตาย อุบัติเหตุเหมือนกัน”

ผู้สื่อข่าว : “แต่บุคคลที่เป็นชาวมันเปลี่ยนไป”

5. การแสดงนัยกลับหรือการย้อนทางกับสิ่งที่เป็นปกติวิสัย เช่น “เรื่องนักสู้บักญชา” ซึ่งในตอนหนึ่งของเรื่อง คือ พ่อแม่ของบักคำต้องการให้บักคำซึ่งเป็นคนที่ชี้แจงไปตายในแดนที่ผิด แต่บักคำกลับได้เงินทองมากมายและกลับมาในเป็นเศรษฐี

เซียโร (Chiario. 1992 : 18-47) ได้พูดถึงกลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน ดังนี้

1. การพลั้งปากหรือลื่นพันกัน (Slips of the tongue) เช่น การใช้ถ้อยคำผิด (Malapropism) การวางตำแหน่งของคำผิด (Misplaced word) เป็นต้น

2. การนำคำพูดที่คนอื่นพูดผิดมาทำให้ตลก (Reported slips)

3. การเล่นคำ (Deliberate word play) เช่น การใช้สัญลักษณ์แทนคำ การเล่นกับตัวอักษร เสียง หน่วยเสียง คำ โครงสร้าง บทสนทนา เป็นต้น
4. การเล่นกับภาษา ซึ่งไม่สามารถอธิบายได้ (Inexplicable play on Language)
5. การกำหนดกรอบ (Framing word play) เช่น มีการกำหนดกรอบการเขียนให้เป็นเรื่องเล่า บทกวี เรื่องเกี่ยวกับศาสนา การกำหนดเรื่องแบบหักมุม เป็นต้น

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน

กาญจนา เจริญเกียรติบวร (2548 : บทคัดย่อ, 5-81) วิเคราะห์วาทกรรมเรื่องตลกในภาษาไทย โดยศึกษาจากข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ทั้งหมด 17 เว็บไซต์ เพื่อต้องการทราบกลวิธีทางภาษาในเรื่องตลกในภาษาไทย ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการใช้ภาษาที่พบในเรื่องตลกภาษาไทยกับเงื่อนไขความตลกที่ถือเป็นสากล และนัยสะท้อนให้เห็นในเรื่องตลกภาษาไทย ผลการศึกษากลวิธีหลักๆ สองกลวิธี ได้แก่ การเล่นคำ และกลวิธีทางปริเฉท กลวิธีการเล่นคำแบ่งย่อยได้เป็น 3 กลวิธี ได้แก่ การเล่นคำที่ลวงให้เกิดการเข้าใจผิด การเล่นคำที่ทำให้เกิดการตีความที่ต่างไปจากปกติ และการเล่นคำที่มีการตอกย้ำความกำกวม ส่วนกลวิธีทางปริเฉทแบ่งออกเป็นอีก 6 กลวิธี คือ การทำให้หลงทาง การนำเสนอเหตุการณ์ที่เหนือความคาดหมาย การละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติ การใช้มูลบทเป็นเครื่องมือ การประชด และการข้อนมุข นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นด้วยว่าภาษามีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับสังคม

ภรพัศ สุร้อยระย้า (2548 : บทคัดย่อ, 289) ศึกษาภาษาในงานเขียนสารคดีของมนันยา โดยศึกษาจากวรรณกรรมประเภทสารคดีของมนันยาที่พิมพ์รวมเล่มแล้ว จำนวน 14 เล่ม เพื่อต้องการทราบลักษณะการใช้ภาษาและกลวิธีต่างๆ ในงานเขียนสารคดี ในงานวิจัยนี้ภรพัศแบ่งหัวข้อสำหรับวิเคราะห์ คือการใช้ถ้อยคำแบ่งออกเป็น ถ้อยคำโดยทั่วไป และถ้อยคำสร้างอารมณ์ขัน การใช้ประโยคซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเด็นได้แก่ การผูกประโยค และการแสดงเจตนา และอันดับสุดท้ายในการศึกษาคือการใช้สำนวนโวหารแบ่งเป็น 2 ประเด็นคือ การใช้สำนวนโวหารทั่วไปและสำนวนโวหารที่สร้างอารมณ์ขัน

ผลการศึกษาในด้านการใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ขันคือ ใช้ศัพท์เฉพาะให้ผิดสถานการณ์ ใช้คำย่อ ใช้ภาษาต่างประเทศ ใช้คำพ้องความหมาย ใช้คำหยาบ ใช้คำผวน สร้างคำใหม่ เล่นคำ ตั้งชื่อให้แปลกชวนขัน ใช้ความบกพร่องของการใช้ภาษา แก้งกล่าวผิด กล่าวแทนผู้อื่นหรือสิ่งอื่น กล่าว

สุธา ศาสตรี (2526 : I-III) ศึกษาโครงสร้างของการเสนอความตลกในบทละครนอก โดยศึกษาจากบทละครนอกจำนวน 20 เรื่อง ทั้งที่พิมพ์แล้วและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อต้องการศึกษาว่ามีโครงสร้างบางอย่างซึ่งควบคุมการเสนอความตลกของบทละครนอกทั้งรูปแบบหรือไม่และลักษณะใด ผลการศึกษาพบว่าโครงสร้างแน่นอนในการเสนอความตลกในบทละครนอก ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ให้โอกาสสำหรับตัวละครในหน้าที่เสนอความตลก คือ ความขัดแย้งตามเนื้อเรื่อง โครงสร้างของการเสนอความตลกเกิดจากการใช้เนื้อเรื่องและตัวละครให้เกิดความตลก

ไกล่รุ่ง อามระดิษ (2532 : บทคัดย่อ, 3) ศึกษาร้อยแก้วแนวขบขันของไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 7 โดยศึกษาจากเฉพาะงานที่ตีพิมพ์ลงในนิตยสารในสมัยรัชกาลที่ 5 ถึง 7 โดยไม่ศึกษาหนังสือเล่มที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในสมัยนั้น ผลการศึกษาพบว่าร้อยแก้วแนวขบขันของไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 7 มีลักษณะน่าสนใจในด้านองค์ประกอบและกลวิธีการประพันธ์ แก่นเรื่องของร้อยแก้วแนวขบขันมีความหลากหลาย สามารถจำแนกได้ 6 กลุ่ม ส่วนใหญ่จะเสนอแนวคิดที่ผูกพันกับยุคสมัยและสังคม นักประพันธ์ใช้กลวิธีเพื่อช่วยสร้างความขบขัน ได้แก่ กลวิธีการเล่าเรื่อง กลวิธีการเสนอเรื่อง กลวิธีการตั้งชื่อเรื่อง กลวิธีการล้อเลียน และกลวิธีการเสียดสี องค์ประกอบส่วนใหญ่และกลวิธีการประพันธ์ล้วนสร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์หลักคือ การสร้างความขบขัน นอกจากนั้น การศึกษาสังคมไทยในสมัยในสมัยรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 7 ควบคู่ไปกับร้อยแก้วแนวขบขันให้ประโยชน์อย่างยิ่งในการอธิบายปรากฏการณ์บางลักษณะของร้อยแก้วแนวขบขัน ในขณะเดียวกันแนวคิดที่ปรากฏในร้อยแก้วแนวขบขันก็สะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ถึง 7 อันเป็นผลมาจากการรับอารยธรรมตะวันตกทั้งในด้านรูปธรรมและนามธรรม

อรริษา บัวพิมพ์ (2523 : 7, 193-194) ศึกษาวรรณกรรมร้อยกรองประเภทล้อเลียนในสมัยรัตนโกสินทร์ ระหว่างพ.ศ. 2367-พ.ศ. 2468 โดยศึกษาจากวรรณกรรมร้อยกรองประเภทล้อเลียนทั้งหมดที่เกิดขึ้นในระหว่าง พ.ศ. 2367-พ.ศ. 2468 จำนวน 9 เล่ม ผลการศึกษาพบว่า ผู้แต่งมีวรรณกรรมประเภทล้อเลียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการแต่งคือ

1. เพื่อแก้ไขความคับข้องใจ (Frustration) ของผู้แต่งเองในเรื่องของความปรารถนาทางเพศ และเรื่องจิตกังวล
2. เพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจ
3. เพื่อสร้างสรรค์แนวทางใหม่แห่งวรรณกรรม
4. เพื่อบันทึกเหตุการณ์และสภาพสังคมในเวลานั้น

นอกจากนั้น ยังพบว่ากวีอาศัยกลวิธีในการดำเนินเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านเพลิดเพลินและติดตามเรื่องด้วยกลวิธี ดังนี้

1. ดำเนินเรื่องให้ซับซ้อน
2. ดำเนินเรื่องให้ผู้อ่านเพลิดเพลินด้วยเสียง
3. ดำเนินเรื่องแบบเขียนรีวิว

และผู้แต่งได้ใช้วิธีเสนอแนวความคิดของตนเองต่อผู้อ่าน ด้วยการล้อเลียนวรรณกรรมแบบฉบับและเสียดสีบุคคลตลอดจนสภาพสังคม

มารศรี สอพิทย์ (2542 : บทคัดย่อ, 202) ศึกษา “ลีลาในวรรณกรรมของ ลาว คำหอม” โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาลักษณะเด่นในวรรณกรรมของลาว คำหอม และมีสมมติฐานในการวิจัยคือ ลาว คำหอมมีลีลาที่โดดเด่นในการใช้คำเสียดสี เพื่อสื่อความคิดด้วยภาษาและองค์ประกอบทางวรรณกรรม ผลการศึกษาพบว่าลีลาเสียดสีในวรรณกรรมของลาว คำหอมใช้กลวิธีการเสียดสีดังนี้ 1) การเล่นคำและเล่นความหมายของคำ โดยแฝงความหมายที่ลึกซึ้งในเชิงเสียดสี 2) การเสริมความที่แทรกน้ำเสียงและทัศนคติเชิงเสียดสีของผู้แต่ง และ 3) การใช้ภาพพจน์ เพื่อสร้างภาพตลกขบขัน หรือภาพที่แสดงถึงความโหดร้ายและขมขื่นในชีวิตของชาวบ้าน จากงานวิจัยพบองค์ประกอบของวรรณกรรม ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการเล่าเรื่องแบบนิทาน การตั้งชื่อตัวละครและการตั้งชื่อเรื่องที่แฝงความหมายลึกซึ้ง การสร้างฉากที่สื่อถึงอารมณ์และบรรยากาศของเรื่อง นอกจากนี้ ผู้แต่งยังได้แสดงน้ำเสียงเสียดสีที่มีต่อคน สถาบันศาสนา ความเชื่อ และความเปลี่ยนแปลงของสังคม

วรพร อินทเชื้อ (2526 : 165-175) ศึกษาเรื่อง “วิเคราะห์อารมณ์ขันเชิงเสียดสีในงานประเภท Fiction ของ เอเลน ซิลลิโท” โดยศึกษาจากนวนิยายที่มีชื่อเสียงของเอเลน ซิลลิโท 2 เรื่อง คือ Saturday Night and Sunday Morning (1958) และ Travels in Nihilon (1971) และเรื่องสั้นอีก 1 เรื่อง คือ The Loneliness of the Long-Distance Runner ผลการศึกษาพบว่า

1. อิทธิพลทางภูมิหลังของซิลลิโที่มีผลต่องานเขียนของผู้เขียน ตลอดจนทัศนคติและแนวคิดของซิลลิโที่มีต่อสภาพสังคมโดยทั่วไป

2. พัฒนาการการใช้อารมณ์ขันเชิงเสียดสีในงานเขียนของซิลลิโ 3 เรื่อง วรพร อินทเชื้อพบรายละเอียด ดังนี้

2.1 เรื่อง “Saturday Night and Sunday Morning” ผู้เขียนไม่ได้ใช้อารมณ์ขันเชิงเสียดสีมากนัก เพียงแต่สอดแทรกเป็นบางตอน สำหรับกลวิธีที่ใช้ในการสร้างอารมณ์ขันเชิงเสียดสี ส่วนใหญ่เป็นการประชดประชัน

2.2 เรื่อง “The Loneliness of the Long-Distance Runner” ผู้เขียนมีการสอดแทรกอารมณ์ขันมากขึ้น ในเรื่องนี้มีแนวคิดเกี่ยวกับสังคมและการเมือง ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับความสำคัญทางชนชั้น และความมั่งร่ำรวยกันระหว่างชนชั้น

2.3 เรื่อง “Travels in Nihilon” เรื่องนี้นำเสนอ การเสียดสี (Satire) อย่างแท้จริงพร้อมสอดแทรกแนวคิดที่ต่อต้านความเป็นจริงในปัจจุบันทั้งทางสังคมและทางการเมืองตลอดทั้งเรื่อง

ส่วนกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันเชิงเสียดสีของเอเลน ซิลลิโจะใช้เพื่อโจมตีสภาพข้อบกพร่องทางสังคมและผู้คนในสังคม โดยกลวิธีที่พบมี ดังนี้ การถากถางแดกดัน การประชดประชัน และการเย้ยหยัน ในแต่ละเรื่องกลวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ

เรื่อง “Saturday Night and Sunday Morning” ใช้กลวิธีการประชดประชันมากที่สุด เรื่อง “Loneliness of the Long-Distance Runner” ใช้กลวิธีการเย้ยหยันและการประชดประชันมากที่สุด และเรื่อง “Travel in Nihilon” ใช้กลวิธีการเย้ยหยันมากที่สุด

ธิติสรณ์ ศรีธาดา (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “การใช้ภาษาในการแสดงตลก: การศึกษาวิเคราะห์” โดยใช้ข้อมูลจากแถบวิดิทัศน์การแสดงของคณะตลก ซึ่งเผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2536–2539 จาก 26 คณะ จำนวน 52 ม้วน พบว่ามีการใช้ภาษาในการแสดงตลก 13 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเล่นคำ 2) การใช้คำย่อและอักษรย่อ 3) การใช้คำหยาบและคำฉวน 4) การใช้คำสองแง่สองงาม 5) การใช้สัญลักษณ์ 6) การใช้ภาพพจน์ 7) การใช้ภาษาถิ่นและภาษาต่างประเทศ 8) การเล่นสำนวน 9) การพูดขัดแย้งกับความจริง 10) การเย้ยหยัน 11) การประชดประชัน 12) การถากถางแดกดัน 13) การล้อเลียนบุคคลและสถานการณ์

มาณิษา พิศาลบุตร (2532 : บทคัดย่อ) ศึกษาการสื่อความหมายในนิตยสารการ์ตูนชายหัวเราะฉบับกระเป๋ โดยศึกษาเนื้อหาภาพการ์ตูนในนิตยสารการ์ตูนชายหัวเราะฉบับกระเป๋ และเก็บ

สุรพล บัณฑิตเศรษฐี (2539 : บทคัดย่อ, 5) ศึกษา “อารมณ์ขันใน พล นิกร กิมหงวน ของ ป. อินทรปาลิต” โดยศึกษาจากงานเขียนของ พล นิกร กิมหงวน (ชุดวัยหนุ่ม) จำนวน 10 เล่ม งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดกลุ่ม และวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันลักษณะต่างๆ ของผู้เขียน ผลการศึกษาพบว่ากลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ของ ป. อินทรปาลิตสามารถจำแนกออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ อารมณ์ขันที่เกิดจากบุคคลิก อากัปกริยา พฤติการณ์ สถานการณ์ และคำพูด ทั้งนี้ ผู้แต่งมุ่งใช้อารมณ์ขันดังกล่าว เพื่อประชด เสียดสี เยาะเย้ย และล้อเลียนค่านิยมของสังคมไทย เช่น ค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับวรรณศิลป์ มนุษย์ สถาบัน และสังคม ในช่วงต้นสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึงหมดสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม

2.3 ความหมายจากการอนุมาน (Implicature)

การศึกษาเรื่องของภาษา ไม่สามารถพิจารณาเพียงไวยากรณ์อย่างเดียว แต่ต้องคำนึงถึงความรู้ที่ผู้สนทนามีร่วมกัน เจตนาของผู้พูด ความสัมพันธ์กับสิ่งที่พูด (ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. 2549 : 146; อ้างอิงจาก Levinson. 1983 : 97) เพราะภาษามีความสลับซับซ้อน ไกรซ์ (Grice. 1975) จึงได้บัญญัติคำว่า Implicature ซึ่งมาจากคำว่า implication และ to imply เดิมทีคำว่า to imply หมายถึง “to fold something into something else” (Mey. 2002 : 45) หรือแปลเป็นภาษาไทยว่า ความหมายที่เกิดจากการอนุมาน หรือ สิ่งที่อนุมานได้ โดยไกรซ์แบ่งความหมายที่เกิดจากการอนุมานเป็น 2 ประเภท ขึ้นอยู่กับว่าต้องอาศัยบริบทในการตีความหรือไม่ (ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. 2549 : 146-147; อ้างอิงจาก กฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์. 2542 : 6-7) นอกจากนี้ Yule (1996) กล่าวเสริม

2.3.1 หลักในการให้ความร่วมมือในการสนทนา (Cooperative principle / CP)

แนวคิดนี้มีความเกี่ยวเนื่องกับทฤษฎีทางด้านอรรถศาสตร์ (semantic theory) โดยอาศัยแนวคิดที่ว่าคำพูดสามารถมีได้มากกว่าหนึ่งความหมาย ดังตัวอย่างข้างล่าง

- (7) ห้องนี้สกปรก
- (8) ห้องนี้ร้อนจัง

ในระดับความหมายตามตัวอักษรคำกล่าวข้างต้นก็เป็นการบอกลักษณะตามที่เป็น แต่ในระดับความหมายแฝงผู้พูดต้องการสื่อให้ผู้ฟังกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ถึงเวลาที่จะต้องทำความสะอาดห้องแล้ว หรืออากาศร้อนควรเปิดหน้าต่างหรือเปิดเครื่องปรับอากาศ หรืออีกนัยหนึ่งการสื่อสารข้างต้นจะสัมฤทธิ์ผลจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎการสนทนา การสื่อสารจะบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารผู้พูดและผู้ฟังต้องปฏิบัติตามหลักในการให้ความร่วมมือในการสนทนา เพื่อให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล ไกรซ์ (Grice. 1975 : 45-46) ได้นำเสนอแนวคิดของความหมายแฝงจากการอนุมาน (Implicature) โดยมีพื้นฐานมาจากการใช้ภาษาจริงๆ ของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยกฎย่อย (Maxims) ดังนี้

1. กฎด้านปริมาณ (Maxim of quantity) คือ ผู้สนทนาพูดให้ข้อมูลเท่าที่จำเป็นเพียงพอต่อความเข้าใจ กล่าวคือ การแจ้งข้อมูลให้ทราบเท่าที่เพียงพอไม่ให้มากเกินไปที่เรียกว่ารื้อ
2. กฎด้านคุณภาพ (Maxim of quality) คือ ผู้พูดอย่าถ้อยคำที่เป็นความจริงหลีกเลี่ยงการกล่าวสิ่งที่เป็นเท็จหรือสิ่งที่ไม่มีความจริงพื้นฐานในการกล่าว นั่นคือ การพูดแต่สิ่งที่เป็นความจริงและไม่กล่าวถึงสิ่งที่ไม่เป็นความจริงหรือปราศจากพื้นฐาน
3. กฎด้านสัมพันธ (Maxim of relation) คือ ผู้พูดกล่าวสิ่งที่เกี่ยวข้องหรือสอดคล้องกับเรื่องที่สนทนา เท่านั้น
4. กฎด้านลักษณะ (Maxim of manner) คือ ผู้พูดกล่าวอย่างมีระเบียบ ได้ใจความชัดเจน การให้ข้อมูลกระจ่างแจ้ง และมีความเฉพาะเจาะจง ได้แก่

- หลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลที่ปิดบังคลุมเครือ (Avoid obscurity of expression)
- หลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลที่กำกวม (Avoid ambiguity)
- ให้ข้อมูลที่กระชับรัดกุม (Be brief or avoid unnecessary prolixity)
- การให้ข้อมูลแบบมีระเบียบแบบแผนและเรียงลำดับความ (Be orderly)

ประโยชน์ของการปฏิบัติตามกฎหลักการให้ความร่วมมือในการสนทนาเปรียบดังการรักษากฎจราจร หากผู้สนทนาไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรไม่ว่าด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตามย่อมส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ (Thomas. 1995 : 62) ดังนั้น เราไม่สามารถใช้การสื่อสารให้อยู่ภายใต้ของหลักการให้ความร่วมมือในการสนทนาหรือให้ความสำคัญของกฎย่อยทั้ง 4 ข้อให้เท่ากันตลอดเวลาได้ ดังนั้น จึงมีการกระทำผิดหรือเรียกว่าการละเมิดกฎ (Maxim)

การละเมิดกฎ (Maxim) แบ่งได้เป็น 5 วิธี (Thomas. 1995 : 64-76) ไกรษัยยังได้จัดประเภทการไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือของไกรษัยให้เป็นระบบมากขึ้นโดยแยกออกเป็นข้อๆ ตามกฎที่กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวอีกนัยหนึ่งการละเมิดกฎต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นอาจก่อให้เกิดอารมณ์ขันหรือความตลก ดังนั้น ตัวอย่างที่ยกมาประกอบจึงเป็นการละเมิดกฎในแต่ละประเภทที่ทำให้เกิดความตลก

1. การกระทำผิดต่อกฎ (Flouting a maxim) หมายถึง ผู้พูดไม่ได้มีเจตนาละเมิดหลักความร่วมมือ แต่เพียงเพื่อต้องการให้ผู้ฟังค้นหาความหมายที่แฝงอยู่ในถ้อยคำ

1.1 การละเมิดกฎด้านปริมาณ Flouts exploiting maxim of quantity

การละเมิดด้าน Quantity เกิดขึ้นจากผู้พูดให้ข้อมูลที่มากหรือน้อยเกินไป เช่น

(9) ก. พี่ครับเต็มดีเซลหรือเบนซิน

ข. เบนซิน หรือน้องจะเติมน้ำมันเดอเรลลากี้ได้นะ

(ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นข้อมูลที่มากเกินไปที่เรียกว่ากร้อง)

1.2 การละเมิดกฎด้านคุณภาพ (Flouts exploiting maxim of quality)

การละเมิดลักษณะนี้จะเกิดขึ้นจากผู้พูดกล่าวโดยปราศจากความจริง หรือปราศจากหลักฐาน เช่น

(10) ก. เชื้อมัยน้อง อย่างเพ่เนี่ย โดนปาระเบิดไม่ตาย...

ข. ทำไมละ!!! ...

ก. ก็ตกอยู่ในหลุมรักน้องไง ...ยี้ว...ว...ว...ว.....

(ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นข้อมูลที่ไม่เป็นความจริงหรือปราศจากหลักฐาน)

1.3 การละเมิดกฎด้านสัมพันธ (Flouts exploiting maxim of relation)

การละเมิดด้าน Relation เกิดขึ้นจากผู้พูดให้ข้อมูลไม่ตรงกับเรื่องที่สนทนา

เช่น

(11) ก. แอ่เลย เมื่อวานหมอบอกว่าพ่อผมเป็นมะเร็ง

ข. โอ้ย... ยังดี ถ้า มายิง นี่สิถึงค่อยกลุ้ม

(ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกับเรื่องที่สนทนา)

1.4 การละเมิดกฎด้านลักษณะ (Flouts exploiting maxim of manner)

การละเมิดด้าน Manner เกิดจากการพูดกำกวม ไม่กระชับ ไม่ชัดเจน

ในที่นี้ขอยกตัวอย่างเฉพาะ หลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลที่ปิดบังคลุมเครือ (Avoid obscurity of expression)

เช่น

(12) ก. ตอนเด็กๆ เราอยู่วัง

ข....โห.... เชื้อเจ้าเธอ...

ก. วังทองหลาง (ข้อความที่ขีดเส้นใต้เป็นข้อมูลที่ปิดบังคลุมเครือ)

2. การฝ่าฝืนกฎ (Violating a maxim) หมายถึง ผู้พูดจงใจไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือมีจุดประสงค์เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจผิด

3. การละเมิดกฎ (Infringing a maxim) หมายถึง ผู้พูดไม่ปฏิบัติตามหลักความร่วมมือโดยมิได้ตั้งใจ แต่เป็นการพูดที่ลื่นไหลไปเอง (slip of the tongue)

4. การเพิกเฉยต่อกฎ (Opting out of maxim) หมายถึง ผู้พูดไม่พูดหรือบอกว่าตนไม่สามารถพูดได้ ซึ่งอาจเกิดความเสียหายได้ เมื่ออาจพูดออกไป ผู้พูดจงใจไม่ให้ข้อมูลหรือไม่ต้องการสร้างความหมายจากการอนุมาน

5. การระงับกฎ (Suspending a maxim) หมายถึง การไม่กล่าวถึงสิ่งของหรือบุคคลตามชื่อที่ใช้อ้างถึงกันตามปกติ เนื่องจากมีความจำเป็นบางประการ เช่น วัฒนธรรม

2.3.2 บริบทในการตีความ

ในการตีความของความหมายแฝงต้องอาศัยบริบทในการตีความ 3 ข้อ ดังนี้

1. สถานการณ์บริบท (Situation context) คือ บริบทที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ (Cutting. 2002 : 4-5) ซึ่งรวมถึงผู้ส่งสาร ผู้รับสาร ผู้ชม หัวเรื่อง ฉาก ช่องทางในการส่งสาร รหัสในการส่งสาร รูปแบบข้อความ เหตุการณ์ ตัวไรหรัส และวัตถุประสงค์

2. บริบทที่เป็นความรู้เบื้องหลัง (Background knowledge context) คือ ความรู้หรือประสบการณ์พื้นฐานที่อยู่เบื้องหลัง ซึ่งช่วยในการเข้าถึงสิ่งที่สื่อความ (Cutting. 2002 : 5-6) โดยแบ่งออกเป็น

2.1 ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมทั่วไป

2.2 ความรู้เบื้องหลังระหว่างบุคคล เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน การเข้าร่วมกิจกรรมหรือมีประสบการณ์ร่วมกัน รวมทั้งการรู้จักกันเป็นส่วนตัวเป็นพิเศษของผู้ส่งสาร

3. บริบทแวดล้อมของข้อความ (Co-textual context) คือ คำ วลี อนุพากย์ หรือถ้อยคำ ที่ล้อมรอบข้อความนั้นๆ โดยสามารถพิจารณาความหมายได้จากกลไกเชื่อมโยงความ ซึ่งประกอบด้วยกลไกดังนี้ (ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. 2546 : 46-53; อ้างจาก Halliday; & Hasan. 1976)

3.1 การอ้างถึง (Reference) คือ การเชื่อมโยงความที่ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์กันในระดับความหมาย โดยการใช้รูปที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายแทนการอ้างคำหรือหรือวลีเดิม

3.2 การแทนที่ (Substitute) คือ การเชื่อมโยงความที่ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ในระดับคำ (Lexicogrammatical level) โดยใช้รูปภาษาที่ทำหน้าที่ด้านไวยากรณ์เดียวกันกับแทนที่หน่วยเดิมที่ปรากฏนามาก่อนในข้อความ ในการแทนที่สามารถเกิดได้ 3 ลักษณะ คือ การแทนที่หน่วยคำเดิมที่เป็นนาม กริยา และอนุพากย์

3.3 การละ (Ellipsis) คือ การเชื่อมโยงความที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์กันของไวยากรณ์ในระดับคำ เช่นเดียวกับการแทนที่ การละ หรือ การแทนที่ซึ่งไม่ปรากฏรูปแทน โดยประกอบด้วยการละหน่วยเดิมที่เป็นนาม การละหน่วยเดิมที่เป็นกริยา และการละหน่วยเดิมที่เป็นอนุพากย์

3.4 การเชื่อมโยงคำ (Lexical cohesion) คือ การเชื่อมโยงข้อความด้วยการใช้คำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กัน คือ การใช้คำที่มีความสัมพันธ์กัน (Lexical collocation) และการซ้ำคำเดิม (Lexical reiteration)

3.5 การใช้คำเชื่อม (Conjunction) คือ การเชื่อมโยงประโยคที่เรียงต่อเนื่องให้สัมพันธ์กัน โดยการใช้คำเชื่อม เพื่อชี้ว่าประโยคที่สัมพันธ์มีความหมายในลักษณะทิศทางใด

ในบทต่อไปจะเป็นการนำเสนอวิธีในการดำเนินการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็นการศึกษากลวิธีแสดงอารมณ์ขันและการศึกษาความหมายที่แฝงอยู่ในกลวิธี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในงานวิจัยนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.2.1 การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน
 - 3.2.1 การวิเคราะห์ความหมายจากการอนุมาน (Implicature)
- 3.3 สรุปและอภิปรายผล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลและขอบเขตของงานวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์งานเขียนของเกตุเสพย์สวัสดิ์ นิตยสารแฮมเบอร์เกอร์ คอลัมน์ Naked จำนวน 27 ฉบับ เหตุผลที่เก็บข้อมูลจากนิตยสารแฮมเบอร์เกอร์ เนื่องจากงานเขียนเหล่านี้เป็นงานเขียนที่น่าเน่กเขียนเป็นประจำอย่างต่อเนื่องและได้รับนิยมและเหตุผลที่เลือกงานเขียนในปี 2548-2549 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัยที่สุดและและทันกับเหตุการณ์มากที่สุด รายละเอียดของข้อมูลมีดังนี้

งานเขียนในนิตยสารแฮมเบอร์เกอร์ คอลัมน์ Naked จำนวน 27 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 71	ปีที่ 3	ปกหลัง	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 72	ปีที่ 3	ปกแรก	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 73	ปีที่ 4	ปกหลัง	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 74	ปีที่ 4	ปกแรก	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 76	ปีที่ 4	ปกแรก	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 77	ปีที่ 4	ปกหลัง	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 78	ปีที่ 4	ปกแรก	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 79	ปีที่ 4	ปกหลัง	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 80	ปีที่ 4	ปกแรก	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 81	ปีที่ 4	ปกหลัง	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 82	ปีที่ 4	ปกแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 83	ปีที่ 4	ปกหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 84	ปีที่ 4	ปกแรก	ตีพิมพ์ปี 2549

ฉบับที่ 85	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 86	ปีที่ 4	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 87	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 89	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 90	ปีที่ 4	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 91	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 92	ปีที่ 4	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 93	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 94	ปีที่ 4	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 95	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 96	ปีที่ 5	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 98	ปีที่ 5	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 99	ปีที่ 5	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 100	ปีที่ 5	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549

สำหรับฉบับที่ 75 / 88 / 97 ไม่มีการตีพิมพ์คอลัมน์ Naked

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.1 การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน

● เกณฑ์การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันของ ธิดา โมสิกรัตน์ (2526 : 427-438) และสิทธา พินิจวุฒอล (2528 : 503-509) เนื่องจากกลวิธีที่ได้จากงานวิจัยเหล่านี้มีรายละเอียด ครอบคลุม และสอดคล้องกับการศึกษางานเขียนอารมณ์ขันในวัฒนธรรมไทย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลวิธีเสียดสีประชดประชัน คือ การใช้คำพูดกระทบกระเทียบ เสียดแทง ซึ่งบุคคลหนึ่งกล่าวต่ออีกบุคคลหนึ่งหรือเกี่ยวกับบุคคลนั้น ในงานวิจัยนี้ได้นำกลวิธีการล้อเลียนมารวมไว้ด้วยกันตามเกณฑ์การสร้างอารมณ์ขันของงานเขียน ธิดา โมสิกรัตน์ ในกลวิธีการยั่วล้อ (ธิดา โมสิกรัตน์. 2526 : 427) ตัวอย่างกลวิธีการเสียดสีประชดประชัน เช่น

- (1) “ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า คนกินเหล้ากับช่างซ่อมรถ คน 2 ประเภทนี้ชอบดูรูปโป๊เหวอ....เพราะนอกจากปฏิทินเหล้ากับปฏิทินน้ำมันเครื่อง อันอื่นก็ไม่เห็นต้องโป๊เลย...”

จากตัวอย่าง (1) ปฏิทินนัดที่มีอยู่มากในโฆษณาพวกน้ำมันเครื่อง รถยนต์ และเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ นำเนกใช้กลวิธีการถามแบบเสียดสีประชดประชันว่า “ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า คนกินเหล้ากับช่างซ่อมรถ คน 2 ประเภทนี้ชอบดูรูปโป๊เหวอ”

(2) “ชั้นเอาชื้อยายแกมาตั้งโรง”

จากตัวอย่าง (2) เป็นการถามประชดประชัน โดยการใช้คำว่า “ชื้อยาย”

2. กลวิธีการสร้างเรื่องให้เกินจริง คือ การสร้างเรื่องให้ผิดธรรมชาติ ดูเกินกว่าความเป็นจริง เช่น

(3) “เด็กวัยรุ่นกลุ่มใหญ่กำลังดูดาไ้พะไล้ด้วยหลอดขนาด 4 หุน”

จากตัวอย่าง (3) เป็นไปไม่ได้ที่จะสามารถดูดาไ้พะไล้และหลอดขนาด 4 หุนได้ จึงเป็นการใช้กลวิธีการสร้างเรื่องที่เกินความจริง

3. กลวิธีการใช้ภาษาถิ่น คือ การนำภาษาถิ่นเข้ามาใช้ เช่น

(4) “มัวแต่ยืนอู้บ้ง้าง”

จากตัวอย่าง (4) “อู้บ้ง้าง” หมายถึง พุดไม่เป็น ซึ่งเป็นคำในภาษาถิ่นเหนือ

4. กลวิธีการตัดคำ เช่น

(5) นำเนกล้อเลียนการใช้คำพูดของวัยรุ่นว่า “โหลๆ เฮ้ย...เลิกเรียนไปเดิน เซ็นปิ่น ปาว”

จากตัวอย่าง (5) “โหลๆ” มาจาก “อัลโหล” คือ การกล่าวในเวลาไร้โทรศัพท์ “เซ็นปิ่น” หมายถึง “ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล สาขาปิ่นเกล้า”

5. กลวิธีการตั้งสมญานามให้กับบุคคล เช่น

(6) “กระเทยหน้าปู”

ในตัวอย่าง (6) นำเน้กตั้งสมญานามให้กับกระเทยที่หน้าตาแก่ว่า “กระเทยหน้าปู” เพราะกระเทยคนนี้มีหน้าตาแก่มาก จนสามารถเป็นปูได้

(7) ผู้กำกับห้วปลาสนามกีฬา คือ นนทรีย์ นิมิบุตร ผู้กำกับภาพยนตร์

ตัวอย่างที่ (7) คำว่า “ห้วปลา” มาจาก ย่านที่ขายห้วปลาหม้อไฟชื่อดังย่านช่องนนทรีซึ่งตรงกับชื่อของ นนทรีย์ ส่วนนามสกุล “นิมิบุตร” ก็ตรงกับชื่อสนามกีฬานิมิบุตร จึงทำให้น้าเน้กเรียกผู้กำกับคนนี้ว่า “ผู้กำกับห้วปลา สนามกีฬา”

6. กลวิธีการใช้คำเลียนเสียง เช่น การเลียนเสียงดนตรี

(8) ต๊ิบ ป๊๊ะ ต๊ิบ ต๊ิบ

เป็นการเลียนเสียงเครื่องดนตรีกลอง

(9) จ๊ว๊ต จ๊ว๊ต จ๊ว๊ต

เป็นการเลียนเสียงดนตรีที่เปิดในการแสดงแฟชั่น

7.กลวิธีการใช้คำรุนแรง คือ การใช้คำหยาบหรือไม่สุภาพ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความรู้สึกของผู้เขียน เช่น

(10) ในคอนเสิร์ต นักร้องตะโกนถามคนที่มาดว่า “สบายดีมั๊ย” คนดูตอบกลับไปว่า “โอ้...ป่วย ภูจะมามี้งเหรอ”

ใช้คำว่า “มี้ง” และ “ภู” เป็นคำหยาบ

8. กลวิธีการเลียงคำหยาบ เช่น

(11) “แ-ง แทน แม่่ง”

คำว่า “แม่ง” เป็นคำหยาบ แต่นำเนื้กหลักเสียง โดยไม่เขียนคำเต็มรูป คือ ตัดพยัญชนะ “ม” ออก

9. กลวิธีการเล่นคำ คือ การนำถ้อยคำมาดัดแปลงด้วยกลวิธีต่างๆ เช่น การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ เช่น การดัดแปลงพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด เป็นต้น การสลับที่ของสระตัวสะกด การใช้คำผวน การพูดไม่ชัด

(12) “ป้าวัยทองคอเต่ามิดชิดกระมิดกระเมี้ยน”

เป็นคำคล้องจองและเล่นสัมผัสสระระหว่าง คำว่า “มิดชิด” กับ กระมิด”

(13) “สั้นเต๋อเข้าโป๊โนบราผ่าหลัง”

คำว่า “โป๊” คล้องจองกับคำว่า “โน” เนื่องจากเป็นสระโอเหมือนกัน
คำว่า “บรา” คล้องจองกับคำว่า “ผ่า” เนื่องจากเป็นสระอาเหมือนกัน

(14) “พุสิงโตยี้กระบัง รังนกกระจาย”

คำว่า “บัง” คล้องจองกับคำว่า “รัง” เนื่องจากเปลี่ยนตัวอักษร แต่ ัง ยังเหมือนเดิม

(15) “รุไก่อบัณฑิต รุกิจบันเทิง”

คำว่า “ิต” คล้องจองกับคำว่า “กิจ” เนื่องจากเป็นสระ ิ เหมือนกัน
คำว่า “บัณฑิต” คล้องจองกับคำว่า “บัน” เนื่องจากเป็นสระ ิ เหมือนกัน

(16) “ผู้ติดตามร่างควายหน้าเหี่ยม พร้อมทำร้ายเด็ก สตรีมีครรภ์ และคนชรา”

เป็นประโยคที่ถูกปรับเปลี่ยนมาจากประโยคที่ติดบนรถประจำทางว่า “โปรดเอื้อเฟื้อแก่ เด็ก สตรีมีครรภ์ และคนชรา”

9. กลวิธีการใช้คำต่างประเทศปนคำไทย เช่น

- (17) “ออกแนว self ซะอย่างงี้”

ในวลีนี้ self หมายความว่า “มีความมั่นใจในตัวเอง” ซึ่งเป็นคำต่างประเทศ

- (18) “เสีย look”

น้ำเน็กใช้คำภาษาต่างประเทศ คือ คำว่า “look” ในวลีหมายถึง เสียบุคลิก

10. กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ ผู้วิจัยรวมเกณฑ์กลวิธีการใช้สัญลักษณ์ของธิดามาไว้ในข้อนี้เนื่องจากการใช้สัญลักษณ์ของธิดาหมายถึง การใช้อุปลักษณะซึ่งเป็นลักษณะเดียวกันกับการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำมาในข้อนี้

- (19) “...พ็อกเก็ตบุคตามร้านหนังสือบางเล่มหนาอย่างกับเขียง โหยเขียนเข้าไปได้ยังไง เจอหน้าคนเขียนว่าจะขอปิดทองด้วยความเคารพ บุษบา ศรีธธา นักร้อง...”

เป็นการเปรียบเทียบ พ็อกเก็ตบุคหนาเท่าเขียง พ็อกเก็ตบุคควรบางๆ แต่พ็อกเก็ตบุคที่น้ำเน็กเจอกลับหนามากจึง ทำให้น้ำเน็กใช้คำเปรียบเทียบว่าหนาอย่างกับเขียง

11. กลวิธีสร้างคำใหม่ คือ การสร้างคำศัพท์ขึ้นมาใหม่ ซึ่งมีลักษณะแปลก เช่น

- (20) พิกิร: “ในอัลบั้มชุดนี้ของปีเตอร์เห็นว่ามีชาวดนตรีแปลกให้กว่าเดิม?”

ปีเตอร์: “ใช่ครับเรามีการนำเอาอันจ๊ะอันตรุยเข้ามาใช้ด้วย”

อันจ๊ะอันตรุย” เป็นคำที่ไม่มีมีความหมายในภาษาไทย แต่น้ำเน็กสร้างคำนี้ขึ้นมา เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ของภาษาและก่อให้เกิดอารมณ์ขัน ซึ่งในที่นี้คำว่า “อันจ๊ะอันตรุย” สมมติให้แทนเสียงประกอบดนตรี

12. กลวิธีความไม่เข้ากัน คือ การนำคำที่ใช้กับบริบทหนึ่งมาใช้อีกบริบท เช่น

- (21) น้ำเน็กพูดถึงคนดังที่มักนิยมความเป็นส่วนตัวว่า “...สำหรับคนดังที่ต่อมความเป็นส่วนตัวสูงกว่าปกติ...”

จากตัวอย่าง (21) “ต่อม” เป็นส่วนหนึ่งของร่างกายและในร่างกายคนก็ไม่มี “ต่อมความเป็นส่วนตัว” จึงเป็นการใช้คำผิดบริบท

- (22) “แนน ชลิตา เธอยอมรับหน้าขึ้นตาบานว่าเป็นโรคช้อปปี้งลงตับ ช้อปอย่างบ้าคลั่ง ถ้าไปเล็กถ้ากระบอกคงอ้วกออกมาทั้งตึก ว่ากันว่าเธอไม่เคยใส่เสื้อผ้าซ้ำกันเลย บางชุดบางชิ้นยังไม่ได้แกะถุงเลยด้วยซ้ำ...”

จากตัวอย่าง (22) ความเป็นจริงแล้วไม่มีโรคนี้ น้ำเน็กต้องการล้อเลียน โดยนำคำว่า “ไวรัสลงตับ” มาดัดแปลงเป็น “โรคช้อปปี้งลงตับ” นั่นคือ เป็นอาการที่ชอบซื้อของมากคล้ายกับโรค และมีการใช้คำว่า “ถ้ากระบอก” ซึ่งเป็นสถานที่ที่ให้นักเลงยาเสพติดโดยนำมาใช้กับโรคช้อปปี้งของแนน ชลิตา ว่าชอบมากจนต้องถ้าเลิกต้องไปถ้ากระบอกซึ่งเป็นการใช้ที่ผิดบริบทของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

13. กลวิธีการทำให้เป็นเรื่องสัปดน คือ การใช้ภาษาในเชิงลามก หรือใช้คำต้องห้ามเกี่ยวกับเพศ

- (23) “ช้ออะไร จำไม่ได้เพราะมัวแต่จ้องนม”

จากตัวอย่าง (23) น้ำเน็กพูดถึงบุคคลคนหนึ่งแต่จำชื่อไม่ได้เพราะมัวแต่ดูแต่หน้าอก

- (24) “ชอบถ่ายนู้ดและเล่นหนังแผ่นได้ฉายา 9 นิ้ว สงสัยไปญี่ปุ่นมาโดนยาภูเขาตัดไปนิ้วหนึ่ง”

จากตัวอย่าง (24) น้ำเน็กพูดถึงดารายายคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงเรื่องการถ่ายภาพนู้ด และได้ฉายา 9 นิ้ว แต่น้ำเน็กใช้ภาษาที่มีลักษณะกำกวมเพื่อให้ชวนคิดไปในเรื่องสัปดน ว่า “สงสัยไปญี่ปุ่นมาโดนยาภูเขาตัดไปนิ้วหนึ่ง” โดยสามารถอธิบายว่า 9 นิ้วนั้นเป็นขนาดของอวัยวะเพศ หรือ จำนวนนิ้วคนเราที่มีสิบนิ้ว แล้วโดนยาภูเขาตัดนิ้วออกไปหนึ่งนิ้วจึงเหลือนิ้วแค่ 9 นิ้ว

- (25) “เหมือนมีตุตเด็กมากองที่หน้าอก”

เป็นการเปรียบเทียบว่าคนมีหน้าอกที่ใหญ่เหมือนมีก้นของเด็กอยู่ที่หน้าอก

14. กลวิธีการพาให้หลงทาง ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยนำกลวิธีการทำให้เรื่องจบแบบผิดความคาดหมายของจิตามารวมไว้ เนื่องจากกลวิธีที่ทำให้เรื่องจบแบบผิดความคาดหมายมีลักษณะเหมือนกับกลวิธีการพาให้หลงทาง ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะเรียกกลวิธีนี้ว่ากลวิธีการพาให้หลงทาง ตัวอย่างเช่น

(26) “ตอนเด็กๆ ผมเคยรับจ้างกรีดยาง” ...ยางพาราเหรอ... “ยางรถทัวร์!!!”

จากตัวอย่าง เป็นการทำให้เข้าใจผิด เพราะผู้บอกเล่าพูดแค่เพียงคำว่า “กรีดยาง” ทำให้ผู้ฟังอาจเข้าใจผิดเนื่องจากการกรีดยางเป็นอาชีพที่เรารู้จัก

(27) “ราศีพฤษภ (22 เม.ย. – 21 พ.ค.)

เมื่อวานไปรูกกับเพื่อนมันโคตรๆ เต็มซะเยียวแทบแตก เจอหญิงเล่นหูเล่นตา ไปไปทาบกะขอเบอร์ เห็นใกล้ๆ เลย์รู้ว่ากะเทย เออวะ กำซี้ดีกว่ากำตด คุ้ยข้าๆ ดีกว่าไม่มีอะไรทำ ตอนขับเลกเห็นซัดๆ เลย์ว่าชนหน้าแข่งบาน โอ...อันนี้สุดทน เอาไงดีวะกู คิดไม่ออกฟอร์มเมาะงั้น ทำไปทำมาผลอหลับจริง ตื่นอีกทีพบว่าเสียตัวซะแล้ว ฮือ...ฮือ...ฮือ...อะไรนะ เรื่องดวงเหรอ จะไปรู้ได้ไง ไม่มีญาติอยู่ราศีนี้”

จากตัวอย่าง (27) เป็นการหักมุมด้วยกันถึงสี่ครั้ง กล่าวคือ นำเน็กได้เลียนรูปแบบคอลัมน์ตอบปัญหาทำนายดวงตามราศีแล้วเล่าว่าตัวละครคือ “หมอนเน็กพันธุ” ไปเที่ยวผับที่ชื่อว่าร้านรูก โดยได้ไปเจอผู้หญิงทำหน้าตาย้วยวนจึงไปขอเบอร์โทรศัพท์แต่เมื่อเข้าไปใกล้ปรากฏว่าเป็นกะเทย ซึ่งอธิบายได้ว่าเป็นการพาให้ผู้อ่านหลงทางในตำแหน่งแรก หลังจากนั้นนำเน็กจึงแกล้งคุ้ยเลยตามเลย แต่เหตุการณ์หักมุมครั้งที่สามจึงเข้าใจว่า กะเทยที่คุ้ยด้วยนั้นไม่สวยและมีชนที่หน้าแข่งเต็มไปหมด จึงเมาะและผลอหลับไปจริง เหตุการณ์ที่หักมุมครั้งที่สามคือเมื่อตื่นมาจึงพบว่าตนเองโดนกะเทยทำมีดมีร้ายเสียแล้ว เหตุการณ์พาให้หลงทางครั้งที่สี่คือการพาให้ผู้อ่านหลงทางคือหลอกให้อ่านว่าจะได้อ่านเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องดวง แต่กลับกลายเป็นว่าหมอนเน็กกลับล้มเลิกโดยไม่ได้ทำนายดวงให้ผู้อ่าน

15. กลวิธีล่อเลียน คือ การเลียนแบบชื่อ คำพูด หรือการกระทำ เพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน เช่น

(28) การล้อเลียนคอลัมน์ดวง

“ราศีมังกร (22 ธ.ค. – 21 ม.ค.) ชาวมังกรโดยมากมักเป็นชาวจีน อะไรที่จีนๆ เออะอะเรียกมังกร ทองแดนมังกร มังกรหนุ่ม อะไรทำนองนี้ บางส่วนตั้งรกรากอยู่ราชนบุรี ดูได้จากตุ่มน้ำมักเป็นลาย

จากตัวอย่าง (28) นำเน็กเลียนแบบคอลัมน์ดวง และล้อเลียนชื่อของ”กร ทพรังศรี” ว่าเป็น ”มังกร ทพรังศรี”

● เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ความหมายแฝง

หลังจากการวิเคราะห์กลวิธีที่พบมากที่สุดแล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความหมายแฝงที่พบในกลวิธี โดยวิเคราะห์พิจารณาจากบริบทของข้อความ คือ คำ วลี อนุพากย์ ประโยค และพิจารณาจากบริบทสถานการณ์แวดล้อม

3.3 สรุปและอภิปรายผล

หลังจากที่ได้ผลของกลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันและการวิเคราะห์ความหมายแฝงแล้ว ผู้วิจัยจะสรุปและอภิปรายผลที่เกิดขึ้น

บทที่ 4

การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษา

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษากลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันในงานเขียนของเกตุเศรษย์สวัสดิ์ ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา (หรือน้ำเน็ก¹) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันในงานเขียนของเกตุเศรษย์สวัสดิ์

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การศึกษากลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันตามเกณฑ์ของธิดาโมสิกรัตน์ (2526 : 427-438) และสิทธา พินิจวุฒล (2528 : 503-509) ซึ่งมีทั้งหมด 14 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีการสร้างเรื่องให้เกินจริง กลวิธีการตั้งสมญานามให้กับบุคคล กลวิธีการใช้คำเลียนเสียง กลวิธีการใช้คำรุนแรง กลวิธีการเล่นคำ กลวิธีการใช้คำต่างประเทศ กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ กลวิธีสร้างคำใหม่ กลวิธีความไม่เข้ากัน กลวิธีการทำเรื่องให้เป็นสัปดน กลวิธีการพาให้หลงทาง และกลวิธีการล้อเลียน

จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยพบกลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทั้งหมด 14 กลวิธี และผู้วิจัยยังพบกลวิธีเพิ่มเติมอีก 4 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการใช้คำแสลง กลวิธีการชมและตำหนิตนเอง กลวิธีการสื่อสารกับผู้อ่าน และกลวิธีการใช้สำนวนสุภาษิต ดังตาราง 1

¹ ในการกล่าวถึงเกตุเศรษย์สวัสดิ์ ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา ผู้วิจัยจะขอกล่าวเป็น “น้ำเน็ก” เพื่อความสะดวกในการนำเสนอและการพิมพ์

ตาราง 1 กลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันในงานเขียนของเกตุเสพย์สวัสดิ์

ข้อ	กลวิธี	
1	กลวิธีการใช้คำเลียนเสียง	
2	กลวิธีการใช้รุนแรง	
3	กลวิธีทางศัพท์	กลวิธีการใช้เล่นคำ
4		กลวิธีการใช้คำต่างประเทศ
5		กลวิธีการสร้างคำใหม่
6		กลวิธีการคำแสดง
7		กลวิธีการตัดคำ
8	กลวิธีทางปริเฉทและวัจนปฏิบัติศาสตร์	กลวิธีเสียดสีประชดประชัน
9		กลวิธีการสร้างเรื่องให้เกินจริง
10		กลวิธีการตั้งสมญานามให้กับบุคคล
11		กลวิธีการใช้ภาษาภาพพจน์
12		กลวิธีความไม่เข้ากัน
13		กลวิธีการทำให้เป็นเรื่องสัปดน
14		กลวิธีการพาให้หลงทาง
15		กลวิธีการล้อเลียน
16		กลวิธีการใช้สำนวนสุภาษิต
17		กลวิธีการชมและตำหนิตนเอง
18		กลวิธีการสื่อสารกับผู้อ่าน

จากการศึกษาสามารถแบ่งกลวิธีเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่

4.1 กลวิธีทางศัพท์ หมายถึง กลวิธีที่เป็นการใช้คำศัพท์ในการนำเสนอความตลกขบขัน กลวิธีนี้ไม่จำเป็นต้องอาศัยบริบทในการตีความ ได้แก่ กลวิธีการใช้คำเลียนเสียง กลวิธีการใช้คำรุนแรง กลวิธีการเล่นคำ กลวิธีการใช้คำต่างประเทศ กลวิธีการสร้างคำใหม่ และกลวิธีการใช้คำแสดง กลวิธีการใช้ภาษาถิ่น กลวิธีการตัดคำ

4.2 กลวิธีทางปริเฉทและวัจนปฏิบัติศาสตร์ หมายถึง กลวิธีที่ใช้รูปภาษาที่อยู่เหนือระดับคำการตีความและเป็นกลวิธีที่ซับซ้อนกว่ากลวิธีการใช้ภาษาในระดับคำ เนื่องจากเป็นกลวิธีที่

4.1 กลวิธีทางศัพท์ ประกอบด้วยกลวิธี ดังนี้

4.1.1 กลวิธีการใช้คำเลียนเสียง

การใช้กลวิธีการใช้คำเลียนเสียง น่าจะใช้ เพื่อสื่อความให้ผู้อ่านรู้สึกสมจริงสมจังเหมือนการได้ยินเสียงจริงๆ ซึ่งเป็นการทดแทนในการเขียนที่ขาดการได้ยิน

- การเลียนเสียงโหยหลังจากจบมุขตลกสนทนา เช่น “ยี้...ฮือ...ว...ว...ว” “ยี้...ว...ว...ว”
- การเลียนร้องไห้ เช่น “ฮือ...ฮือ...ฮือ”
- การเลียนเสียงหัวเราะ “หะหะหะ” “ฮิ ฮิ ฮิ”
- การใช้คำเลียนเสียงรถ “รถเมล์ชนป้าบบบ” “ขี้จักรยานฮืดฮืด ๆ ๆ ๆ”

4.1.2 กลวิธีการใช้คำรุนแรง ผู้วิจัยพบการใช้คำรุนแรง ต่อไปนี้

- การใช้สรรพนามที่ไม่สุภาพ เช่น คำว่า “มึง” “กู”
- การใช้คำนำหน้าคำนามที่ไม่สุภาพ เช่น “ไอ้” “อ้อ”
- การใช้คำสบถ เช่น “แม่เอ๊ยโคตรจะแข็ง” “อ้าว ไอ้เวร”
- การแข่ง เช่น “ใครสูบ ฟอตาย” “ขอแข่งให้ตายโหง”

หรือดังที่ปรากฏในตัวอย่าง (1) – (3)

- (1) “เลยโผล่ออกไปว่า อ้าว...ไอ้สัตว์...แหม...แฮปปีกันถ้วนหน้าเชียว”

(เกตุเศรษย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 17)

- (2) “แค่ไฟแดง 4 แยกก็ปวดกบาลจะแย ไฟแดง “เมื่อไรจะเขียววะ” ไฟเขียว...”เฮ้ย...เหยียบให้มิด เดี่ยว
แม่งแดงอีก” ไฟเหลืองไอ้ควายเอ๊ย...มันจะเบรกดทำไมวะ”

(เกตุเศรษย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 18)

- (3) “กูจะไปเยาะเย้ยอีเบอร์ 31 ตอนเก็บตัวมันกระเดะนัก ว้ายอีพี่แพ่ อิมิสปัว กูนี้แหละชนะไว้วัย”

(เกตุเศรษย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 51)

4.1.3 กลวิธีการเล่นคำ

การเล่นคำที่พบ มีดังนี้

- การเล่นคำพ้องเสียง เช่น คำว่า “กด” ใน “ชาวกรกฎพึงหลีกเลี่ยง... อาทิ กดรีมท กดชักโครก กฎหมายก็อย่าครพ มือถือถ้ามีปุ่มดึงกดละก็”

- การใช้คำพวน เช่น “ไต่หาหัวจาม” จากวลีเต็ม “ตามหาหัวใจ”

- การเล่นสัมผัสคำคล้องจอง เช่น คำว่า “ดี” กับ “มี” และคำว่า “ลั่น” กับ “ตุ่น” ใน “ตอบคำถามดี มีลั่น ตอบคำถามตุ่น อับอายไปเจ็ดชั่วคอดร”

- การวางตำแหน่งสลับที่ของคำ เช่น “เหลือบเห็นซองซิม พ่ออุ้มดึก ของจริง ‘ควันบุหรี-จะทำ-ร้าย-ลูก’ มันก็วุ่นวรรคชะยับเิน... ‘ควันบุหรี-ร้าย-จะทำ-ลูก’” คือ มีการสลับตำแหน่งของคำที่ขีดเส้นใต้ ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไป

หรือดังที่ปรากฏในตัวอย่าง (4) – (6)

(4) “นี่ๆ เราเพิ่งซื้อวิทยุ ”โซนูน” ...โซนี่!!!

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 18)

(5) “เฮ้ยพ่อกูไปสักยันต์กับ “เนรพัดลม” ...เนรแร์!!!

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 18)

(6) “แหมอยากกินน้ำพริก “ปลาทรี” จังเลย...ทูก็พอ”!!!

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 18)

4.1.4 กลวิธีการใช้คำต่างประเทศ

จากศึกษาพบว่าน้ำเน็กมักนิยมใช้คำต่างประเทศ เพื่อสร้างคำที่แปลกแหวกแนว เช่น ศัพท์เทคนิคเฉพาะทางที่เกี่ยวกับวงการบันเทิงหรือคำทับศัพท์ทั่วไป จากการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยที่ทำให้เน็กใช้คำต่างประเทศปนคำไทย เนื่องจากผู้เขียนทำงานในวงการบันเทิงและผนวกกับที่ผู้เขียนมีการศึกษาในระดับที่ดี จึงทำให้คิดรวมคำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางต่างๆ ในภาษาไทย กับ ภาษาต่างประเทศได้ดี

(7) “สุดท้ายก็ต้องจัดเหรียญห้า เหรียญลิบ ยอมให้มันปล้นไปจนได้ หลายคนพยายามดื้อ แ่งม่

ยอมจ่ายค่าคุ่มครอง มันก็เอาเหรียญที่ได้จากรถคันอื่นแบสแครชีรถของท่าน”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 18)

จากตัวอย่าง (7) น้ำเน็กใช้คำต่างประเทศ คำว่า “สแครช” ซึ่งมาจากคำว่า “scratch” หมายถึง การขีด ข่วน การทำให้สีถลอก ในการทำให้เกิดความตลก

(8) “เป็นเพราะว่าเราโง่หรือมัน**ติสต์**แดกของคัลงอันนี้ไม่แน่ใจเหมือนกัน”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 18)

ตัวอย่าง (8) น้ำเน็กเลือกใช้คำภาษาต่างประเทศมากกว่าจะใช้คำภาษาไทย ในคำว่า “ติสต์” ซึ่งมาจากคำว่า Artist ที่หมายความว่าถึง “ศิลปิน”

4.1.5 การสร้างคำใหม่

ในงานเขียนของน้ำเน็กพบการสร้างคำใหม่มากมาย เพื่อเป็นการสร้างสีสันในงานเขียน และสร้างอรรถรสในการอ่านมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่าง

(9)	ใครดังสงก่าพืด	สาดเท
	เคยเป็นหนุ่ม ‘ ตังค์เกย์ ’	เสียเลี้ยง
	ลืมหืมเสียเสียโยเย	นั่งคุ้ย แหกโค้ง
	(โดน) 2 เกย์ทั้งกลางวง	เหวอะหวะ-สะใจ

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 52)

ตัวอย่าง (9) คำที่สร้างใหม่ คือ “ตังค์เกย์” โดยเกิดจากการรวมกันของคำว่า “ตังค์” ซึ่งมาจากคำว่า “สตางค์” กับคำว่า “เกย์” ซึ่งหมายถึง “ชายที่รักเพศเดียวกัน” รวมความหมายเป็น “ชายรักเพศเดียวกันที่มีสตางค์” ผู้วิจัยเรียกคำว่า “ตังค์เกย์” เป็นคำสร้างใหม่ เนื่องจากความหมายเปลี่ยนไปจากคำว่า “ตังเก” ถึงแม้ว่าจะออกเสียงคล้ายกัน แต่ความหมายต่างกัน นั่นคือ คำว่า “ตังเก” หมายความว่า “ชาวประมงทางทะเล” ส่วนคำว่า “ตังค์เกย์” หมายถึง “ชายรักเพศเดียวกันที่มีสตางค์”

(10)	ในวงการบันเทิง	เอ็งเอย
	เต็มไปด้วยกะเทย	บานทุ่ง
	อู๊ยตาย...ลืมหืมไปเลย	เคยเขียน บ่อยแล้ว
	ควรจดเดี๋ยวมือบแต่ัว	รุมดุ่ม ประเคนตีน

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 52)

ตัวอย่าง (10) เป็นการสร้างคำใหม่ ซึ่งมาจากการรวมกันของคำว่า “ม็อบ (mob)” ที่เป็นภาษาต่างประเทศ หมายถึง “การชุมนุม” โดยรวมกับคำว่า “แต่ว” ซึ่งเป็นแสงในภาษาไทย หมายถึง “กระเทย” เมื่อรวมกันแล้วหมายถึง “การก่อการชุมนุมของกลุ่มกระเทย”

4.1.6 กลวิธีการใช้คำแสง

จากการศึกษาพบกลวิธีการใช้คำแสง เนื่องจากการใช้คำแสงสร้างก่อให้เกิดความรู้สึกที่เป็นกลุ่มเดียวกัน ทำให้เกิดการเข้าใจความหมาย และแบ่งปันความรู้สึกด้วยกัน จึงทำให้ผู้อ่านรู้สึกขบขัน เมื่อได้ยีนคำนั้นๆ ตัวอย่างเช่น

- (11) “...‘จ่ายแบบเจ้’ ช่วงนี้ส่งคุณน้อง นก สุภัทรพร ไปเดินเก่าในตลาดพร้อมแนะนำวิธีจ่ายกับข้าว อย่างมีหลักการ เห็นว่าตอนนี้เป็นที่เคารพบูชาของบรรดาแม่ค้าไปแล้ว อาจจะเป็นเพราะชุดที่ใส่ ไปดูเผินๆ เหมือนคุณนายเมียเจ้าของตลาด ไม่รู้จะให้ใครเตือนดี ได้แต่โทษตัวเองว่าไม่น่าบอก ให้มันหาชุดมาเองเลย...”

(เกตุเศรษวิสัย ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 18)

จากตัวอย่างน้ำเน็กใช้คำแสงในคำว่า “เก่า” หมายถึง เชี่ยวชาญ มีประสบการณ์หรือมีความชำนาญมาก (พจนานุกรมคำใหม่. 2550: ราชบัณฑิตยสถาน)

4.1.7 กลวิธีการตัดคำ

จากการศึกษาพบการตัดคำเพื่อให้งานเขียนนั้นกระชับไม่น่าเบื่อ และทันกับยุคสมัย

4.1.8 กลวิธีการใช้ภาษาถิ่น ในกลวิธีนี้ไม่พบการใช้ในงานเขียนของน้ำเน็ก

4.2 กลวิธีทางปริศนาและวัจนปฏิบัติศาสตร์ ประกอบด้วยกลวิธี ดังนี้

4.2.1 กลวิธีเสียดสีประชดประชัน

เรื่องที่น่าเน็กเขียนแต่ละเรื่องเป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นถึงคนในสังคม โดยหยิบยกประเด็นที่เป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความพฤติกรรมที่ผิดต่อบรรทัดฐานของคนในสังคม หรือความเห็นแก่ตัวของคน น้ำเน็กเลือกที่จะใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชัน เพราะกลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่เหมาะสม ทำให้เห็นภาพคนในสังคมได้อย่างชัดเจน และทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกร่วมในการสะท้อนให้เห็นชีวิตของคนไทยในสังคมปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น

- (12) “...ยฺหุทธเลิศ บอกไว้ว่า “ถ้าคุณไม่ใช่ศิลปินก็ไม่ควรกระเดาะ” แหม...เห็นด้วยเต็มๆ แต่ถ้าไม่ได้เป็นศิลปินแต่เป็นกระเทย อันนี้อนุโลมให้กระเดาะได้บ้าง”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 18)

ตัวอย่าง (12) น้ำเน็กกล่าว โดยใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชัน นั่นคือ น้ำเน็กกล่าวเสียดสีกลุ่มคนที่ไม่ใช่ศิลปินว่า “หากไม่ใช่ศิลปินก็ไม่ควรกระเดาะ” และน้ำเน็กยังกล่าวเสียดสีกระเทยว่า “แต่ถ้าไม่ได้เป็นศิลปินแต่เป็นกระเทย อันนี้อนุโลมให้กระเดาะได้บ้าง”

- (13) “คนไทยหากชมให้ตาย ต่อให้เป็นนักวิจารณ์ที่เก่งโคตรโคตร อย่างพี่ขุนทอง หรือ จนน ก็ตาม อย่าไปสนใจอาชีพมัน แม้เป็นฝรั่งขายอาหารอาหรับริมถนนก็ได้ ไม่เป็นไร ขอแค่เป็นฝรั่งพอ จะฟังดูผลงานมีความเป็นสากลโลกขึ้นมาทันที ไม่รู้ทำไม”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 22)

ตัวอย่าง (13) น้ำเน็กกล่าวเสียดสีสังคมไทยว่าถึงแม้ผู้วิจารณ์งานต่างๆ จะเป็นคนดังแค่ไหนก็ตาม คนไทยก็จะไม่สนใจและไม่ค่อยตามความคิดเห็นเท่ากับถ้าเป็นฝรั่งมาชม คนไทยจะรู้สึกดีใจมาก แม้ว่าคนฝรั่งคนนั้นจะไม่ใช่บุคคลสำคัญหรือไม่มีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการวิจารณ์เลย น้ำเน็กต้องการชี้ให้เห็นว่าคนไทยให้ความสำคัญว่าหากเป็นคนต่างชาติจะได้รับความเชื่อถือมากกว่าคนไทย

4.2.2 กลวิธีการสร้างเรื่องให้เกินจริง

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าน้ำเน็กเลือกใช้กลวิธีนี้ในกรณีที่ต้องการสร้างเรื่องให้เกินจริงที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้ เรื่องเหลวไหล และไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (14) “พ่อเป็นผู้กำกับ เวลาดูหนังต้องซื้อตัวข้างหน้าตัวเองด้วย เอาไว้พาดริมฝีปาก²”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 17)

จากตัวอย่าง (14) เป็นการสร้างเรื่องให้เกินจริง เพราะไม่มีใครที่มีริมฝีปากใหญ่จนต้องพาดริมฝีปากไว้กับเก้าอี้

² การทำตัวอักษรหนาในตัวอย่าง หมายถึง ข้อความที่มีการใช้กลวิธีในการวิเคราะห์

- (15) “ใช้ตู้เย็นใหญ่เกินความจำเป็นจะกินไฟมากเกินไป แต่ถ้าตู้เย็นที่บ้านตอนนี้ขนาดไม่เหมาะกับครอบครัว แก้มียาก แนะนำให้**เปลี่ยนครอบครัวใหม่**”
(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 18)

ตัวอย่าง (15) เป็นการสร้างเรื่องให้เกินจริงในเรื่องการเปลี่ยนตู้เย็นเพื่อให้เหมาะกับครอบครัว แต่น้าเน็กแนะนำให้เปลี่ยนครอบครัวใหม่แทนการเปลี่ยนตู้เย็น ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องเกินจริงเพราะคงไม่มีใครเปลี่ยนครอบครัว เพียงเพราะต้องการประหยัดไฟเท่านั้น

- (16) “อาการปากเหม็นอาจเกิดจากอาหารที่กิน หมอเน็กพรแนะนำให้ลองเปลี่ยนไปกิน**ดอกมะลิแทนข้าว ...** ถ้ายังไม่ได้ผลอีก อันนี้ควรอยู่ที่ตัวหนูแล้ว หมอเน็กพรขอให้ใช้อุปกรณ์ คือ**ไม้เสียบลูกชิ้นความยาวพอเหมาะ แทะรูจุกเข้าเย็น ต่อมรับกลิ่นจะถูกทำลายโดยถาวร** กลิ่นข้างในทั้งโขลงก็ทำร้ายหนูไม่ได้”
(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 51)

จากตัวอย่าง (16) น้าเน็กใช้กลวิธีการสร้างเรื่องให้เกินจริงในการแนะนำอาการปากเหม็น เช่น “กินดอกมะลิแทนข้าว” แต่ในความเป็นจริงเราไม่สามารถกินดอกมะลิแทนข้าวได้ ส่วนที่น้าเน็กกล่าวว่า “ไม้เสียบลูกชิ้นความยาวพอเหมาะ แทะรูจุกเข้าเย็น ต่อมรับกลิ่นจะถูกทำลายโดยถาวร” เป็นการกล่าวเกินจริง เนื่องจากคงไม่มีใครที่อยากจะทำลายตนเองเพียงแค่แฟนมีกลิ่นปาก เพราะไปปรึกษาหมอจริงๆ ก็น่าจะอาการดีขึ้นได้

4.2.3 กลวิธีการตั้งสมญานามให้กับบุคคล

ในงานเขียนน้าเน็กมีการตั้งสมญานามให้บุคคล ซึ่งมักจะตั้งสมญานามตามลักษณะเด่นอาชีพ พฤติกรรมของบุคคลคนนั้น ดังตัวอย่าง

- (17) “...หาก**พี่สมรักษ์หมูกระทะ**ได้มีโอกาสเห็นสตอริ์บอร์ดสักนิด...”
(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 18)

จากตัวอย่าง (17) น้าเน็กกล่าวถึงสมญานาม “**พี่สมรักษ์หมูกระทะ**” ซึ่งมาจากชื่อนักมวยทีมชาติ สมรักษ์ คำสิงห์ ซึ่งปัจจุบันประกอบอาชีพ “เปิดร้านหมูกระทะ” นอกเหนือจากเป็นนักมวย ดังนั้น น้าเน็กจึงนำลักษณะอาชีพรวมกับชื่อและตั้งเป็นฉายาว่า “**พี่สมรักษ์หมูกระทะ**”

4.2.4 กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์

จากการศึกษาพบว่าในงานเขียนของน้ำเน็กมีการใช้กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ เนื่องจากในการนำเสนอความตลก เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจภาษาที่ผู้เขียนเขียนได้ง่ายขึ้น เพื่อบรรยายให้เห็นภาพอย่างชัดเจน และเพื่อให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการตามได้โดยง่าย โดยส่วนใหญ่สิ่งที่น้ำเน็กบรรยายจะเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว พฤติกรรมของคนในสังคม หรือเรื่องของผู้เขียนเอง

(18) “การควบคุมความเร็วรถในกรุงเทพฯ ไม่ได้ง่ายเหมือน**คุมกำเนิด**”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 18)

ตัวอย่าง (18) เป็นการพูดให้เห็นว่าการควบคุมความเร็วของรถในกรุงเทพฯ ไม่ได้ง่ายเหมือนกับการคุมกำเนิด เนื่องจากการคุมกำเนิดเพียงแค่นอนยาหรือมีเครื่องป้องกันก็สามารถควบคุมได้แล้ว การบรรยายดังกล่าวสามารถทำให้ผู้อ่านนึกภาพหรือเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว

(19) “บางทีเจอใจเด็กตัวเท่า**ลูกหมา**”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 18)

ตัวอย่าง (19) เป็นการเปรียบให้เห็นภาพว่าเด็กตัวเล็กจริงๆ ขนาดเท่าลูกหมาเอง

(20) “ประกวดนางงามเดี๋ยวนี้ คล้ายซื้อ**แพกเกจทัวร์**กรุงเทพ – เซ็นเงิน เพราะต้องมีครบทุกอย่าง ทั้งสวย บุคลิกดี และมีการศึกษาดี”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 51)

ตัวอย่าง (20) ทำให้เห็นภาพพจน์ว่านางงามต้องดีพร้อมทุกอย่าง โดยเทียบกับการซื้อแพกเกจท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันมีสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่าง

4.2.5 กลวิธีความไม่เข้ากัน

จากการศึกษาพบว่าน้ำเน็กมักนำความไม่เข้ากันเรื่องพฤติกรรมที่ผิดบรรทัดฐานต่อสังคมมาใช้ในงานเขียนของตน เช่น การวางตัวไม่เหมาะสมกับสถานภาพของตนเอง การใช้คำผิดบริบทหรือการใช้คำผิดหน้าที่ ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีความตลกของโกลด์สไตน์และแม็กกี (Goldstein; & McGhee. 1972) ที่พบว่าความตลกเกิดจากความไม่เข้ารูปเข้ารอย และการผิดแผกไปจากธรรมเนียม ตัวอย่างเช่น

- (21) เป็นนักร้องแนวร็อกอยู่ดีๆ จะไปเป็นพรีเซนเตอร์ครีมกำจัดขนรักแร้ สาวกชาวร็อกจะหมดศรัทธาซะเปล่าๆ แนะนำโฆษณามอเตอร์ไซด์จะเวิร์กกว่า

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 18)

ตัวอย่าง (21) นำเน้กใช้กลวิธีความไม่เข้ากันในการกล่าวถึง “นักร้องแนวร็อก” ที่จะเป็นพรีเซนเตอร์โฆษณา “ครีมกำจัดขนรักแร้” ความไม่เข้ากันในที่นี้ คือ นักร้องแนวร็อกส่วนใหญ่จะมีภาพลักษณ์ในสังคมที่แปลก แหวกแนว และมีความทันสมัย แต่สิ่งที่นักร้องแนวร็อกคนนี้ทำ คือ เป็นพรีเซนเตอร์ในโฆษณาครีมกำจัดขนรักแร้ ซึ่งไม่เข้ากับภาพลักษณ์ของพฤติกรรมของนักร้องแนวร็อก

4.2.6 การทำให้เป็นเรื่องสัปดน

การทำให้เป็นเรื่องสัปดนนี้มักเป็นเนื้อหาที่ผู้เขียนจะหยิบยกขึ้นมาในงานเขียนอารมณ์ขัน ซึ่งสิ่งที่กล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีการปลดปล่อยของคนเราที่ไม่กล้าพูดสิ่งที่เก็บไว้ในใจ เพราะเรื่องลามกสัปดนเป็นเรื่องต้องห้ามที่ไม่ควรพูด แต่เมื่อเราพบเห็นตลกประหลาดนี้ในงานเขียน ความขบขันก็จะปรากฏขึ้นมารูปร่างของเสียงหัวเราะ ดังตัวอย่าง

- (22) “เมื่อก่อนนี้จะมีแค่คำเตือนบุหรีทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ, บุหรีทำให้เส้นเลือดในสมองแตก, บุหรีทำให้เป็นถุงลมโป่งพองคิดว่าถ้าเตือนกันขนาดนี้แล้วควรเขียนไปเลยว่า ‘ใครสูบบุหรี่’ หรือ ‘ใครสูบบ้านบัม’ หรือ ‘ใครสูบแสดงว่าเจ็ยว³เล็ก’ ”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 17)

จากตัวอย่าง (22) นำเน้กกล่าวถึงคำเตือนข้างซองบุหรีในแบบต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็น “บุหรีทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ บุหรีทำให้เส้นเลือดในสมองแตก บุหรีทำให้เป็นถุงลมโป่งพอง” แต่คนก็ยังต้องการซื้อหามาสูบกิน โดยไม่เกรงกลัวพิษภัยที่เขียนเตือนข้างซอง ดังนั้น นำเน้กจึงเขียนเตือนโดยทำให้เป็นเรื่องสัปดนว่าเป็น “ใครสูบแสดงว่าเจ็ยว³เล็ก” เพื่อให้ผู้ขายเกรงกลัวว่าอวัยวะเพศตนจะเล็ก

- (23) “นักเทนนิสหัวนมดำ”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 18)

³ คำว่า “เจ็ยว” หมายถึง “คำเรียกอวัยวะเพศชาย” ซึ่งเป็นคำหยาบ

ตัวอย่าง (23) น้ำเนื้กหีบยกเรื่องส่วนตัวของนักเทนนิส ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรพูดในที่สาธารณะ มาเปิดเผย

4.2.7 กลวิธีการพาให้หลงทาง

กลวิธีนี้จะมีจุดหักมุมให้ผู้อ่านคาดการณ์ผิดหรือมีจุดจบที่พลิกผันอยากคาดไม่ถึง ดังนั้น กลวิธีนี้จึงเป็นกลวิธีที่ดึงดูดความสนใจ ทำให้ผู้อ่านอยากติดตามอ่าน และทำให้การอ่านไม่น่าเบื่อ เพราะมีจุดพลิกผันของเนื้อหา ดังตัวอย่าง (24) ในคอลัมน์ของหมอเน็กพร โดยมีผู้เขียนมาเล่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง ดังนี้

(24) Q: สวัสดีค่ะ อาหมอเน็กพร ผมชื่อ จอร์จซะ เข้าเรื่องเลยนะค่ะ เพราะรู้่านักกระดาศไกล้จะหมดแล้ว คือเพื่อนผม ถึงเวลาผมทวงมันไม่ยอมจ่าย ออกแนวไม่จ่าย ไม่นี่ ไม่มี นะครับ ผมพยายามทวงเป็นสิบ สิบ ครั้ง มันก็ยังมัน ทำไงดีละ

A: บอกได้คำเดียวว่าหน้าด้านสุดๆ ต้องขอโทษคุณผู้อ่านที่อาหมอระงับอารมณ์ไม่ได้จริงๆ ทวงครั้งสองครั้ง เขาบอกไม่มีก็ย้งหน้าด้านไปทวงเขา เป็นสิบๆ ครั้ง บ้ารึเปล่า หรือฟังภาษาคนไม่รู้เรื่องกันแน่ คราวหน้าคราวหลังทวงทีเดียว ถ้าเขาไม่มีก็อย่าไปทวงชื้อทวงหลายๆ ครั้ง เอ้อ หน้าด้านจริงๆ

(เกตุเศพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 51)

จากตัวอย่างผู้เขียนเขียนมาเพื่อขอคำปรึกษาหรือในการทวงหนี้กับเพื่อน แต่เพื่อนไม่ยอมจ่าย จึงทวงเป็นสิบๆ ครั้ง โดยปกติถ้าเป็นคำถามเช่นนี้ คนตอบน่าจะแนะแนวทางแก้ปัญหาแก่ผู้ที่มีปัญหา แต่คำตอบกลับหักมุมว่าผู้ตอบกล่าวโทษผู้ทวงเงินว่าน่าไม่อาย ทวงอยู่ได้ ทั้งๆ ที่อีกฝ่ายไม่มีเงินจะให้ การเขียนเช่นนี้เป็นการเขียนที่ทำให้ผู้อ่านหลงทางไปอีกทางหนึ่ง แต่กลับมีการหักมุมของเรื่อง ซึ่งการกระทำดังกล่าวจึงก่อให้เกิดความขบขันขึ้น

(25) “ญาติพี่ปล้นธนาคารฆ่าไปแปดศพ แต่ติดคุกแค่สามวันเอง” ...แฮม...เส้นใหญ่จัง.. “วันที่สี่ ประหาร!!!”

(เกตุเศพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 18)

จากตัวอย่าง (25) ที่กล่าวว่า “ญาติพี่ปล้นธนาคารฆ่าไปแปดศพ แต่ติดคุกแค่สามวันเอง” เป็นการชักจูงให้ผู้อ่านคิดว่าการฆ่าคนทั้ง 8 คน น่าจะต้องติดคุกตลอดชีวิต แต่ติดคุกแค่ 3 วัน ผู้

4.2.8 การใช้สำนวนสุภาพ

ในงานเขียนอารมณ์ขันของน้ำเน็กมีการสำนวนสุภาพแทรกในงานเขียนอารมณ์ขัน เพื่อทำให้เป็นเหมือนคำสอน คำทำนาย เช่น การล้อเลียนคอลัมน์ดวง

(26) “ราศีเมถุน (22 พ.ค. – 21 มิ.ย.)

ระวังเรื่องความรัก เพราะรักดีหามจั่ว รักชั่วหามเสา เห็นมัย เสามันหนัก ดินะไม่หามอาทิตย์ไม่
จันร้อนแย้ ชะตาช่วงนี้อาจต้องเซ็นครกขึ้นภูเขา ไหนจะซี่ข้างจับตักแตน และตำน้ำพริก
ละลายแม่น้ำเข้าไปอีก เพราะคนรักเท่าฝันหนึ่งคนซังเท่าฝันเสือ เนื้อไม่ได้กินหนังไม่ได้
รอน่ง ดันเอากระดูกมาแขวนคอ ไม่ควรพูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง เพราะอาจเจอ
หอกข้างแคร่ กลายเป็นหมาหัวเน่าได้ง่าย อาจสะเดาะเคราะห์โดยการฝนทิ้งให้เข็มนจะช่วย
ให้น้ำมาปลาгинมด น้ำลด มดกินปลา ไล่ละ วินๆ ทั้งปลาทั้งมด”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549: 52)

จากตัวอย่าง น้ำเน็กใช้กลวิธีสำนวนสุภาษิตมาผูกเป็นเรื่องเดียวกัน ได้แก่

- 1) รักดีหามจั่ว รักชั่วหามเสา
- 2) เซ็นครกขึ้นภูเขา
- 3) ซี่ข้างจับตักแตน
- 4) ตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ
- 5) คนรักเท่าฝันหนึ่งคนซังเท่าฝันเสือ
- 6) เนื้อไม่ได้กินหนังไม่ได้รอน่งกระดูกมาแขวนคอ
- 7) พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง
- 8) หอกข้างแคร่
- 9) กลายเป็นหมาหัวเน่า
- 10) การฝนทิ้งให้เข็มน

4.2.9 กลวิธีการชมและตำหนิตนเอง

จากข้อมูลพบว่าในการสร้างเนื้อหาตลกมักมีการว่ากล่าวตนเองและชมตนเอง การตำหนิตนเองนั้นมักพบมากกว่าการชมตนเอง โดยมากมักพบการว่าหน้าตาตัวเอง การใช้กลวิธีนี้จะช่วยเพิ่ม

- (27) “...สมัยเริ่มดั่งแยกไม่ค่อยออกว่ากรีดขึ้นชมหรือว่ากรีดหวดกลัว เพราะช่วงเข้าวงการใหม่ๆ ผิวหน้าค่อนข้างปุ๊ปุ๊เหมือนโรตีเพิ่งทอดใหม่ๆ เป็นไปได้สูงที่จะมากรีดกลัว ตอนหลังจึงรู้ว่า ก็มี คนจำนวนหนึ่ง มีความนิยมในทางรกวกขึ้นสวรรค์ ขึ้นชมผู้ชายหน้ารกทุกลักษณะอย่างเรา เอา วะ...อย่างน้อยๆ ยังมีคนศรัทธา...”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 49)

จากตัวอย่าง (27) นำเน็กใช้กลวิธีการชมและตำหนิตนเอง โดยใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ กล่าวคือ เปรียบว่าหน้าตาตนเองเหมือนโรตีที่เพิ่งทอดใหม่ เพราะหน้าตาในช่วงที่นำเน็กเพิ่งเข้าวงการ มีลักษณะปุ๊ปุ๊ ซึ่งเหมือนกับโรตีที่ทอดใหม่ๆ อย่างไรก็ตามก็มีคนจำนวนหนึ่งที่ชอบตรงกันข้าม คือ ชอบคนลักษณะแบบหน้าตาแบบนำเน็ก

4.2.10 กลวิธีการสื่อสารกับผู้อ่าน

นำเน็กใช้กลวิธีการสื่อสารกับผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมกับผู้เขียนและช่วยกระตุ้นผู้อ่านได้ คิดตามไปพร้อมกับการอ่าน เพื่อมิให้การอ่านนั้นน่าเบื่อ

- (28) “...แนะนำให้แก้เคล็ดโดยการย้ายบ้านมาอยู่แถบเลียบทางด่วนแต่ก็ใช้ว่าจะได้นอน เพราะดีๆ ใ้พวกมอเตอร์ไซด์ที่ทำอย่างกับว่ามันกลั่นน้ำมันได้เองก็แหกกันมาบิดแข่งกันว่าใครตายก่อน ชนะ เจอแบบนี้ออกแนวหนีเสือชนพล...เออ ขอโทษที่เล่นแล้วกริบ ทำไมละ กะให้ข้าทุบรวรตัด เลยหรือไง มาสิเอ็งมาเขียนเลยเป็นไง เพราะฉะนั้น กัมหน้ากัมตาอ่านไปอย่าอื้อะ...”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 52)

จากตัวอย่าง (28) นำเน็กใช้กลวิธีล้อเลียนคอลัมน์ดวงของหมอลักษณ์พันธุ์ โดยสมมติชื่อตนเอง เป็นหมอนึกพันธุ์ นำเน็กแนะนำให้ย้ายบ้านไปอยู่ริมทางด่วนเป็นการแก้เคล็ด แต่กับบอกปัญหาที่ต้อง พบต่อมา คือ พวกแข่งมอเตอร์ไซด์ในตอนกลางคืน ทำให้เหมือนหนีเสือปะจระเข้ แต่นำเน็กใช้กลวิธี การปรับเปลี่ยนคำ คือ จาก “หนีเสือปะจระเข้” เป็น “หนีเสือชนพล” ซึ่งหมายถึง นักวิ่ง ชื่อ ชนพล ชื่อเล่น คือ เสือ นำเน็กพูดเองและก็ตอบเองว่าไม่มีคนหัวเราะ จึงพูดกับคนอ่านว่า ให้กัมหน้ากัมตา อ่านต่อไป

- (29) “...อ่านๆ ไปพวกกะเทยที่ขึ้นทำงานอยู่ด้วยมันจะเอาไปฟ้องอาจารย์ยังศักดิ์ ให้มาด่าชั้นผ่านรายการ *คุยแหกโค้ง* มั้ยวะ”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 17)

จากตัวอย่าง (29) น้าเน็กใช้กลวิธีการสื่อสารกับผู้อ่าน โดยถามกับผู้อ่านว่ากะเทยที่กล่าวถึงอาจจะฟ้องอาจารย์ยังศักดิ์ให้ว่าต่อว่าน้าเน็กผ่านรายการคุยแหกโค้ง

ในบทต่อไป จะเป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ความหมายที่แฝงอยู่ในกลวิธีที่น้าเน็กเลือกใช้งานเขียน

บทที่ 5

การวิเคราะห์ความหมายแฝง

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ความหมายที่แฝงอยู่ในกลวิธีการใช้ภาษาในงานเขียนของ เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา โดยผู้วิจัยจะนำเสนอการวิเคราะห์ความหมายแฝงจาก 6 เรื่อง และนำเสนอรูปแบบการเขียนในงานของนักเขียน โดยมีรายละเอียด ต่อไปนี้

1. เรื่อง อย่าปล่อยให้คนชั่ว...ลอยนวล ฉบับที่ 82
2. เรื่อง หมอเน็กพร ตอบปัญหาทางเพศ ฉบับที่ 91
3. เรื่อง ดวงชะตาจะคุ้ม โดย 'หมอเน็กพันธุ' ฉบับที่ 86
4. เรื่อง กะเทยในวงการบันเทิง ฉบับที่ 94
5. เรื่อง วิชาเป็นแฟนคลับละก็...ฉบับที่ 89
6. เรื่อง บันน้ำเป็นตัว ตอน เลิกสูบบุหรี่ ฉบับที่ 76

5.1 การวิเคราะห์ความหมายที่แฝงอยู่ในกลวิธีการใช้ภาษา

ตัวอย่าง (1) จากเรื่อง อย่าปล่อยให้คนชั่ว...ลอยนวล ฉบับที่ 82 ในเรื่องนี้นักเขียนพูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในเมืองหลวง โดยในตัวอย่างกล่าวถึงปัญหาจราจรที่เกิดขึ้นในเมืองหลวง

(1) โฉม 4 แยก

ถ้าข้าวหลามเป็นผลิตภัณฑ์โอท็อปของหนองมน โอท็อปของก.ท.ม.คงหนีไม่พ้น 'รถติด' ลำพังการจราจรในเมืองกรุงก็โคตรจะคล่องตัวอยู่แล้ว เคยติดอยู่เลียบทางด่วนนานขนาดทิ้งรถวิ่งไปซื้อในปั๊มข้างทางได้ อีกทั้งกฎจราจรที่เคยเรียนมากับของจริงก็คนละเรื่อง เอาจ่ายๆ แคไฟแดง 4 แยกก็ปวดกบาลจะแย ไฟแดง "เมื่อไหร่จะเขียววะ" ไฟเขียว..."เฮ้ย...เหยียบให้มิดเดี๋ยวแม่แดงอีก" ไฟเหลืองไอ้ควายเฮ้ย...มันจะเบรคทำไมวะ" และด้วยความที่คนส่วนใหญ่ต้องใช้ชีวิตติดแหงกอยู่กลาง 4 แยก กลายเป็นกำลังซื้อมหาศาลของเหล่าพ่อค้าแม่ขายพวกมาลัย, หนังสือพิมพ์, มะม่วง, ที่บังแดด, เรียงเบอร์...

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 18)

จากตัวอย่าง (1) ผู้วิจัยพบกลวิธีและความหมายที่แฝงอยู่ในกลวิธีการใช้ภาษาในเรื่อง "อย่าปล่อยให้คนชั่ว...ลอยนวล" โดยแยกเป็นข้อความได้ดังต่อไปนี้

1) จากข้อความ “ถ้าข้าวหลามเป็นผลิตภัณฑ์โอท็อปของหนองมน โอท็อปของท.ม.คณินไม่แพ้ ‘รถติด’...” น้ำเน็กใช้กลวิธี ได้แก่ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์และกลวิธีความไม่เข้ากัน โดยทั้งสามกลวิธีนี้เป็นกลวิธีทางปริศนาและวัจนปฏิบัติศาสตร์ นั่นคือ การตีความหมายแฝงในกลวิธีเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยบริบทในการตีความ กล่าวคือ น้ำเน็กใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันเรื่อง “รถติด” โดยการใช้กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ ซึ่งสามารถตีความได้จากการนำ “ผลิตภัณฑ์โอท็อป” ที่ขึ้นชื่อของหนองมน นั่นก็คือ ข้าวหลาม มาเปรียบเทียบกับโอท็อปของกรุงเทพฯ ว่าสิ่งที่ขึ้นชื่อ คือ “รถติด” ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบที่ไม่ถูกต้องเนื่องจากผลิตภัณฑ์โอท็อปเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นสิ่งที่ดีและเด่นของแต่ละตำบล ไม่ว่าจะเป็นขนม การทอ อาหาร เครื่องดื่ม สมุนไพรต่างๆ แต่น้ำเน็กทำการเปรียบเทียบข้าวหลามกับรถติด ทำให้มองเห็นภาพชัดเจนว่าปัญหารถติดเป็นปัญหาที่เด่นของกรุงเทพฯ จริง แต่ไม่ใช่เด่นในทางบวกดังเช่นผลิตภัณฑ์โอท็อป แต่เป็นการเด่นทางลบ ซึ่งการเปรียบดังกล่าวทำให้เกิดจากการนำสิ่งที่ไม่เข้ากันมาเปรียบกันด้วย ดังนั้น ในข้อความนี้ น้ำเน็กจึงใช้กลวิธีความไม่เข้ากันด้วยอีก 1 กลวิธี เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ

2) จากข้อความ “...ลำพังการจราจรในเมืองกรุงก็โคตรจะคล่องตัวอยู่แล้ว เคยติดอยู่เลียบทางด่วนนานขนาดทิ้งรถวิ่งไปซื้อในปั๊มข้างทางได้...” น้ำเน็กใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีการสร้างเรื่องให้เกินจริง กลวิธีที่ใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ และกลวิธีที่ใช้คำรุนแรง ซึ่งสามกลวิธีแรกเป็นกลวิธีทางปริศนาและวัจนปฏิบัติศาสตร์ นั่นคือ การตีความหมายแฝงในกลวิธีเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยบริบทในการตีความ กล่าวคือ น้ำเน็กเสียดสีประชดประชันการจราจร โดยการกล่าวจริงว่า “โคตรจะคล่องตัว” สามารถตีความหมายแฝงได้จากคำว่า “โคตร” ซึ่งเป็นการใช้คำรุนแรงและมีความหมายในเชิงลบ ดังนั้น ความหมายที่ได้จึงไม่ใช่การชม แต่เป็นการพูดตรงกันข้ามเพื่อทำให้ผู้อ่านรู้สึกขบขัน และสามารถตีความได้ว่าเป็นการเสียดสี โดยพิจารณาจากการเปรียบด้วยการใช้กลวิธีที่ใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ คือ การที่รถติดนาน จนทำให้คนขับสามารถทิ้งรถไว้บนท้องถนน (ซึ่งเป็นการกระทำที่คนขับรถส่วนใหญ่จะไม่ปฏิบัติกัน) และวิ่งไปที่ปั๊ม เพื่อทำธุระ คือ การถ่าย สามารถตีความได้ว่า รถติดนานมาก เพราะคนเราเวลาถ่ายจะให้เวลานาน ซึ่งการเปรียบเทียบที่ใช้กลวิธีการสร้างเรื่องให้เกินจริงของน้ำเน็กทำให้ผู้อ่านเห็นภาพของการรถติดในกรุงเทพฯ ได้เป็นอย่างดี

3) จากข้อความ “...อีกทั้งกฎจราจรที่เคยเรียนมากับของจริงก็คนละเรื่อง เอาง่าย ๆ แคไฟแดง 4 แยกก็ปวดกบาลจะแย ไฟแดง ‘เมื่อไรจะเขียววะ’ ไฟเขียว... ‘เฮ้ย...เหยียบให้มิด

นอกจากนั้น น้ำเน็กใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันเรื่องกฎจราจรที่เคยเรียนกับการขับขึ้นท้องถนนจริงของคน นั่นคือ กฎจราจรที่ทุกคนได้รับการเรียนรู้มา คือ ไฟเขียว รดวิ่งได้สะดวก ไฟแดงเป็นสัญญาณให้รถหยุด และไฟเหลืองเป็นสัญญาณให้คนขับรถชะลอ เพื่อเตรียมตัวหยุด แต่ในสถานการณ์บนถนนจริง หากรถติดมาก น้ำเน็กให้บรรยายที่ตรงข้ามกับกฎที่เรียนมา คือ

ผู้ขับรถมักจะบ่นเมื่อสัญญาณไฟเป็นสีแดงว่า “เมื่อไรจะไฟเขียววะ” สามารถตีความได้ว่าผู้ขับรถต้องเคยมีประสบการณ์มาก่อนว่าไฟแดงในกรุงเทพฯ นานมาก จึงเกิดคำถามว่าเมื่อไรจะไฟเขียว

พอไฟเขียว ผู้ขับรถก็จะพูดว่า “เฮ้ย...เหยียบให้มิด เดี่ยวแม่งแดงอีก” ข้อความนี้ตีความได้ว่าผู้ขับรถเคยมีประสบการณ์ว่าสัญญาณไฟเขียวจะไม่นานนัก หากขับช้า สัญญาณไฟก็จะแดงอีก และต้องรออีกนานกว่าจะไฟเขียวอีกครั้ง

สุดท้ายหากผู้ขับรถกล่าวว่า “ไอ้ควายเฮ้ย...มันจะเบรคทำไมวะ” นั้นแสดงว่าต้องมีรถที่ไม่สามารถผ่านไฟแดงได้ จึงเบรค ผู้ขับรถตามมาก็ต้องรถติดต่อไป

จากการกล่าวว่า “เมื่อไรจะไฟเขียววะ” “เฮ้ย...เหยียบให้มิด เดี่ยวแม่งแดงอีก” และ “ไอ้ควายเฮ้ย...มันจะเบรคทำไมวะ” สะท้อนให้เห็นว่าน้ำเน็กต้องการสื่อให้เห็นว่าคนบนท้องถนนและสภาพของรถติดทำให้คนโมโหง่าย ซึ่งสังเกตได้จากการใช้คำรุนแรง และสะท้อนให้เห็นถึงความเร่งรีบของคนในเมือง

4) จากข้อความ “...และด้วยความที่คนส่วนใหญ่ต้องใช้ชีวิตติดแหงกอยู่กลาง 4 แยก กลายเป็นกำลังซื้อมหาศาลของเหล่าพ่อค้าแม่ขาย พวงมาลัย, หนังสือพิมพ์, มะม่วง, ที่บังแดด, เรียงเบอร์...” น้ำเน็กได้ใช้กลวิธีการเสียดสีประชดประชัน กลวิธีการสร้างเรื่องให้เกินจริง กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ และกลวิธีการใช้คำรุนแรง

จากข้อความ “...และด้วยความที่คนส่วนใหญ่ต้องใช้ชีวิตติดแหงกอยู่กลาง 4 แยก...” เป็นกลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ กล่าวคือ น้ำเน็กใช้คำว่า “ชีวิต” กับคำว่า “ติดแหงก” เป็นการสื่อความหมายให้เห็นภาพว่าหากอยู่บนท้องถนนที่ติดขัด ชีวิตจะไม่สามารถไปไหนได้เลย โดยความเป็นจริงแล้วเราไม่ถึงกับต้องใช้ชีวิต แต่น้ำเน็กใช้คำว่า “ใช้ชีวิต” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพว่าเราต้องใช้เวลาเพื่อผ่านสี่แยกนานมาก

นอกจากน้ำเนื้กพุตถึงการจรรจนท้องถนนที่ติดขัดบนสี่แยกแล้ว น้ำเนื้กยังกล่าวถึงพวกที่ทำงานขายของมารวมตัวกัน เนื่องจากเป็นแหล่งทำเลที่น่าจะทำเงินได้มากสำหรับพ่อค้าแม่ค้าจากในข้อความดังกล่าว คือ “...กลายเป็นกำลังซื้อมหาศาลของเหล่าพ่อค้าแม่ขาย พวงมาลัย, หนังสือพิมพ์, มะม่วง, ที่บังแดด, เรียงเบอร์...” จากข้อความเป็นการกล่าวโดยใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันและกลวิธีการสร้างเรื่องให้เกินจริง สามารถตีความได้ว่านอกจากความหงุดหงิดที่จรรจติดขัดแล้ว คนขับรถยังถูกรบกวน โดยพ่อค้าแม่ค้าที่คิดว่าท้องถนนที่เต็มไปด้วยความหงุดหงิดของคนขับรถเป็นกำลังซื้อมหาศาลของพ่อค้าแม่ค้า

ตัวอย่างที่ (2) จากเรื่อง อย่าปล่อยให้คนชั่ว...ลอยนวล ฉบับที่ 82 ในเรื่องนี้น้ำเนื้กพุตเกี่ยวกับเด็กเข็ดกระจกรตามสี่แยก

- (2) วิธีการปล้นของโจร 4 แยกจะเริ่มเมื่อท่านจอดรถหยุดสนิท มันก็จะเอาไอ้ที่เข็ดกระจกของมัน ฟาดป้าบลงบนกระจกของท่านโดยไม่เคยถามความสมัครใจของเจ้าของรถ และแม้ว่ารถของท่านจะเงวับเหมือนเพิงเลี้ยวออกจากคาร์แคร์ แต่ในสายตาของพวกมันจะเห็นว่าสกปรกเสมอ ยิ่งไง...มึงจะเข็ดแบคทีเรียไรเงิ บางทีเจอโจรเด็กตัวเท่าลูกหมา หัวสูงยังไม่พ้นกระจกมองข้าง มันก็อุตสาหะขย่งจนได้ หลายครั้งต้องเปิดประตูรถช่วยอุ้มให้มันเข็ดถึง เสร็จแล้วมันก็พนมมือนิ้วกาง ๆ พร้อมทั้งประกบหน้าและมือมาที่กระจกประตูรถของท่าน มองจากด้านในเหมือนมีปลาช็อกเกอร์เกาะอยู่ข้างรถ หน้ามัน ๆ บวกกับลมหายใจฟัดฟาด ๆ ก็มากพอที่จะทำให้กระจกประตูรถท่านมัวเป็นรถหน้าคนเหมือนรถผีสิง แล้วไงละ สุดท้ายก็ต้องจัดเหรียญห้า เหรียญสิบ ยอมให้มันปล้นไปจนได้

(เกตุเศษย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 18)

จากตัวอย่าง (2) ผู้วิจัยพบกลวิธีและความหมายที่แฝงอยู่ในกลวิธีการใช้ภาษาในเรื่อง “อย่าปล่อยให้คนชั่ว...ลอยนวล” โดยแยกเป็นข้อความได้ดังต่อไปนี้

1) จากข้อความ **“วิธีการปล้นของโจร 4 แยก”** น้ำเนื้กใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันในการกล่าวถึงเด็กที่เข็ดกระจกรตามสี่แยกกว่าเป็น “โจร 4 แยก” เนื่องจากเมื่อพิจารณาถึงความหมายของคำว่า “โจร” ทำให้เห็นว่าคำว่า “โจร” ซึ่งหมายถึง “ผู้ร้ายที่ลักขโมยหรือปล้นสะดมทรัพย์สินผู้อื่น” (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542 : ออนไลน์) และไม่น่าจะเป็นเด็กเข็ดกระจกรตามสี่แยก แต่ในความเป็นจริงเมื่อพิจารณาความหมายแฝงสามารถอนุมานได้ว่าเด็กเข็ดกระจกมีการกระทำแบบโจร คือ เด็กเหล่านี้จะเข้ามาเข็ดกระจกรทุกครั้งเมื่อรถจอดสนิท โดยมีได้ถามความสมัครใจของเจ้าของ

2) “...มันก็จะเอาไอ้ที่เช็ดกระจกของมันฟาดป้าบลงบนกระจกของท่านโดยไม่เคยถามความสมัครใจของเจ้าของรถ และแม้ว่ารถของท่านจะเงวับเหมือนเพ็ญเสี้ยวออกจากคาร์แคร์ แต่ในสายตาของพวกมันจะเห็นว่าสกปรกเสมอ” น้ำเน็กใช้กลวิธีการใช้คำรุนแรง กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีการใช้คำเลียนเสียง และกลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ กล่าวคือ การใช้คำว่า “มัน” สามารถตีความได้ว่าคนขับรถบนถนนไม่น่าจะพอใจกับการกระทำของเด็กเช็ดกระจก รถ เนื่องจากไม่ถามก่อนว่าเราต้องการเช็ดกระจกหรือไม่ จึงถึงว่าเป็นการใช้กลวิธีการใช้คำรุนแรง น้ำเน็กยังใช้กลวิธีเลียนเสียง คือ เด็กเช็ดกระจกเวลาจะเช็ดจะไม่ขออนุญาตคนขับรถก่อน แต่จะลงมือเช็ดกระจกเลย โดยน้ำเน็กใช้คำว่า “ฟาดป้าบ” เลียนเสียงผ้าที่กระทบกับกระจก ตีความได้ว่าคนขับรถมักจะไม่ว่าพอใจการกระทำดังกล่าว ยิ่งไปกว่านั้น การกล่าวของน้ำเน็กตีความได้ว่าน้ำเน็กเห็นใจคนขับรถและเปรียบคนขับรถว่ามีสถานภาพที่สูงกว่า โดยใช้คำว่า “ท่าน” นอกจากนั้น น้ำเน็กยังกล่าวโดยใช้กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ที่เปรียบเทียบว่ารถเงวับเหมือนออกมาจากคาร์แคร์ ซึ่งตีความได้ว่าเป็นการประชดขื่นเด็กเช็ดกระจกที่ไม่สนใจว่ารถจะสะอาดแค่ไหน แต่ในสายตาของพวกเขาก็จะเห็นว่าสกปรกหมด เนื่องจากต้องการให้ได้ค่าเช็ดกระจก

3) จากข้อความ “...ยังงี้...มึงจะเช็ดแบคทีเรียรึไง” ข้อความนี้ตีความได้ว่าจริงๆ รถสะอาดมากแล้ว แต่เด็กเช็ดกระจกก็ยังจะเช็ดอีก ในกรณีนี้แสดงให้เห็นว่าเด็กเช็ดกระจกน่าจะต้องการทำความสะอาดถึงเชื้อโรคที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าแล้ว จึงนำเน็กจะใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันว่าจะเช็ดจนเชื้อแบคทีเรียก็หมดไปด้วยหรือเปล่า นอกจากนั้น ยังใช้กลวิธีการใช้คำรุนแรง

4) จากข้อความ “บางทีเจอใจเด็กตัวเท่าลูกหมา หัวสูงยังไม่พ้นกระจกมองข้าง มันก็อุตสาห์เขย่งจนได้ หลายครั้งต้องเปิดประตูช่วยอุ้มให้มันเช็ดถึง” น้ำเน็กใช้กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ โดยตีความได้จากการเปรียบ “ใจเด็ก” กับ “ลูกหมา” น้ำเน็กเปรียบคนที่เช็ดกระจกว่าเป็น “ใจ” เนื่องจากการเช็ดกระจกโดยที่คนขับรถไม่ต้องการ เป็นเหมือนการบีบบังคับให้ต้องจ่ายเงินค่าเช็ดกระจก และนอกจากจะเป็นใจแล้วยังเป็น “เด็ก สะท้อนให้เห็นว่าในสังคมไทยมีเด็กที่ต้องทำงาน ทั้งที่ตัวยังเล็กมากขนาดกระจกยังสูงไม่ถึง แต่ต้องทำงานเพื่อให้ได้เงิน ซึ่งเปรียบได้กับลูกสุนัขที่ยังไม่สามารถดูแลตัวเองได้ และจากข้อความนี้น้ำเน็กยังมีการใช้กลวิธีเสียดสีประชด

5) จากข้อความ “...มองจากด้านในเหมือนมีปลาช็อกเกอร์เกาะอยู่ข้างรถ...” น้าเน็กใช้กลวิธีการใช้ภาษาให้เกิดภาพพจน์ว่าเด็กเหล่านี้เหมือนปลาช็อกเกอร์ การที่เปรียบเช่นนี้ เนื่องจากพฤติกรรมของปลาช็อกเกอร์มักจะชอบเกาะติดกับกระจกในตู้เลี้ยงปลา ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับเด็กเข็ดกระจกที่มักจะเอาหน้าแนบกระจกรถ เพื่อขอรับค่าเข็ดกระจก เมื่อเข็ดกระจกเสร็จ

6) จากข้อความ “...หน้ามันๆ บวกกับลมหายใจที่ฟัดฟาดๆ ก็มากพอที่จะทำให้กระจกประตูรถของท่านมัวเป็นรูปหน้าคนเหมือนรถผีสิง...” น้าเน็กใช้กลวิธีการใช้คำเลียนเสียงคือ “ฟัดฟาดๆ” ซึ่งเป็นเสียงลมหายใจ และมีการใช้กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ คือ เปรียบเด็กที่เอาหน้าติดกระจกและหายใจบนกระจกจนกลายเป็นไอน้ำรูปหน้าคน คนที่อยู่ข้างในรถจะเห็นเป็นภาพเหมือนรถผีสิง ซึ่งสามารถตีความได้ว่าเด็กเข็ดกระจกส่วนใหญ่ถ้าได้เข็ดกระจกให้แล้ว จะไปยอมไปจนกว่าจะได้เงิน ดังนั้น จึงเอาหน้าแนบกระจก เพื่อเป็นการบังคับให้เจ้าของรถจ่ายเงิน

7) จากข้อความ “...แล้วโงะ สุดท้ายก็ต้องจ้ดเหรียญห้า เหรียญสิบ ยอมให้มันปล้นไปจนได้” เป็นการใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันว่าสุดท้ายคนขับรถก็ต้องหยิบเงินที่เป็นเหรียญให้แก่เด็กเข็ดกระจกรถ โดยน้าเน็กใช้คำว่า “จ้ด” แทนคำว่า “หยิบ” ซึ่งคำว่า “จ้ด” หมายถึง ทำให้เหยอหรือเคลื่อนที่โดยใช้วัตถุยาวค้ำหรือการใช้กำลังในการนำวัตถุออกมา (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน. 2542 : 276) จากความหมายดังกล่าวสามารถตีความได้ว่าคนขับรถไม่พอใจหรือไม่เต็มใจที่ต้องให้เงิน และนอกจากนี้ยังใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชันและกลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์อีกว่า “...ยอมให้มันปล้นไปจนได้” เมื่อพิจารณาจากบริบทนี้แล้ว สามารถตีความว่าการให้เงินดังกล่าวไม่ต่างจากการปล้น เนื่องจากคนขับรถไม่เต็มใจจะให้ น้าเน็กเลือกใช้คำว่า “ปล้น” ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพและเข้าใจสถานการณ์ได้ง่ายขึ้น

ตัวอย่างที่ 3 จากเรื่อง หมอเน็กพร ตอบปัญหาทางเพศ ฉบับที่ 93 โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการล้อเลียนคอดมันหมอนพพรตอบปัญหาทางเพศของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

- (3) Q: สวัสดีครับหมอเน็กพร ผมมีปัญหายากปรึกษาหมอมากครับ คือผมไม่สามารถบังคับไม่ให้ตัวเอง
‘ได้ครับ’ วันก่อนคนแถวบ้านใส่เสื้อลายสก๊อตแบบ เต้า หัวใจ ผมพยายามข่มใจอย่างมากที่จะ
ไม่แซวพี่เขาแล้ว แต่เหมือนจะขาดใจครับ สุดท้ายก็ต้องหลุดปากไปว่า “หาหมวกसानมาใส่
แล้วไปตัดอ้อยมัยพี” จึงรู้สึกโล่งใจขึ้นบ้าง

วันก่อนน้องที่มหา’ลัยใส่กระโปรงสั้นมาก แต่ขาน้องเขาลาย ผมตั้งใจว่าจะไม่แซวใคร
ก็ยังต้องกีดน้องเขาไปว่า “ถุงน้องนี้ซื้อที่ไหนจะ ลายพริ้วเชียว” เพื่อนชอบกันใหญ่ แต่ผมรู้สึก
ผิดมากครับ ยังไม่หมดครับ ไปเจอแม่ค้าที่ตลาด สีเยอะมาก เลยถามแกไปดีๆ ว่า “สีนี้แบ่ง
ขายมัย” แม่ค้าถึงกับเขี่ยมะกรูดไล่หลังมาทีเดียว หมอมีวิธีแก้ไขยังไงครับ ผมไม่อยากเป็น
คนไม่ดี

บอย ปากเกร็ด

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 57)

จากตัวอย่าง (3) นำเน็กต้องการที่จะกล่าวล้อเลียนบุคคล โดยสมมติเนื้อหาขึ้นและล้อเลียน
คอลัมน์ของ “หมอนพพร ตอบปัญหาทางเพศ” ซึ่งเป็นคอลัมน์หนึ่งในหนังสือพิมพ์รายวันเดลินิวส์ นำ
เน็กได้ใช้กลวิธีการล้อเลียนในการสร้างชื่อคอลัมน์ขึ้นมา โดยเปลี่ยนจาก “หมอนพพร” เป็น “หมอ
เน็กพร” และ “ตอบปัญหาทางเพศ” ก็แปลงเป็น “ตอบปัญหาทางเพจ” และสมมติตัวละครขึ้นมา
ถามคำถาม คือ “บอย ปากเกร็ด”

จากข้อความแรก “วันก่อนคนแถวบ้านใส่เสื้อลายสก๊อตแบบ เต้า หัวใจ ผมพยายามข่มใจ
อย่างมากที่จะไม่แซวพี่เขาแล้ว แต่เหมือนจะขาดใจครับ สุดท้ายก็ต้องหลุดปากไปว่า “หาหมวกसान
มาใส่แล้วไปตัดอ้อยมัยพี...” นำเน็กหยิบยกประเด็นเรื่องการแต่งกายของดาราเต้า สมชาย มา
ล้อเลียน เนื่องจากในยุคสมัยหนึ่ง การใส่เสื้อลายสก๊อตแบบเต้า สมชายเป็นที่นิยมมากในช่วงนั้น
นำเน็กเลือกใช้ตัวละคร เพื่อเป็นการสื่อว่าตนเองต้องการล้อเลียนการแต่งกายของเต้า สมชาย โดย
ผ่านตัวละครที่ชื่อ “บอย ปากเกร็ด” ซึ่งเป็นผู้กล่าวแซว ส่วนการกล่าวว่า “หาหมวกसानมาใส่แล้ว
ไปตัดอ้อยมัยพี” ต้องตีความหรือพิจารณาความแฝงของคำว่า “หมวกसान” ว่าเกี่ยวข้องกับ
“เสื้อลายสก๊อตแบบ เต้า หัวใจ” และเกี่ยวข้องกับอะไรกับการ “ตัดอ้อย” อันแรกที่จะต้องพิจารณา คือ
ตามที่บอย ปากเกร็ดว่า คนแถวบ้านใส่เสื้อลายสก๊อตแบบ เต้า หัวใจ ตนเองต้องข่มใจ ไม่แซว
ตีความได้ว่า การใส่ดังกล่าวน่าจะต้องมีสิ่งใดผิดปกติ จึงทำให้คนอยากแซว ส่วนต่อไป คือ “หา
หมวกसानมาใส่แล้วไปตัดอ้อยมัยพี” แสดงว่า “หมวกसान” ต้องมีความสัมพันธ์กับ “การตัดอ้อย”
ซึ่งในส่วนนี้ตีความได้ว่าผู้ที่ใส่หมวกसानไปตัดอ้อย และใส่เสื้อลายสก๊อต คือ ชาวไร่ชาวน
นั่นเอง ดังนั้น ความหมายที่แฝงในกลวิธีนี้ คือ การแต่งกายของคนแถวบ้านที่ใส่เสื้อลายสก๊อตแบบ

ข้อความที่สองที่กล่าวว่า “วันก่อนน้องที่มหา’ลัยใส่กระโปรงสั้นมาก แต่ชาน้องเขาลาย ผมตั้งใจว่าจะไม่แซวใคร ก็ยังต้องกัดน้องเขาไปว่า “ถุงน้องนี่ซื้อที่ไหนจะ ลายพร้อยเชียร...” ข้อความนี้น่าเน็กได้ใช้กลวิธีล้อเลียน สามารถพิจารณาได้จากคำว่า “ถุงน้อง” และ “ลายพร้อย” ในการตีความจะเห็นได้ว่าถุงน้องเป็นสิ่งที่ผู้หญิงใส่มีเนื้อผ้าที่บางแนบขา ดังนั้น การที่ขาของน้องเป็นลายจนดูแล้วเป็นเหมือนถุงน้องอีกแบบหนึ่ง น่าเน็กจึงล้อเลียนว่าชาลายจนเหมือนใส่ถุงน้องที่มีลาย

ข้อความสุดท้าย “ยังไม่หมดครับ ไปเจอแม่ค้าที่ตลาด ลีเยอะมาก เลยถามแกไปดีๆ ว่า “สิ่วนี่แบ่งขายมั๊ย...” แม่ค้าถึงกับเขี่ยงมะกรูดไล่หลังมาทีเดียว” ในข้อความนี้พิจารณาความหมายของคำว่า “สิ่ว” กับคำว่า “ขาย” ซึ่งมีความขัดแย้งกัน คือ “สิ่ว” ในความเป็นจริงไม่ต้อง “ขาย” เพราะทุกคนสามารถมีได้ทุกคน มีแต่คนอยากจะรักษา ดังนั้น จึงพิจารณาได้ว่าน่าเน็กใช้กลวิธีล้อเลียนโดยหยิบยกเรื่องที่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของทุกคนมาทำให้เป็นเรื่องตลก

ตัวอย่าง (4) จากเรื่อง หมอเน็กพร ตอบปัญหาทางเพจ ฉบับที่ 91 โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างเรื่องให้เกินจริงคอลัมน์หมอนพพรตอบปัญหาทางเพจของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เนื่องจากในคอลัมน์นี้มีคนเขียนมาถามเรื่องที่แฟนตนเองปากเหม็น ควรทำอย่างไรดี

- (4) “อาการปากเหม็นอาจเกิดจากอาหารที่กิน หมอเน็กพรแนะนำให้ลองเปลี่ยนไปกินดอกมะลิแทนข้าว... ถ้ายังไม่ได้ผลอีก อันนี้ควรอยู่ที่ตัวหนูแล้ว หมอเน็กพรขอให้ใช้อุปกรณ์ คือไม้เสียบลูกชิ้นความยาวพอเหมาะ แทงรูจุกเข้าเย้น ต่อมรับกลิ่นจะถูกทำลายโดยถาวร กลิ่นข้างในทั้งโขลกก็ทำร้ายหนูไม่ได้”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 51)

จากตัวอย่าง (4) น่าเน็กใช้กลวิธีการสร้างเรื่องให้เกินจริงในการแนะนำหยุดอาการปากเหม็น เพื่อก่อให้เกิดความตลก โดยพิจารณาความหมายที่แฝงในกลวิธีได้ดังนี้ คือ

- “กินดอกมะลิแทนข้าว” ความหมายแฝงในที่นี้ คือ “ดอกมะลิ” มีกลิ่นที่หอม แต่ไม่ใช่อาหารที่รับประทานได้ น่าเน็กนำคุณสมบัติเด่นของดอกมะลิ คือ กลิ่นหอม มากล่าวเกินจริง และทำให้เป็นเหมือนอาหารที่เรารับประทานกัน คือ ข้าว นั่นหมายความว่า หากทานดอกมะลิทุกวันเหมือนทานข้าว จะส่งผลให้อาการปากเหม็นทุเลาได้

- “ไม่เสียลูกชิ้นความยาวพอเหมาะ แหวงจุ้มูกเข้าเย็น ต่อมรับกลิ่นจะถูกทำลายโดยถาวร” ความหมายที่แฝงในที่นี้ คือ ถ้าทำยังงั้นปากก็ไม่หายไป และถ้าเจ้าของเรื่องที่เล่ายังอยากเป็นแฟนกันอยู่ สิ่งที่ได้ คือ แก๊ซที่ตัวเอง วิธีที่น่าเนี้ยกเนี้ยนาคือ ใช้ไม้เสียบลูกชิ้นแหวงจุ้มูกทั้งเวลาเช้าและเย็น เพื่อให้ต่อมรับกลิ่นที่จุ้มูกเสียไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการกล่าวเกินจริง คงไม่มีใครที่อยากจะทำลายตนเองเพียงแค่นี้ปาก เพราะไปปรึกษาหมอจริงๆ ก็น่าจะอาการดีขึ้นได้ อยากรู้ก็ดี น้ำเนี้ยกได้กล่าวไว้ข้างต้นว่า “อันนี้ควรอยู่ที่ตัวหนูแล้ว”

ตัวอย่าง (5) จากเรื่อง หมอเนี้ยกพร ตอบปัญหาทางเพจ ฉบับที่ 91 โดยน้ำเนี้ยกสมมติตัวเองเป็นหมอ และกำลังตอบคำถามคนที่เขียนเข้ามาในคอมเมนต์หมอน้ำเนี้ยกพร

- (5) “...อาการของหนู ปัจจุบันเด็กสาวเป็นกันมาก เรียกอาการว่า Rhinoceros Syndrome ลองคลำบริเวณสันจมูก ถ้ารู้สึกมีก้อนแข็งแหลมเป็นไตงอกออกมาคล้ายนอ แสดงว่าเข้าระยะอาการสุดท้ายแล้ว รักษาไม่รับรองว่าจะหาย เปลี่ยนเป็นเลี้ยงให้เชื่องน่าจะง่ายกว่า จะได้ไม่ไปขวิดใคร...”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 51)

จากตัวอย่าง (5) น้ำเนี้ยกพูดถึงเด็กผู้หญิงคนหนึ่งเขียนจดหมายเข้ามาถามปัญหา น้ำเนี้ยกได้ตอบกลับไปดังนี้ว่า “...อาการของหนู ปัจจุบันเด็กสาวเป็นกันมาก เรียกอาการว่า Rhinoceros Syndrome” ตามความหมายของคำว่า Rhinoceros หมายถึง ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่ในวงศ์ Rhinocerotidae เป็นสัตว์กีบคู่ มี 3 นิ้ว ขาสั้น ตาเล็ก หนูนั่ง ประสาทรับฟังเสียงและดมกลิ่นดีมาก หนั่งหนา มีทั้งชนิดนอเดียวและสองนอ กินพืช นอนปลัก ซึ่งเรียกกันทั่วไปว่า “แรด” ส่วนคำว่า Syndrome หมายถึง อาการของโรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นพร้อมกัน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542: ออนไลน์) ดังนั้น เมื่อนำทั้งสองคำมารวมกัน เพื่อดูผิวเผินเหมือนเป็นการสันนิษฐานอาการของแพทย์ แต่เมื่อพิจารณาความหมายที่แฝงอยู่และพิจารณาจากบริบทล้อมรอบคำ คือ “...ลองคลำบริเวณสันจมูก ถ้ารู้สึกมีก้อนแข็งแหลมเป็นไตงอกออกมาคล้ายนอ...” และ “...จะได้ไม่ไปขวิดใคร...” เป็นการอธิบายโดยใช้กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ นั่นคือ น้ำเนี้ยกกล่าวถึงอวัยวะ “นอ” ซึ่งไม่ปรากฏในร่างกายคนอย่างแน่นอน และลักษณะการ “ขวิด” ก็ไม่ใช่การกระทำของมนุษย์ แต่เป็นลักษณะและการกระทำที่มีกับสัตว์ชนิดหนึ่ง ซึ่งก็คือ แรด ซึ่งคำนี้ยังพ้องเสียงกับคำว่า แรด ที่หมายถึง การว่าคนที่ประพฤติตัวเหลวแหลกและประเจิดประเจ้อในทางชั่วช้า (พจนานุกรมคำใหม่. 2550: ราชบัณฑิตยสถาน) ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า Rhinoceros Syndrome ไม่ใช่อาการที่เกิดขึ้นใหม่

ตัวอย่าง (6) จากเรื่อง อีกหนอยกิตลภ ฉบับที่ 80 เป็นการเล่าเรื่องที่น้ำเน็กประสบหรือพบเจอมา และนำมาเล่าเป็นเรื่องโจกสนทนา แล้วมีจุดหักมุมให้ผู้อ่านคาดการณ์ผิดหรือมีจุดจบที่พลิกผันอยากคาดไม่ถึง กลวิธีนี้จะดึงดูดความสนใจและทำให้ผู้อ่านอยากติดตามอ่าน

(6) “เฮ้ย...พ่อกูอยู่ส.น.สุทธิสารวะ ...เป็นสารวัตรหรอพี่...” “ติดคุก!!!”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 18)

จากตัวอย่าง (6) น้ำเน็กใช้กลวิธีการพาให้หลงทาง โดยในการตีความหมายต้องพิจารณาว่า โดยทั่วไปถ้าพูดว่าพ่ออยู่ที่ส.น.สุทธิสาร สิ่งแรกที่คนในสังคมมีความคิดร่วมกัน คือ ต้องเป็นบุคคลที่ทำงานในสน. ซึ่งโดยปกติน่าจะเป็นตำรวจ จึงทำให้คนในบทสนทนาดำเนินการได้ตอบว่า “เป็นสารวัตรหรอ” แต่คำตอบกลับเป็น “ติดคุก” ซึ่งเป็นการพาให้ผู้อ่านหลงทาง และเหตุผลที่ผู้สนทนาอีกฝ่ายไม่คิดว่าติดคุก เนื่องจากโดยปกติ คนที่มีญาติพี่น้องที่ติดคุกมักจะไม่ค่อยบอกคนอื่น เพราะกลัวว่าจะเป็นที่รังเกียจของสังคม ดังนั้น คนถามจึงมิได้คิดว่าจะเป็นคนที่ติดคุกอยู่

ตัวอย่าง (7) จากเรื่อง ดวงนะจะดูมัย โดย ‘หมอนึกพันมุ’ฉบับที่ 86 น้ำเน็กใช้สำนวนสุภาพิตประกอบในงานเขียน โดยนำเสนอเป็นคอลัมน์ดูดวง เพื่อสร้างอารมณ์ขัน

(7) “ราศีเมถุน (22 พ.ค. – 21 มิ.ย.)

ระวังเรื่องความรัก เพราะรักดีหามจั่ว รักชั่วหามเสา เห็นมัย เสามันหนัก ดินะไม่หามอาทิตย์ไม่จันร้อนแย้ ชะตาช่วงนี้อาจต้องเซ็นครกขึ้นภูเขา ไหนจะซี่ข้างจับตักแตน และตำน้ำพริกละลายแม่น้ำเข้าไปอีก เพราะคนรักเท่าฝันหนึ่งคนซังเท่าฝันเสือ เนื้อไม่ได้กินหนังไม่ได้รอนั่ง ดันเอากระดูกมาแขวนคอ ไม่ควรพูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง เพราะอาจเจอหอกข้างแคร่ กลายเป็นหมาหัวเน่าได้ง่าย อาจสะเดาะเคราะห์โดยการฝนทิ้งให้เข็มจะช่วยให้น้ำมาปลากินมด น้ำลด มดกินปลา ไล่ละ วินๆ ทั้งปลาทั้งมด”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 52)

จากตัวอย่าง (7) น้ำเน็กได้เลียนแบบคอลัมน์ดวงในข้อความนี้ น้ำเน็กได้พูดถึงราศีเมถุน ซึ่งเป็นราศีที่เกี่ยวกับเรื่องความรัก โดยน้ำเน็กได้เริ่มต้นพูดเรื่องความรักโดยนำสำนวนไทยจำนวน 12

1. ความอดทน พิจารณาได้จากสำนวน “เข็นครกขึ้นภูเขา”
2. หนึ่งเดียว พิจารณาได้จากสำนวน “พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง”
3. คิดการให้ดีกว่าจะทำอะไร มิฉะนั้นจะเสียเปล่า พิจารณาได้จากสำนวน “ตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ”
4. ระวังคนทำร้าย พิจารณาได้จากสำนวน “หอกข้างแคร่”

ตัวอย่าง (8) จากเรื่อง ดวงนะจะคู่มัย โดย ‘หมอนึกพันธุ์’ ฉบับที่ 86 น้าเน็กใช้กลวิธีการสื่อสารกับผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมกับผู้เขียนและช่วยกระตุ้นผู้อ่านได้คิดตามไปพร้อมกับการอ่าน เพื่อมิให้การอ่านนั้นน่าเบื่อ

- (8) “...แนะนำให้แก่เคล็ดโดยการย้ายบ้านมาอยู่แถบเลียบทางด่วนแต่ก็ใช้ว่าจะได้นอน เพราะดี ๆ ใ้พวกมอเตอร์ไซด์ที่ทำอย่างกับว่ามันกลั่นน้ำมันได้เองก็แหกกันมาบิดแข่งกันว่าใครตายก่อน ชนะ เจอบบนี้ออกแนวหนีเสือชนพล...เอ้อ ขอโทษที่เล่นแล้วกริบ ทำไมล่ะ ะให้ข้าทุบปรทัดเลยหรือไง มาสิเอ็งมาเขียนเลยเป็นไง เพราะฉะนั้น ก้มหน้าก้มตาอ่านไปอย่าอึ๊อะ...”

(เกตุเศพยัสวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 52)

จากตัวอย่าง (8) น้าเน็กใช้กลวิธีล้อเลียนคอลัมน์ดวงของหมอลักษณ์พันธุ์ โดยสมมติชื่อตนเองเป็นหมอนึกพันธุ์ น้าเน็กแนะนำให้ย้ายบ้านไปอยู่ริมทางด่วนเป็นการแก้เคล็ด แต่กับบอกปัญหาที่ต้องพบต่อมา คือ พวกแข่งมอเตอร์ไซด์ในตอนกลางคืน ทำให้เหมือนหนีเสือปะจระเข้ แต่น้าเน็กใช้กลวิธีการปรับเปลี่ยนคำ คือ จาก “หนีเสือปะจระเข้” เป็น “หนีเสือชนพล” ซึ่งหมายถึง นักร้อง ชื่อ ชนพล ชื่อเล่น คือ เสือ นอกจากนั้น น้าเน็กยังมีการใช้กลวิธีการใช้คำแสลง คือ ใช้คำว่า “บิด” ซึ่งในที่นี้หมายถึง การแข่งรถ และมีการใช้กลวิธีเสียดสีประชดประชัน คือ “...บิดแข่งกันว่าใครตายก่อนชนะ” ติความได้ว่าคนที่แข่งชนะส่วนใหญ่มักจะตายก่อนจะรู้ผล สุดท้ายน้าเน็กใช้กลวิธีการสื่อสารกับผู้อ่าน โดยกล่าวว่า “ก้มหน้าก้มตาอ่านไปอย่าอึ๊อะ...” ติความได้ว่าถึงแม้ว่าน้าเน็กจะเขียนแล้วจะตลกหรือไม่ตลกก็ช่วยไม่ได้ เพราะถึงอย่างไรผู้อ่านก็ต้องอ่านต่อไป

ตัวอย่าง 9 จากเรื่อง กะเทยในวงการบันเทิง ฉบับที่ 94 โดยเป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะและพฤติกรรมของกะเทยที่ทำงานในวงการบันเทิง

- (9) “แต่ไม่สวยคนก็ไม่อยากคบอยู่แล้ว ถ้ามาหน้าหงิก บูดบึ้ง จะเหมือนผักกาดดองเน่า ธรรมชาติก็เหม็นอยู่แล้ว ยังเน่าอีก โอ๊ย ถือว่าทำกรรมมามากจริงๆ”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 47)

จากตัวอย่าง (9) น้าเน็กใช้กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์เปรียบผู้หญิงที่ไม่สวยแล้วทำหน้าบูดบึ้งเหมือนกับอาหารที่เน่า นั่นก็คือ “ผักกาดดองเน่า” สามารถตีความได้จากคำว่า “เน่า” ซึ่งหมายถึง “เสียและมีกลิ่นเหม็น” (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542 : 596) และเมื่อพิจารณาจากคำที่อยู่รอบล้อมคำว่า “ผักกาดดองเน่า” สามารถอนุมานความหมายแฝงได้ว่า “ผู้หญิงที่ไม่สวย หากต้องการให้คนสนใจ ก็ไม่ควรทำหน้าบูดบึ้ง เนื่องจากจะมีผลทำให้น้ำตาที่แ่อยู่แล้ว แ่ลงไปอีก”

ตัวอย่าง (10) จากเรื่อง วิจะเป็นแฟนคลับละก็...ฉบับที่ 89 น้าเน็กใช้กลวิธีการชมและตำหนิตนเอง เพื่อช่วยเพิ่มความรู้สึกเห็นด้วยของผู้อ่านและทำให้ผู้อ่านเกิดความซาบซึ้ง โดยเรื่องนี้เนื้อหาเกี่ยวกับน้าเน็กพูดถึงตนเอง โดยมีทั้งการชมและตำหนิตนเองด้วย

- (10) “...ช่วงเข้าวงการใหม่ๆ ผิวหน้าค่อนข้างปุ๊ปุ๊เหมือนโรตีเพิ่งทอดใหม่ๆ เป็นไปได้สูงที่จะมารีดกล้วย ตอนหลังจึงรู้ว่า ก็มีคนจำนวนหนึ่ง มีความนิยมในทางรกวกขึ้นสวรรค์ ชื่นชมผู้ชายหน้ารกทุกลักษณะอย่างเรา เออวะ...อย่างน้อยๆ ยังมีคนศรัทธา...”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2549 : 51)

จากตัวอย่าง (10) น้าเน็กใช้กลวิธีในการตำหนิตนเอง โดยใช้กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ กล่าวคือ เปรียบว่าหน้าตาตนเองเหมือนโรตีที่เพิ่งทอดใหม่ เพราะหน้าตาในช่วงที่น้าเน็กเพิ่งเข้าวงการมีลักษณะปุ๊ปุ๊ ซึ่งเหมือนกับโรตีที่ทอดใหม่ๆ อย่างไรก็ตาม ยังมีคนจำนวนหนึ่งที่ชอบตรงกันข้าม คือ ชอบคนลักษณะแบบหน้าตาแบบน้าเน็ก จากตัวอย่างสามารถตีความได้ว่า น้าเน็กต้องการสื่อให้ผู้อ่านทราบทั้งด้านบวกและด้านลบของตนเอง ซึ่งมีทั้งคนยอมรับและไม่ยอมรับในหน้าตาและความสามารถ

ตัวอย่าง (11) จากเรื่อง ปันน้ำเป็นตัว ตอน เลิกสูบบุหรี่ ฉบับที่ 76 โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสูบบุหรี่

- (11) “...เดี๋ยวนี้เวลาจะซื้อบุหรี่ไม่ต่างจากการกินกล้วยจับ **ตือฮวน** คือ ต้องสั่ง ‘เอามาร์โบโลไลท์ ไม่เอาปอด ไม่เอาถุงลม’...”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548 : 18)

จากตัวอย่าง (11) น้าเน็กใช้กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ โดยเปรียบเทียบการสูบบุหรี่ในปัจจุบันเหมือนอาหาร นั่นคือ กินกล้วยจับ หรือตือฮวน ซึ่งเมื่อคนเรากินหรือสั่งซื้อ ส่วนใหญ่มักจะเลือกสิ่งที่ต้องการ เช่น กินกล้วยจับ หากผู้ซื้อไม่ชอบกินเครื่องในสัตว์ ก็จะไม่บอกแม่ค้าว่า “ไม่เอาเครื่องใน” หรือการซื้อตือฮวน ซึ่งผู้ซื้อก็จะเลือกเฉพาะส่วนที่ต้องการเช่นกัน น้าเน็กจึงนำมาเปรียบกับการสูบบุหรี่ โดยสามารถอนุมานความหมายแฝงได้ว่าหากเราซื้อและสูบบุหรี่ ก็เหมือนกับเราทำลายสุขภาพเราเอง และอวัยวะที่บุหรี่ทำลายเป็นส่วนแรกๆ คือ ปอดและถุงลม ดังนั้น การสูบบุหรี่จึงเหมือนกับการที่เราไม่ต้องการปอดและถุงลมของตนเอง น้าเน็กจึงเปรียบว่า “เอามาร์โบโลไลท์ ไม่เอาปอด ไม่เอาถุงลม” การเปรียบดังกล่าวทำให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการถึงผลกระทบต่อสุขภาพได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังสร้างอารมณ์ในการอ่านอีกด้วย

ตัวอย่าง (12) จากเรื่อง ปันน้ำเป็นตัว ตอน เลิกสูบบุหรี่ ฉบับที่ 76 โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเหยียบหมากฝรั่ง

- (12) “ใครที่เคยเดินเหยียบหมากฝรั่งจะรู้ว่า **เป็นเหมือนเวอร์กรรม จะรู้สึกเหมือนตัวเองเป็นคนหนักแผ่นดิน**”

(เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. 2548: 18)

จากตัวอย่าง (12) น้าเน็กใช้กลวิธีการใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ โดยเปรียบเทียบการเหยียบหมากฝรั่งว่าเหมือน 2 สิ่ง ได้แก่ 1) เวอร์กรรม และ 2) คนหนักแผ่นดิน สามารถตีความหมายที่แฝงในการเปรียบเทียบนี้ได้ โดยเริ่มต้นจากการพิจารณาคุณสมบัติของ “หมากฝรั่ง” คือ “เหนียวและติดแน่นมาก” ซึ่งความหมายสัมพันธ์กับ “เวอร์กรรม” คือ “การกระทำที่สนองผลร้าย ซึ่งทำไว้แต่ปางก่อน” (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542 : 1,086) ในความเชื่อทางพุทธศาสนา หากมนุษย์ทำความชั่ว สิ่งนั้นก็จะติดตัวไม่ยังชาติอื่นๆ เช่นเดียวกับหมากฝรั่ง หากเหยียบติดรองเท้าแล้ว ก็ยากที่

5.2 รูปแบบการเขียนในงานของน้ำเน็ก

จากการศึกษางานเขียนในคอลัมน์ Naked จากนิตยสาร Hamburger ของน้ำเน็กพบรูปแบบการงานเขียนในลักษณะต่างๆ มากมาย ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นอัจฉริยะทางภาษาด้านการนำเสนองานเขียน ซึ่งเป็นรูปแบบของการนำเสนอที่หลากหลาย ได้แก่

1) รูปแบบการเขียนปริศนาอักษรไขว้ดารา

Naked

เรื่อง :- เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา
ภาพประกอบ :- bismo080

อักษรไขว้ดารา

คงพอรู้แล้วว่าใครเป็นใคร อย่าให้ไอ้
น้ำเตหอยเลย จะช่วยเสียเปล่าๆ ฟูาาา

18 | HAMBURGER

แนวนอน

1. เคยเล่นตลกมาก่อน หลังๆ ของแกล้งกัน จึงหันไปดูไฟฟ้ายักษ์เป็นอาชีพ
4. นมใหญ่พอๆ กับเบอร์ 21 แนวนอน เคยเป็นแฟนเบอร์ 8 แนวนอน และคบกับเบอร์ 3 แนวนอน
5. พ่อเป็นผู้กำกับ เวลาดูหนังต้องซื้อตัวข้างหน้าตัวเองด้วย เอาไว้พาดริมฝีปากล่าง
8. ดีเจดี มีชื่อเสียงด้านได้กับแฟนเพื่อน
9. ชอบถ่ายบู๊ตและเล่นหนังผ่านได้ฉายา 9 นิ้ว สงสัยไปญี่ปุ่นมาโดนยาสูบตัดไปนิ้วหนึ่ง
11. ชอบทะเลาะกับกระเป๋ยปริตน์
13. เล่นหนังไปกับน้ำเน่า
14. อ่านข่าวพร้อมปิ่นไซฟาจันได้ฉายา เจ้าแม่เสียยสอิว
15. เตรียมงานอัลบั้มใหม่อยู่ที่คลองแปรมะตุตโต
16. ตับป่อง ไอ้ฮิฟฟ้าประทาน
18. ทำให้ชายหนุ่มค่อนข้างประเทออยากเกิดเป็นต๊อด ดีนะ
21. มีความสามารถด้านการชอบชื้อดาราชาย และมีนมใหญ่เกินคน

แนวตั้ง

2. พบเห็นได้ตาม VCD ปาร์ตี
3. เป็นนางงามจีน มีชื่อเสียงด้านมีแฟนเด็กและสนุกแจ
6. เคยมีสัตว์เลี้ยงเป็นพยานตัวตืด เลี้ยงไว้ในสมอง...กำลังจะหมดตัวเรื่องรถชน
7. เมื่อก่อนเคยซาล่าสายาย...เดี๋ยวนี้ขายครีมวนวนนมพร้อมรู้เพื่อลูก
10. ซาโยไนน์จา ฮิซานโกอินเตอร์
12. ใครว่าตลกเป็นแฟนกับนางสาวไทยไม่ได้
17. เจอหลานที่พัลลพพราก
19. ตำนิกข่าวเหี้ย...ม จึงโดนแบนแหม ตำนกๆ ไม่น่าโกรธกันเลย
20. นักเทนนิสหัวนมดำ

ภาพ 1 รูปแบบการเขียนปริศนาอักษรไขว้ดารา

(ที่มา: เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2548,สิงหาคม). Naked. Hamburger. 4(73) : 18)

รูปแบบอักษรไขว้ ในเรื่อง “ปริศนาดาราอักษรไขว้” ฉบับที่ 73 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการไขว้อักษรไขว้เกี่ยวกับเรื่องราวของดารา โดยน้ำเน่าได้ได้หยิบยก สมญานาม ลักษณะบุคลิกภาพ นิสัยพฤติกรรม เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผลงาน และนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการกล่าวคำใบ้ โดยเติมชื่อดาราลงในช่องว่าง ซึ่งสามารถทำได้อย่างแยบยลและสร้างอารมณ์ขันได้อย่างน่าเหลือเชื่อ

รูปแบบที่ 2

Naked

เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ดวงชะตาบุญ (2) โดย 'หมอเน็กพันธุ'

กลับมาทำนุภาพตามดวงชะตาดังกล่าวกับต่อในช่วงครึ่งปีหลัง หลายคนตั้งข้อสงสัยถึงขนาดเขียนจดหมายมาถามว่า 'หมอเน็กพันธุ' นี่เป็นญาติช่วงไหนของ 'หมออภัยคุณนี่เป็นเอง' หรือเปล่า เห็นว่าชื่อคล้ายกัน อันนี้ต้องชี้แจงว่าเดิมทีจะเล่นมุกว่า 'หมอยอง' แต่ถ้ามองดูแล้วไม่เก๋ ส่วนคนที่เกิดไฉ่เราก็เกรงว่าจะเก๋เกินไปจะตลก ลุบจึงเป็น 'หมอเน็กพันธุ' ด้วยเหตุผลดังกล่าว อิม จะว่าไปแล้ว ชื่อเขาก็เป็นเพียงนามธรรมละนะนี่เอง จะเรียกทนายเรียกทนายอะไรก็เรียกไปเถอะ ขอเพียงอย่าล้อชื่อพ่อไปจนมีต่อย ยาละ ๓๓ ดวงชะตาบุญ

ราศีกรกฎ (22 มิ.ย. - 22 ก.ค.)

ระวังเอาไว้เลย ชาวกรกฎช่วงนี้กำลังมีเคราะห์ ไม่รู้เป็นใจอะไรโยโย่ๆ ง่าย ๆ อย่าง 'มีเคราะห์' เนี่ย มันบ่งบอกแต่ถึงสภาพในการดำรงชีวิตจริงๆ มีใครที่ถามว่ามีเคราะห์เข้าหอน้อยเป็นอันกินไม่ได้จนไม่หลับที่เดียวไม่ออก ล้ามากต้องไปปล่อยนกลบปล่อยปลาไหล ทำอย่างกับว่าระบบนิเวศสร้างให้คนกับปลาไหลมีหน้าที่จะเคาะเคราะห์อย่างนั้นแหละ เอาละไหนๆ ก็ไหนๆ ของแบบนี้ทำให้ไม่เสียหลาย เพราะฉะนั้นชาวกรกฎพึงหลีกเลี่ยงอะไรที่เกี่ยวข้องกับราศีถ้ามานะว กฏ พึงละเว้น อาทิ กตวิโมท กตชกโคกร ฎหมายก็อย่าเคารพ มีอธิการบดีคุมต้องกตละก็ เลี่ยงได้เป็นเลี่ยง จำไว้ กตคือไม่ ไม่ให้คือบ้า

ราศีสิงห์ (23 ก.ค. - 23 ส.ค.)

จะว่าช่วงนี้ถึงกับเกรงว่าลูกศิษย์ลูกหาจะเคาะทางถูก แต่โดยพื้นดวงของราศีนี้จะเป็นไปอย่างลุ่มลึกของชาวสิงห์มักจะชอบความเย็น ถ้าเย็นเป็นวันก็จะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ เคยมีคนพยายามหาทางออกโดยการเติมน้ำแข็งหลอดเข้าไว้ พอว่านออกจากร่างทำให้ร่มแปรงๆ แล้ว แทนที่จะได้มันซิลลี่ๆ มา ก็กลายเป็นต้องลุกเอี้ยวตัวเสียพิศโคตรๆ ระวังหลังสาวชาวสิงห์เริ่มติดตัวออกห่างราศีตัวเอง หันไปเป็นชาวโชนกัน ชาวบิตโชนอร์กันบ้าง ประปราย และถึงเศรษฐิกิจไถ่กานแบบนี้ เลยพบเห็นชาวลิโอ, อาซา และชาวข้างมากขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะชาวข้าง เพราะกินแล้วภาคภูมิใจ เบียร์คนไทยทำอะไร...คนไทยอะไร...ว...ว...

ราศีกันย์ (24 ส.ค. - 23 ก.ย.)

ช่วงนี้ไม่รู้เป็นใจแต่ชาวราศีกันย์ ขับรถออกจากซอยบ้านก็เห็นหนทางว่ามีอุปสรรคเดียวกำลังจะออก มันก็ต้องรีบเหยียบคันเร่งออกมาทันที วิ่งไปสักพักเห็นรถกำลังจะออกจากซอยก็เตรียมชะลอให้แล้ว ไร้รถในซอยก็ต้องรีบเหยียบหัวออกมากัน กลัวไม่ได้ออก ถึงตึกแกรมมี่เจอของโล่งๆ กำลังจะจอดรดแหม...ยามก็อุดสำหรับเอากวยมาทาน จอดรดได้ขึ้นลิฟท์เจอหุ่นน้องตามชายประกัน โอย ภูจะบ้าตาย ตกเย็นเพื่อนชวนเตะบอล เล่นก็ไม่เป็นมันบอกคนขาด เอาวะ บอลไม่ได้สัมผัสต้นเลยได้แต่ยืนกัน ดึกๆ แวะไปสลิม...อิม...ไม่เลว เจอหญิง กะจะคุยแต่ก็เพื่อหอมม่นะสิศอกกันทำ...แม่งเอ๊ยใครจะเซ็ง หันไปดูข้าว...หยาไปไหนแล้ว สงสัยจะไม่ดี รอสักพักคราวนี้น้องเขาเดินกลับมาพร้อมชายฉกรรจ์...อ้อ...หมกกัน...เอาเป็นว่าถูกลบบ้านก็แล้วกัน

ราศีตุลย์ (24 ก.ย. - 23 ต.ค.)

เด็กเอ๊ย...ย...ย...เด็กตุลย์ ต้องมีหน้าที่ 10 อย่างด้วยกัน เด็กเอ๊ย...ย...ย...เด็กตุลย์ ต้องมีหน้าที่ 10 อย่างด้วยกัน 1.นับถือศาสนา 2.รักษาธรรมเนียบมัน 3.ช่วยพ่อแม่ ครูอาจารย์ 4.ว่าจ้านั้นต้องสุภาพอ่อนหวาน 5.ยึดมั่นกตัญญู 6.เป็นผู้รักการทำงาน 7.ต้องศึกษาให้เชี่ยวชาญ ต้องมานะบากบั่น ไม่เกียจ ไม่คร้าน 8.รู้จักออม ประหยัด 9.ต้องซื่อสัตย์ตลอดกาล น้ำใจนักกีฬา กล้าหาญ 10.ให้เหมาะกับกาลสมัยชาติพัฒนา 10.ห้าตนให้เป็นประโยชน์ รัฐบาล...บุญคุณโทษ สมบัติชาติต้องรักษา เด็กสมัยชาติพัฒนา ต้องเป็นเด็กที่พาชาติไทยเจริญ...ย...ย...เด็กเอ๊ย...ย...ย...เด็กตุลย์ ต้องมีหน้าที่ 10 อย่างด้วยกัน...เด็กเอ๊ย...ย...ย...เด็กตุลย์ ต้องมีหน้าที่ 10 อย่างด้วยกัน...

ราศีพิจิก (24 ต.ค. - 22 พ.ย.)

พูดถึงราศีนี้แล้วชวนให้นึกถึงจีนแสดที่เป็นอาจารย์ของพ่อหม่ออีกที เปล่าหรอก...ก็ไม่ได้อยากจะทำเรื่องส่วนตัวให้มันเสียเนื้อที่ในการดูดวง แต่ที่ต้องพูดเพราะจีนแสดแก่ไปรดปรานราศีนี้เหลือเกิน ก่อนตายแกสั่งเสียเอาไว้ว่า "ถ้าอัวชี่เลี้ยวเนี่ย อาเน็กลื้ออย่าลืมเอากาหลูกของอัวไปเก็บไว้ที่จังหวัดพิจิก บ้างเก็บอัวนะ และที่สั่งตั้ง ถ้าต่อไป อาพิจิก ลักตาง อิลงรอนักเลกตั้งผู้ว่าอีก ลื้ออย่าลืมไปเลียมอาพิจิกแห่งอัวนะ อัวชอบชาดากายทาง่างของอาพิจิก อีบ้านึงดี อัวชอบ" เห็นมั๊ยละ แกชอบของแฉกริจ

ราศีธนู (23 พ.ย. - 21 ธ.ค.)

"ราศีธนูนี้มั่งเพ็ญๆ นานาเน็ก" จีนแสดถือโอกาสม่วนม่วน "ลื้อดิกลูซิ่วว่าคงเท่าๆ เพ่อกหนึ่งตั้งหลายคงต่างก็เป้งคงราศีธนูทั้งนั้น...อาโบบักอีกอีกราศีธนู อียงทานุโคกแม่งเลย เป้งคงรวยมาช่วยชาวบ้าง อีเป้งวีระบุหล่งแห่งป่าเขาวู้กเลยนา...อาเจงซึกกาช่างมีกองทัพไม่เท่าไร มีมายิงทานุยกัดแดงได้ตั้งครั้งโลก มีอีกคงอัวจำชื่อมาย่าย ยีมมชาๆ หนูแหลมๆ อิงทานุแม่งๆ เรื่อง หลอก อีอับ หลอก ลิง ลื้อจำชื่อได้รึป่าว" ...ออลแลนได้ บลุม... "เออ...ช่ายๆ ออกแลงโล๊ะไร้นี้แหละ อัวบอกเลี้ยวราศีธนูนี้มั่งเพ็ญๆ นา ...อ้าว...อาเน็ก ...ลื้อจะไปไหนละ อัวยังพุกมายาบเลย ลื้อนี้มั่งมายีมมาช่ายากจิงๆ" ... H

ภาพ 3 รูปแบบการล้อเลียนคอดมันทำนายดวง (2)

(ที่มา: เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2549, พฤษภาคม). Naked. Hamburger. 4(91) : 51.)

3. รูปแบบการล้อเลียนคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ

รูปแบบคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ ในฉบับที่ 91 เรื่อง “”หมอนเิกพร ตอบปัญหาทางเพศ” โดยชื่อคอลัมน์และเนื้อหานี้มาจากการล้อเลียน “หมอนพพร ตอบปัญหาทางเพศ” ในคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ โดยน้ำเน็กได้ปรับเปลี่ยน คำจาก หมอนพพร เป็น เกพร และตอบปัญหาทางเพศ กลายเป็น ตอบปัญหาทางเพจ โดยรูปแบบนั้นได้เลียนแบบการตอบปัญหา แต่ไม่ใช่การตอบปัญหาทางเพศจริงๆ

รูปแบบที่ 1

Naked
เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

หมอนเิกพร ตอบปัญหาทางเพจ

“ทุกปัญหามีทางแก้”
อริสเดิล ปราชญ์ชาวกรีกเคยกล่าวไว้
โกลัง นักเขียนชาวจีนก็เคยกล่าวไว้
มารี คูรี ก็เคยกล่าวไว้
แต่จิม ก็เคยกล่าวไว้
แม้แต่อาอิมซันก็เคยกล่าวไว้ เพราะเป็นคำธรรมดาสามัญ ใครๆ ก็รู้กัน
เพราะฉะนั้น ใครมีปัญหา แต่ไม่รู้จะแก้ปัญหายังไง เป็นแต่แก้ผ้า
คล่องกว่ามาก แนะนำให้ปรึกษาหมอนเิกพร ตอบปัญหาทางเพจ
หวังว่าคำตอบของหมอนเิกพร ตอบปัญหาทางเพจ จะเป็นประโยชน์
กับผู้อ่านไม่มากนัก ไม่น้อยก็ไม่มีเสีย

Q : หมอนเิกพรคะ หมอนี้ปัญหามากค่ะ เพราะที่เบ้มแฟนเขาปากเหม็น
มาก แรกๆ ที่คุยกัน หมอนี้ว่ามิตรชยะผ่านมาเก็บขยะหน้าบ้านทุกที่เลยคะ
ยิ่งเวลาจูบกัน เหมือนเรารูบกกับอยู่บนสะพานปลา เพราะเหม็นความมาก
ยาสีฟันลองเปลี่ยนมาก็ยี่ห้อแล้วก็ไม่ช่วย น้ายายบ้านปากก็เขาไม่อยู่ อยาก
ให้ลองใช้น้ำยาล้างห้องน้ำดู แต่ก็กลัวว่าเขาตาย ถึงเขาจะปากเหม็น แต่
หนูก็ยังรัก ปัญหาคือหนูไม่กล้าบอกเขาตรงๆ ค่ะ กลัวที่เขาโกรธ ปัญหา
ปากเหม็นของที่เบ้มเริ่มลุกลามถึงปัญหาชีวิตคู่ของเรา เพราะเวลาที่เบ้ม
จะจูบหนู หนูก็จะป่วยเบียง ไม่ให้จูบ อ้างว่าเป็นร้อนใน ป่อยๆ เข้า พี่เบ้ม
เขาเริ่มสงสัยว่าหนูเป็นอะไรเรื่องปากแล้วคะ ทำอย่างไรดีคะ
น้องชนมด้วยฟู

A : คนเรามากไม่ค่อยรู้ตัวว่าปากเหม็น คล้ายอาการปากหมา ต้องรอให้
คนเอาขวดเบียร์เขย่งใส่ก่อนจึงจะรู้ตัว ถ้าหนูไม่กล้าบอกแฟนตรงๆ แนะนำ
ให้เลียบๆ บอก เช่น “วันนี้ที่กินถุงเท้าใช้แล้วเป็นอาหารเธออะ”
หรือ “วันนี้หนูเห็นหมาแล้วคิดถึงพี่จัง” อาจทำให้ลูกคิดขึ้นมาได้บ้าง
ถัดมาเราก็ต้องมาแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ อาการปากเหม็นนี้อาจเกิดจาก
อาหารที่กิน หมอนเิกพรแนะนำให้ลองเปลี่ยนไปกินคอมมะลิแทนข้าว ถ้า
บ้านอยู่ใกล้ตลาด กินแป้งเย็นบาสไปฟลองอาจจะช่วยให้อาการพอ
ทุเลา ปากก็จะหอมกลิ่นมาดามหอมขึ้นใจกันไปทุกฝ่าย การอมลูกอมดับ
กลิ่นปากอาจจะช่วยให้กลิ่นปากลดลงได้ชั่วคราว แต่ฟังจากอาการของ
แฟนหนู หมอนเิกพรแนะนำให้ใช้มีดอมยี่ห้อ บาลด เบ็ด หรือวิมบี ได้ผล
ชะงัดนัก
ถ้ายังไม่ได้ผลอีก อันนี้ควรอยู่ที่ตัวหนูแล้ว หมอนเิกพรขอให้
อุปการณ์ คือไม่เลียบลูกชิ้นความยาวพอเหมาะ แทะจุจกเข้าเย็น ต่อมา
กลิ่นจะถูกทำลายโดยถาวร กลิ่นข้างเผ้าทั้งใจลงก็ทำร้ายหนูไม่ได้
หมอนเิกพร

Q : สวัสดิ์ค่ะ คุณหมอน หนูชื่อเพลินคะ หนูมีปัญหาหนักอกมาก ซึ่งก็
เกี่ยวข้องกับอกจริงๆ เพราะว่าหนูชอบแต่งตัวโป๊ๆ ถ้าใส่เสื้อแล้วไม่เหมือน
มีชุดเด็กมากองอยู่ก็อึดใจ จะขาดความมั่นใจมากค่ะ กระโปรงถ้าความยาว
เกินครึ่งขาอ่อน จะรู้สึกคล้ายอัมพาตครึ่งซีก ไม่มีแรงเดินขึ้นมาทันที ยิ่งถ้า
เป็นชุดนักเรียน ถ้าใส่แล้วไม่รัดจนสาบแตก หนูจะเขียนหนังสือไม่รู้เรื่องเลย
ค่ะ อาจารย์เคยบังคับให้ใส่เสื้อใส่ออกไปสอบ จากที่เคยสอบได้ D
สอบคราวนั้นได้ F เลยค่ะ

จริงๆ คนในซอยเขาก็ชมหนูออกน่ะคะ เวลาเดินผ่านเขาก็จะชมหนู
ว่าเป็นดอกไม้ (บางครั้งก็ไม่มีคำว่าดอกไม้) แต่ตอนนี้เริ่มมีปัญหาหนักแหม เพราะ
แม่ไม่ชอบ แต่หนูแต่งตัวมิดชิดไม่ได้จริงๆ ค่ะ ปิดนมเหมือนขาดใจจริงๆ
คุณหมอนคิดว่าหนูควรจะทำอย่างไรคะ

เพลิน Girl Curry

A : อาการของหนู ปัจจุบันเด็กสาวเป็นกันมาก เรียกอาการว่า Rhinoceros
Syndrome สองจับคล้ายบริเวณสันจมูก ถ้ารู้สึกมีก้อนแข็งแหลมเป็นโคงอก
ออกมาคล้ายนอ แสดงว่าอาการเข้าระยะสุดท้ายแล้ว รักษาไม่รับรองว่าจะ
หาย เปลี่ยนเป็นเลี้ยงให้เชื่องน่าจะง่ายกว่า จะได้ไม่ไปวิตติใคร
อันที่จริงการแต่งตัวโป๊ ไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่ควรแต่งอยู่ในที่ที่
เหมาะสม เช่นในหนังสือพิมพ์ สยามบันเทิง คอลัมน์เจ๊เบ็ตตีโชรอ่านอารมณ์
ที่ใครแต่งตัวมิดชิดแล้วจะถูกตำหนิว่าไม่ควรแต่ง ในขณะที่ถ้าแต่งตัวโป๊
เมื่อไหร่ แม้ว่าจะเป็นชุดหนังเครื่อง คุณเจ๊เบ็ตตีโชรจะชื่นชมเสมอ
หรือน้องเพลินจะไปแต่งในงานแจกรางวัลสุพรรณพทานก็ยอมได้
เพราะเห็นว่าน้องต้องรัก ไปทำหมนก็ได้ก็ได้รับความสนใจดี แต่ถ้าอาการ
เสพติดการแต่งตัวโป๊ของน้องกำเริบมาก ถึงขั้นไปวัดก็ยังต้องเปิดเนินนม
โชว์สามแฉก อันนี้หมอนว่าไม่เหมาะ
วิธีแก้ไข มี 2 แบบให้เลือกคือแบบร้อนกับแบบเย็น
แบบเย็นคือ ลองย้ายสามแฉกในครัว ไปอยู่แถวโซฟาเย็น จูมหนูมิโดย
เฉลี่ยจะอยู่ที่ -20 องศา แต่งตัวโป๊แล้ว หัวนมอาจแข็งเป็นหินได้ ภูมิอากาศ
จะทำให้น้องติดนิสัยแต่งกายมิดชิดไปเอง
แบบร้อนคือ ลองไปอาศัยอยู่ตามเกาะทางชายฝั่งทะเลอันดามัน
สัก 2 เดือน ระหว่างนี้แต่งตัวโป๊อาบแดดตามสบายจนกว่าจะเป็นโรคมะเร็ง
ผิวหนัง ประสบการณ์จะสอนน้องเพลินได้ว่า การแต่งตัวโป๊กับโรคมะเร็ง
อยู่ห่างกันเพียงเส้นบางๆ ขึ้น
หมอนเิกพร

ใครมีปัญหาถามมาได้ หมอนเิกพรจะพยายามตอบให้ได้ทุกคำถาม
ใครอยากได้คำตอบเร็ว แบนภาพถ่ายตัวเองในชุดว่ายน้ำมาทูล พี่พร้อมเบอร์
ติดต่อกลับ จะได้รับคำตอบเร็วเป็นพิเศษ

ภาพ 4 รูปแบบการล้อเลียนคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ (1)

(ที่มา: เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2549, พฤษภาคม). Naked. Hamburger. 4(91) : 51.)

รูปแบบที่ 2

หมอเน็ทพร สอบปัญหาทางเพศอีก 2

หมอเน็ทพร สอบปัญหาทางเพศกับอีกครึ่ง
สามคำเรียกเรื่อง เป็นคำเรียกตัวเองของตัวเอง เพราะว่าเขียนง่าย
ครึ่งหนึ่ง ไม่ต้องเขียนเอง มีคนเขียนมาถามให้เรียบร้อยแล้ว

ตอบไปคราวก่อน นึกแหม ได้รับเสียงตอบรับมาอย่างดี มีคนส่งจดหมาย
ส่ง e-mail ส่ง Message มาถามมากมาย บางคนส่งมาเป็นโทรเลข ด้วยข้อความสั้นๆ
เพราะโทรเลขคิดราคาตามตัวอักษร จับใจความไม่ได้เลย บางคนก็ส่งมาเป็นซองผ้าป่า
หรือจดหมายลูกใช้พระครูธรรมโชติ บางคนโยนเป้งมาในจดหมาย ให้ตกใจว่าเป็น
เชื้อแอนแทรกซ์ด้วย ก็ไม่ได้คิดอะไรมาก แค่ขอให้พวกมันตายตกไปตามๆ กัน
คัดเลือกจดหมายที่น่าจะเป็นประโยชน์ในที่นี้คือประโยชน์ของหมอเน็ทพรเอง
เพราะที่เขียนตอบไปทั้งหมดนี้เพื่อความเข้าใจส่วนๆ

Q : สวัสดิ์ครับหมอเน็ทพร ผมชื่อจิมโบ้ครับ อายุ 25 ปี หน้าตาจัดๆเข้าขั้น
หล่อมาก หลายคนมาทักว่าเหมือนพี่ส้ม เพราะพี่ส้มขายพระเครื่องอยู่ที่ระยอง
แต่ผมไม่มีปัญหาเรื่องขนาดครับ ทำให้ผมกลัวใจมาก โดยเฉพาะเวลาได้
กางเกงขาสั้นแล้ว สาวๆ เห็นแล้วก็บอกว่า ไม่แมน เพราะมันไม่ใหญ่เหมือนตัว
ผมลองมาหลายวิธีแล้ว ยานวดโคๆ ลองมาแล้วก็ไม่ใหญ่ขึ้นเลยครับ หมอ
เน็ทพรช่วยผมหน่อยสิครับ ว่าทำยังไงให้ ขา ผมใหญ่ขึ้นได้ เพราะว่ารูปร่างท่อนบน
ผมนี้สู้บ้าง แต่ตัวขาเล็กนี้เสียมาก ดูไม่สมส่วน ไม่มีชนหน้าแข่งด้วยครับ
ล่าสุดนี้ลุงน้องเรอริสอนมาข้างให้ไปถ่ายแบบถุงน่องให้แล้ว แต่ผมไม่ทำครับ
เพราะกลัวตัวไม่เยอะ

A : นึกว่างานถึงขนาดอย่างอื่น เพราะถ้าเป็นฉัน หมอเน็ทพรช่วยไม่ได้จริงๆ
เพราะประสบปัญหาเดียวกันอยู่ หมายถึง ตา วิถี มันดีมาก คิดเรื่องอวัยวะเพศ
กันอยู่ละสิพวกเงี้ย ปัญหาของน้องจิมโบ้คืออยากขาใหญ่ วิธีง่ายๆ คือให้เริ่ม
พกพาอาวุธ จำพวกปืน มีดพก อย่างถึงกับต้องเป็นระเบิดขวดเลย ลำบากพกพา
และตัดสินใจปัญหาด้วยการใช้กำลังให้เป็นนิสัย ใครมองหน้า ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า
มันหาเรื่องและคิดตำหนิเราในใจ และเริ่มรอกต่อยกันได้ความอึดยาคัย สำหรับคอร์ส
ฝึกฝนการรอกต่อย จา พนม จะเปิดให้สมัครเรียนกันแล้ววันนี้ สมัครเรียนรอกต่อย
วันนี้ แคมป์วิถีผู้มีความซำลงในต่างแดน

ณ จุดนี้ น้องจะได้ชื่อว่าเป็นขาใหญ่ไปโดยอัตโนมัติ แต่ต้องระวัง
เพราะนอกจากขาจะใหญ่ แล้วอาจจะทำให้หัวใจใหญ่ตามไปด้วย ด้วยการติดคุกหัวใจ
เพราะฉะนั้น น้องจิมโบ้ ต้องซำหน้าหนักๆ เอาเอง นึก...ฮ่าๆ หมายถึงขำจริงๆ
หรือกระหรือ แล้วก็ไม่บอกแต่แรก การเดินนี้สามารถทำให้ห้องใจได้ ไม่เชื่อไปถาม
ไหม เจอปัญหาก็ได้ เพราะถึงกับแต่งเพลง เดินเรื่อยเปื่อย ไม่มีจุดหมาย มารับ
ขนาดน้องของเรอริในขณะนั้นมาแล้ว จะนั้นน้องจิมโบ้จึงควรเดินมากๆ ถ้าก็จะ
ขาใหญ่มากขึ้น อาจจะเปลี่ยนสีผมมาขาวๆ ไปทำงานที่ต้องอาศัยการเดินเป็นหลัก
เช่นเด็กเดินไทยหยอไต่ดิน ได้ประโยชน์ด้านการคำนวณเลขไปด้วย

ถ้ายังไม่ได้ผลอีก แทนที่จะให้ขาใหญ่เสมอตัว ทำไม่ทำให้ตัวเล็กเสมอตัว
ละน้อง หมอเน็ทพรคิดว่าง่ายกว่ากันมาก อดข้าวอดน้ำสัก 1 เดือนรับรองเห็นผล
ลองเงี้ย ว่าที่โน่นมีประตู่ทั้งกันอยู่ ไปขออดข้าวอดน้ำแถวนี้แหละ อาจได้รับการ
ยกย่องว่าเป็นวีรบุรุษเป็นของแถมด้วย

Q : สวัสดิ์ค่ะ หมอเน็ทพร นึกชื่อหวานละ มีเพื่อนร่วมงานชื่ออิมันค่ะ
เกลียดกันมาก เพราะว่าอิมันมีหน้าทักๆ วันๆ ไม่ทำอะไรเอาแต่มีหน้าทัก
แล้วชอบมาชวนนินทาคนในออฟฟิศค่ะ นึกว่าคาถาผูก แต่ไม่รู้จะปฏิบัติวิธี

Naked

เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ยังใจ แล้วบางทีนะค่ะ ค่อนหน้า อิมันนี่ เหม่หม่ ค่ะ ขาใส่เสื้อดูๆ แต่พอ
ลับหลัง เม้าที่ขึ้นมาเขียนๆ ทุกวันนี้เลยไม่กล้าปล่อยไว้มันรอดสายตา กลัวมันนินทา
หนู

แหม แล้วนี่ ไม่อยากจะบอกเลย แต่อดไม่ได้ งานประจำมันไม่ค่อยทำหรอก
นะค่ะ แต่ว่างานนี้มันเห็นๆ เห็นๆ แล้วชอบเอางานนี้มาทำกับคอมพิวเตอร์ออฟฟิศ
ด้วย แล้วอิมันนะค่ะ เข้าสาย แอบหลับ โทรมๆ กลับก่อน ประจำเลยค่า น่าตบมาก
แล้วตัวนี้มันเห็นๆ ค่ะ ยากจนขนาดไม่มีเงินซื้อสารส้มไว้ แล้วหนูไปแอบรู้มา
ด้วยนะค่ะ ว่าอิมันนะค่ะ ไปแอบมีเมียอยู่ด้วยค่ะ ตัวมันเองยังไม่รู้เลย นี่นี่คงจะ
หลงตัวมันมาก

หนูจะทำยังไงกับเพื่อนร่วมงานประเภทนี้ดีคะ หนูทนอยู่กับคนที่มันทำไม่ได้
จริงๆ

A : น่าเป็นใจน้องหวานที่ต้องมาทำงานกับคนแบบนี้ ทำจะลำบากใจมาก
เล่ามาทุกรายละเอียดเลย

เรื่องไม่ชอบเพื่อนร่วมงานเป็นเรื่องน่าเห็นใจ เพราะถึงเกลียดก็เกลียดไม่ได้
ยกเว้นจะลาออกไปหาเพื่อนร่วมงานใหม่ ซึ่งเป็นการเสี่ยงโดยใช่เหตุ แต่จะบอกไป
ตรงๆ ก็ไม่ได้สิคะ เดียวแตกหักกันไปจะกระทบถึงงานที่ทำได้ แต่จะไม่บอกเลย
มันจะยิ่งได้ใจ อย่าปล่อยให้อะลอลอยนวล ที่เกิด จักรพรรดิน้อยไว้ จ้าให้มัน

วิธีจัดการกับเพื่อนร่วมงานชื่อนินทาที่สุดคือ ทำเป็นไม่สนใจเรื่อง แต่เท่าที่
อ่านมา หนูคงทำไม่ได้แน่ แนะนำให้ลองใช้วิธีที่ตรงลงมาเบี่ยงเบนเรื่องนินทาให้
เป็นเรื่องที่เขาสงสัย

น้องหวานอาจรำคาญที่เพื่อนนินทาเรื่องที่เราไม่อยากฟัง เพราะฉะนั้น เรา
ควรพลิกวิกฤตเป็นโอกาสโดยการให้เพื่อนนินทาเรื่องที่เราสนใจแทน อย่างเช่น
ถ้าน้องหวานกำลังสนใจเรื่องความแปรปรวนในเศรษฐกิจระดับมหภาค น้องหวาน
อาจจะเริ่มเปรยๆ ขึ้นมาให้เพื่อนได้ยิน ว่า “ช่วงนี้ฉันสนใจเรื่องความแปรปรวน
ในเศรษฐกิจระดับมหภาคจังจริง” อิมันนี่เห็นหนูก็จะเริ่มเม้าท์เรื่องความแปร
ปรวนในเศรษฐกิจระดับมหภาค เราก็ไม่ต้องทำอะไรนอกจากฟังได้เพลินๆ

หมอนินทาจะระแคะระคายแล้ว...แต่แหม เหลืออีกหนึ่งคำถามในเมลบ็อกซ์ เห็น
ว่าไมยาว เอ้า...ลงคราวหน้าอีกหนึ่งปจฺจำ

Q : สวัสดิ์คืออาหมหมอเน็ทพร ผมชื่อจิมโบ้ละ เข้าเรื่องเลยนะเพราะรู้ว่า
หน้าทักๆมาใกล้ๆหมดแล้ว คือเพื่อนผมมีอิมันตั้งผมไปห้าพัน ถึงเวลาผมพวง
มันไม่ยอมจ่าย ออกแนว ไม่จ่าย ไม่หนี ไม่หนีนะค่ะ ผมพยายามพวงเป็นสิบๆ ครั้ง
มันก็ยังหนี ทำไม่ได้ละ

A : หน้าด้านมาก...บอกได้คำเดียวว่าหน้าด้านสุดๆ ต้องขอโทษคุณผู้อ่าน
ที่อาหมหมอเน็ทพรไม่ได้จริงๆ พวกสองครั้งเขาบอกไม่มี ก็ยังหน้าด้านไป
ทวงเขาเป็นสิบๆ ครั้ง บ้าหรือปล่า หรือฟังภาษาคนไม่รู้เรื่องกันแน่ คราวหน้า
คราวหลังทวงทีเดียว ถ้าเขาไม่มีก็อย่าไปทวงทวงหลายๆ ครั้ง เอ้อ...หน้าด้านจริงๆ

อย่าลืมว่าทุกปัญหามีทางออก มีปัญหาอะไรถามมาได้ ตอบได้จะตอบ
ตอบไม่ได้ก็จะตอบ

หลายคนจะใจว่าใช้คอมเมนต์ตอบปัญหาเนี่ยมันเกี่ยวกับวงการบันเทิงยังไร
หรือ บอกได้เลยว่าไม่เกี่ยวหรอก เพราะหมอเน็ทพรทำไปทั้งหมดเพื่อความเข้าใจ
ของตัวเองล้วนๆ จังๆ

ภาพ 5 รูปแบบการล้อเลียนคอมเมนต์ตอบปัญหาทางเพศ (2)

(ที่มา: เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2549,มิถุนายน). Naked. Hamburger. 4(92) : 51.)

รูปแบบที่ 3

ปิดตำนานหมอเน็กรพร ตอบปัญหาทางเพศ

ตอบปัญหาหัวใจ ปัญหาคออก ปัญหาสายคออกก็ตอบมา
แล้ว ถึง 2 ฉบับ ได้เสียงตอบรับเป็นอย่างดี
ส่วนบทความในรูปของการให้ของขวัญ
บนรองเก้าอี้และ ขวดเบียร์ ก่อนกิน
เอาไปกับกระดาษได้มีประสิทธิภาพดี

แต่งงานเลี้ยงย่อมมีวันเลิกราเพราะเหล่าหมตฉันใด วันนี้ถึงเวลาที่จะต้องปิดท้าย
ตำนานหมอเน็กรพรตอบปัญหาทางเพศแล้ว เพราะเขียนมาครบ 3 ตอน เป็นไตรภาค
กำลังสวย หลายคนสงสัยว่า ทำไมจะไม่ไรๆ ก็ขอบจบในตอนที่ 3 โดยเฉพาะหนึ่ง ทำไม
ชอบมี 3 ตอนจบ เอะจะเป็นหนึ่งไตรภาค หนึ่งดี ๆ อย่าง Star Wars หรือ The Godfather
หรือ Lord of The Rings ก็เป็นไตรภาค ผลิตภัณฑ์เกินกว่านี้ให้เรียกว่าหนึ่ง บ้านมีปอม
สร้างมาได้ถึง 10 กว่าภาค สงสารแต่ป้าปอบหยิบ ไปไหนไม่มีใครรู้จักชื่อจริงเลย
เรียกแต่ป้าปอบหยิบ

จะบอกว่าป้าปอบหยิบไตรภาคนี้ดีแล้ว ถ้าเป็นหนึ่งไตรภาค จะลำบากมากต้องมาก
เพราะจะต้องมีมุกล้อเลียนมากมายเกินความจำเป็น

สรุปว่า 3 นี้กำลังดีแล้ว เวลาจะนับถอยหลังก็นับ "หนึ่ง สอง สาม" อันนี้ก็แปลกใจ
ทำไมไม่พูดให้ชัดๆ หนึ่ง สอง สาม แต่เอาเหอะ อย่างเพิ่งมาเป็นกังวลเรื่องนี้เลย

เข้าใจเรื่องดีกว่า ยังมีปัญหาทางเพศรอหมอเน็กรพรตอบอยู่ กล้าถาม หมอกล้า
ตอบไว้

Q : สวัสดีครับหมอเน็กรพร ผมมีปัญหามาปรึกษาหมอมาหลายครั้ง คือผม
ไม่สามารถบังคับตัวเองไม่ให้เผลอเผลอได้ครับ วันก่อนคนแถวบ้านใส่เสื้อสายสก็อต
แบบ เด้า หัวใจ ผมพยายามข่มใจอย่างมากที่จะไม่เผลอที่เขาแล้ว แต่เหมือน
จะขาดใจครับ สุดท้ายก็ต้องหลุดปากไปว่า "หาหมวกสนามมาใส่แล้วไปตัดอ้อย
มัยที" จึงรู้สึกโล่งใจขึ้นบ้าง

วันก่อนน้องที่มาหา"ลัษเฐียร"ไปส่งผมไปส่งผมมา แต่เขาน้องเขาเลย ผมตั้งใจว่า
จะไม่เผลอใจ ก็ยังต้องกัดน้องเขาไปว่า "ดูน้องนี่ชื่อที่โหดจะ ลายพร้อยเขียว"
เพื่อนชอบกันใหญ่ แต่ผมรู้สึกผิดมากครับ

ยังไม่หมดครับ ไปเจอแม่ค้าที่ตลาด สีวเยอะมาก เลยนั่งถามไปดิๆ ว่า
"สีวนี้แบ่งขายมัย" แม่ค้าถึงกับเขยิบมะกรูดใส่หลังมาทีเดียว
หมอมัธยัสถ์ก็ยังไม่ยอมติดครับ ผมไม่อยากเป็นคนไม่ดี

บอย ปากเกร็ด

A : เรียกว่าตามถูกคนมาก

ยิ่งช่วงนี้อากาศร้อนมาก ระหว่างที่รอการรักษาก็หมอนแนะนำให้น้องบอยไปพบ
นายสัตวแพทย์สงครณี มหระณพ แล้วฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้าไปปากน้องก่อน อาจ
ไม่ถึงกับหาย แต่จะทำให้เกิดการยับยั้งจิตใจในการกัดคนได้มากขึ้นบ้าง

สำหรับคำถามว่าจะแก้ไขอย่างไร หมอว่าของอย่างนี้ต้องใช้เวลา ไม่ทราบว่ามี
ช่วงนี้น้องบอยชอบไปแสดงละครแถวไหน ถ้าตอบว่าสยาม จตุจักร หรือที่ต่างๆ ก็
อยากแนะนำให้เป็นพื้นที่ของสุนัขเสียใหม่ เลือกบริเวณหน้าโรงเรียนข้างหลังหมู่บ้าน
ดูเทนถวาย หรือเทคนิคกรุงเทพ แล้วแต่สะดวก ใกล้ที่ไหนไปที่นั่น

ช่วงแรกๆ อาจจะต้องใจแข็งใจไม่ได้อยู่บ้าง แต่หลังจากที่คนในพื้นที่ดังกล่าว
ป้าปอบหยิบด้วยไม้เท้า ฟุ่ดเหล็กบ้าง คิดว่าการน้องน่าจะทุเลาได้เองในเวลาอันสั้น
ถ้าไม่ถึงกับตายไปเสียก่อนก็ขอให้หายไ้

Q : สวัสดีครับหมอ ผมมีปัญหาคือคิดว่าผู้ชายหลายคนประสบปัญหา
เหมือนๆ กัน คือ "ออกเร็ว" ครับ บางครั้งผมก็อายแฟนผมมากเลยครับ

เหมือนกับทำให้เธอไม่มีความสุข

อยากให้นหมอให้คำแนะนำหน่อยครับ เพราะว่า เวลาผมไปเล่นเก๊าซี
ดนตรี ผมจะ "ออกเร็ว" ออกก่อนทุกครั้งเลยครับ ไม่เคยชนะเก๊าซีดนตรีกับ
เขาสักที ทำสิ่งใดถึงจะอยู่เข้ารอบลึกๆ กับเขาได้บ้างครับ หะหะหะ

A : อันนี้มันกวนตีนกันนี่ครับ

เอาเป็นว่าขอไม่ตอบ แต่ขอแข่งให้น้องตายโหงครับ

Q : สวัสดีค่ะหมอ หนูชื่อเหมียวค่ะ ปัญหาของหนูคือหนูตัวดำมากคะ
แม่บอกว่าตอนคลอดหนูอยู่ไฟนานไปหน่อย ปัจจุบันเพื่อนไม่รู้จักชื่อจริงหนูเลย
เพราะเรียกกันว่า อีกา อีดำตบเปิด อีดำน อีเจ้าก๊วย อีเจ้าก๊วยโบราณ (ลืมบอก
ว่าหน้าแก่ด้วย) อีราหูอมจันทร์ อีแก๊ง อีเชนิ อีคัคจิรติ (2 อันหลังนี้ไม่ได้
เรียกเพราะดำ แต่เรียกเพราะเกลียด) และอื่นๆ อีกมากมาย

ใส่เสื้อผ้านอะไรก็ไม่สวยคะ ถ้าใส่เสื้อขาว ынอยุริมถนน คนจะมาขำ
ทุกทีเลยคะ นึกว่าทางม้าลาย แต่ถ้าใส่เสื้อดำ แล้วตกตึกป๊อบ เพื่อนจะหาหนู
ไม่เจอเลยคะ เพราะจะกลืนไปกับความมืด แต่ถ้าวันไหนใส่เสื้อสีสดๆ จะชอบมี
คนมาขอขายเงินนิกว่าเป็นนักร้องบลูสคาเมรอน กลุ่มใจจริง ๆ

ไวท์เทนนิ่งสองมาทุกซีห้อแล้ว พอกหัวจรดเท้าจนเอาหน้าสาตกไม่เป็ยกคะ
เคยต้องออกมาซื้อครีมรกดะกะถูถู 20,000 เกรียตมากจนหน้าดำขึ้นไป
อีก ลองใช้ขมิ้นขัดผิวดูเหมือนกันคะ สีผิวไม่เปลี่ยน แต่สีเสื้อผ้าเปลี่ยนเป็นสี
เหลืองคราบขมิ้นทุกตัว

เป็นปัญหามากคะ เพราะปีหน้าจะอายุเกินเกณฑ์ประกวดมิสไทยแลนด์-
เวิลด์แล้ว อยากสวยให้ทันเวลาคะ

เหมียว ปวิน

A : หมอว่าสิ่งที่ต้องทำเร่งด่วนคือ 1. ติดต่อนหมอพรทิพย์ขอตรวจดีเอ็นเอ เพราะ
เป็นไปได้น่าจะมีเชื้ออีโวกิด้าที่มาจากคอปร้าโกลด์ ทำใจดีๆ แล้วค่อยออกตามพ่อที่
แท้จริงในภายหลัง อาจได้ลงข่าว ไทยรัฐ และจับพลัดจับผลูได้ไปเจอเชื้ออีที่ปากจูใน
ตีสืบ อีกต่างหาก

หรือ 2. X-RAY ดูว่าในช่องท้องมีตะปู หรือหนึ่งควายหรือเปล่า เพราะดำเว็ร้ง
มากอย่างนี้ เป็นไปได้ว่าโดนหมอนเขมรทำของใส่ ลงตรงจุก

เรื่องสีผิวนี้เป็นอีกหนึ่งปัญหาโลกแตก ฝรั่งเศสขาวๆ ก็เกิดจะอยากดำ มา
จากแดดที่บ้านเราจนได้มะเงี้ยวหนึ่งไปเป็นของฝากจากเมืองไทยก็ไม่ใช่ข้อย ส่วน
คนไทยผิวดำๆ ก็เกิดอยากจะขาวกันจะนะ ทว่าไวท์เทนนิ่งกับมาเน็ก บางคนหาแต่
หน้าลิ้มทาผล ไปไหนมาไหนคนขอให้เล่นละครไม่ให้ดูกันขม

หมอว่า ณ จุดนี้หนูน่าจะยอมรับในความงามตามแบบของเราเอง และใช้
ประโยชน์จากความดำด้วยการประกอบอาชีพใจช่องเบร ไม่ต้องเสียเวลาพรางตัวเลย
แต่ถ้าคิดว่าขัดต่อกฎหมายบ้านเมืองไปหน่อย ลองไปเป็นนักแสดงหนังตะลุงทาง
ภาคใต้ก็ได้ ได้ชื่อว่าอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยไปด้วย น่าจะทำให้น้องรู้สึกดีขึ้นบ้าง
เพราะเท่าที่ฟังมา ดำเกินแก้จริง ๆ

หมอลั่นกันกระที่สำหรับการตอบปัญหาทางเพศของหมอเน็กรพร

จะเจออีกเมื่อชาติต้องการ...

...หรือเมื่อหมดมุข

ภาพ 6 รูปแบบการล้อเลียนคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ (3)

(ที่มา: เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2549,มิถุนายน). Naked. Hamburger. 4(93) : 57.)

5. รูปแบบร้อยกรอง

5.1 โคลงสี่สุภาพ ในเรื่อง “เน็กไฟโซไซตี้ ตอน โคลงสี่หยาบคาย” ฉบับที่ 99 นำเน็กได้แต่งโคลงสี่สุภาพ และดัดแปลงคำว่า โคลงสี่สุภาพ เป็น โคลงสี่หยาบคาย เนื้อหาเป็นการนำเสนอเรื่องของคนในวงการบันเทิง

5.2 สักวา ในเรื่อง “เน็กไฟโซไซตี้ ตอน สักวาฯ” ฉบับที่ 99 นำเน็กได้พูดถึงบุคคลในวงการบันเทิงและผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ประกาศข่าวที่ได้ผันตัวเข้ามาเป็นนักแสดงหรือนายและนางแบบโฆษณา เป็นต้น

5.3 แคนโต้ ในเรื่อง “เน็ก ไฟเอต โซไซตี้ ตอน...แคนโต้” ในฉบับที่ 98 นำเน็กได้เสียดสีประชดประชัน และล้อเลียน เกี่ยวกับเหตุการณ์ พุดดิ้งมูม บุกคลิก ของดารา และผู้เกี่ยวข้อง เช่น แฟนคลับ ผู้กำกับละคร เป็นต้น

รูปแบบโคลงสี่หยาบคาย

Naked
เกตุเศษย์สวัสดิ์ ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา

เน็กไฟเอ็ดโซไซตี้ ตอน โคลงสี่หยาบคาย

หัวความตอนทีแล้ว เกิดเน็กสนุกเฮฮา ครั้นจะเขียนธรรมดา เลยอัฟเกรตโวหาร	ผ่านมา ของขึ้น โกโก้ เบ้าน โคลงฉันท์ กาพย์กลอน	ร้องเล่นแสนแสดงดี รัก-เลิกลาเวียงผู้ เสียงหัวมักเปลี่ยนผู้ ก็กักกันแค่ข้า ข้า	ไม่รู้ ชอบมาก สุดหม้อ ไม่ทันคำ ปองโซรี วิวาน์แฮ
เน็กไฟฯ โซไซตี้ เขียนแคนโต้เต็มเกริม หวังยอดคนอ่านเพิ่ม บ้างชมบ้างมีคำ	ประเดิม มันร้อย... เทน้ำ เทท่า สนชะ ที่ไหนแอ	นอกบ้านอย่าทำเพลีน เดี่ยวปาปารัสซี่ พาแม็กินสุก็ อ่านแล้วปวดใจจริง	สมัยนี้ สองซุ่ม กอสจิป ว่าคงหญิง เจอตัว-มีงตาย....
ร่ายยาวถึงบทสาม ยังไม่เข้าเนื้อหา อาจโดนคำเสียหมา ฮอล ไฮ ว้อน นา เซย์	แล้วหนา ห้องเรื่อง หากมี ไอ้เอ วงการ "บันเทิง"	ใครดังลงกาฟิด เคยเป็นหนุ่ม "ดังเคย์" ลืมเสียเสียโยเย (โดน) 2 เกย์ทั้งกลางวง	ลาดเท เสียเสียง นั่งคุย แหกโค้ง เหวอะหะ-ละใจ
ในวงการบันเทิง เต็มไปด้วยกะเทย ฮุยตาย...ลืมไปเลย ควรจดเดียวมีขอบแต่	พ.ศ.นี้ยุคมืด ใครหน้าตาซีโห เสียงเปิดแต่หล่อเท มือโปรหน้ากาโก	ดันรนโกอินเตอร์ 2 ร็อกกรมเกียรติ ต่างชาติรอบสังเวียน กลับบ้านโดนตำรวจ	พวกเพียร มวยหมัด นึกว่า จา พนม (แค่)อารมณ์ พาไป
ดารา พ.ศ. นี้ หากใครไม่โดน นมเส็กจิกขึ้นชม ครั้นใครไม่ดูเอ็กซี	เชื่องเย บานทุ่ง เคยเขียน ปอยแล้ว รุ่มรุ่ม ประเคนดิน	ทำเพลงร้องเล่นเดิน เงินเป็นของพวกมี คิดว่าเร็ว เร็ว นี้ ได้แต่คำให้แสบ	เต็มที่ เกือบฯ ขาย มีหวัง กินแกลบ ใครเกือบฯ -พ้อตาย
	ยังโห เดินเข้า นรุเจ็ด อลังการ (ก็)เกโก (เพราะ)ไอโซ	ช่องว่างบันเทิงไทย สบโอกาส "ไอโซ" ดังด้วยรอยไอ้โ แม้ไม่มีผลงาน	ดีใจ ตกงาน เจ็บอก ไม่เป็นไร เจโล่ ไปทวนา
	กลางปี ขอเพียบ ลงทุน หลายล้าน จุดหมุน รุนเจือ (หน่อยซิร้อย...)	แปลสดเน็กเค็ดโซร์ เกือบเจิงเพราะ "บิโตรฟรี" จากฮอลส์เสียง-แสง-สี รักกันโปรดลงสาร	กบปหน้า (ค่อย) ว่ากัน...เฮย... (๕)
	ช่วยยาวถึงบทนี้ เป็นโคลงสี่หยาบคาย (หาก) พาดพิงมิตรหลาย จบโคลงสี่สุภาพ		

ภาพ 8 รูปแบบโคลงสี่หยาบคาย

(ที่มา: เกตุเศษย์สวัสดิ์ ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา. (2549,กันยายน). Naked. Hamburger. 5(98) : 52.)

รูปแบบสัปดาห์

Naked

เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

เน็กไฟเอ็ดโซไซตี้ ตอน สัปดาห์

สัปดาห์ หน้านี้มีของเด็ด
คือ 'เน็กไฟเอ็ด' คอสมิกน้าไอ้หน้าเขียน
ร้อยบรรเลงลีล่าน้าปากเพียร
บ้างนั่งเทียนมั่วมาอย่าว่ากัน

ถ้าพิศดำชาติไพร่อยากไฮโซ
จึงกำเนิดเน็กไฟเอ็ด โซไซตี้
หวัง 'กวี' ขอบตัวให้ดูดี
มาเล่นนี้ตอนทีสาม 'สัปดาห์'

ว่าด้วยเรื่อง 'คนดัง' ยังจน
ใครหลายคนพุ่มพวงดังให้ได้
อยากไต่เก้? อยากมีดังค์? ดังทำไม?
จะอย่างไรไม่ให้ขอให้ดัง

อัน 'คนดัง' มีมากมายหลายประเภท
จงสังเกตโดยพลันกันสืบสน
ว่ากันแค้นกันบันเทิงเจกมด
ออกแนวปล้นฆ่าแล้วดังยังไม่ดู (ไปดังในคุกเหอะ)

'นักแสดง' ที่น้องฟองคารา
อีก 'นักร้อง' โซวี่ลาจันดับแลบ
ผอมจิ้งโกร่งโย่งสูงเรียก 'นางแบบ'
กัดเจ็บแสนพวกปากดี 'พิธีกร'

นั่งหลังไม้ 'ดีเจ' มุขเฮฮา
'นักกีฬา' พักหลังหลังขอตั้งด้วย
ลงสนามหลายครั้งยังไม่รวย
มา 'บันเทิง' ไปได้สวยรวยเร็วดี

ต้องสดับจับตาดู 'ผู้ประกาศ'
นำประหลาดพักหลังซึกดังใหญ่
รายงานข่าวให้คนฟังดังได้ใจ?
เพราะเหตุใดใครวิเคราะห์เจาะลึกกัน

คนสองฝ่ายข้าขวาดำดูดดูด
สรวุทธ นั่งกันกลางวางมาดขมิ
ใครเกลียดใคร 'ยุทธ' นิดมาคำกันตรึม
ดังกระหึ่มจอมเขี้ยะคือเฮียแก

เขี้ยะคนเดียวเขี้ยะไปไม่ดลก
ชวน กนก คู่ซี้มาเป็นสอง
คุยคุ้ยข่าว ล้อมุขกันเนืองนอง
ข่าวชวนมองเพราะดูนี้มีความฮา

วิกของสามยามนี้มีตัวจริง
ทีม ผู้หญิงถึงผู้หญิง มาแต่เช้า
เรื่องสับเพระหามาเล่า
ทั้งสี่สาว 'เก-นุ้ย-นีนา-กาละแมร์'

กาละแมร์ สาวซ่าเก่งน่าดู
ไหวราหูเมื่อใดให้คิดถึง
'เลกว่าหมา' คำผู้ชายขายกันตึง
ชวนตะลึงคมซ้ำ 'คำจั่งแก'

อย่างทีบอญคนี่นำประหลาด
'ผู้ประกาศ' ดังแรงหน้าดาราเงิน
ข่าวน่าเบื่อกลับกลายเป็นดูเพลิน
นำ 'เจริญ' สุทิวดีเหมือนกัน

ผู้ปกครองลองดูลูทางนี้
ดันลูกหลานที่ท้อมีสู่งานข่าว
ไม่ใช่ร่นม ไม่เปลืองตัว ไม่มีข่าว
คงถึงคราว 'สัปดาห์' ลาเสียที...เฮย

รูปแบบแคนโต้

Naked

เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

เน็ก โพเอต โซไซตี้ ตอน...แคนโต้

วันก่อนไปทำผม เห็นแม็กกาซีนวางคู่อยู่กับหนังสือ ขวัญเวียน เลย คือ a day เหม ช่างทำผมร้านนี้ แนวมาก ออกแนวมั่วซั่วด้วย อ่านหนังสือหักดิบกันมาก

ชอบคอลัมน์ 'แคนโต้' มาก อ่านบทกวีแล้วจิตใจสูงส่ง วันนี้เลยขอให้เพื่อน ๆ ในวงการ แต่งแคนโต้กันสนุกๆ ในหัวข้อ 'ดาวา'

ตั้ง แล้ว ดับ จาก อดีตนางอิจฉาชื่อดังเมื่อ 20 ปีที่แล้ว ดารายาย ได้มา หมดแล้ว จาก บอลลูน เป็นตุ๊ด แล้ว บอกไม่ได้ จาก ชันนี่ ท้อง ก็ บอกไม่ได้ จาก แหม่ม สิ่งที่อยากเป็น แต่ ไม่ได้เป็น จาก มนต์รี เด็ก Wannabe เรายอมตาย เพื่อดารายา ที่เรารัก จาก ขนมห้วยฟู แฟนคลับ กอล์ฟ-ไมค์	สิ่งควรกราบไหว้ คือนักข่าว และเว็บพันทิป จาก ตึก ไม่โป ก็ ไม่ตั้ง จาก ทท. โปได้ แต่ ชั้นจะตามไปดำ จาก เจ้เบียบ ดาราเหมือนมหา'ลัยรัฐ เข้ายาก ออกง่าย จาก อดีตดาราวัยรุ่น พ่อจัน เป็น ดารา จาก ศรธรรม แม่จัน ก็เป็น ดารา จาก ญาญ่าอึ้ง	แต่พ่อจัน เป็น ผู้กำกับของพ่อกับแม่พวกเธอ จาก พิชดา กะเทยที่เคยเลี้ยงดู ระวัง มันจะตามมาแฉ จาก ฟ. ความสวย ความดัง ไม่จริงยั่งยืน จาก ป้าจี้ ดารา ก็คน ธรรมดา จาก น้ำเน็ก เพราะฉะนั้น จะ เอาอะไรกับก๊วนักหนา อืม...มันดี ฉบับหน้าลองเป็น ภาพยนตร์ 11 หรือโคลงสี่สุภาพบ้าง ดีกว่า... สวัสดิ์ ๕
---	--	---

ภาพ 10 รูปแบบแคนโต้

(ที่มา: เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2549,สิงหาคม). Naked. Hamburger. 4(96) : 50.)

สรุป จากการศึกษารูปแบบในงานเขียนของน้ำเน็กพบว่าน้ำเน็กมีความสามารถในด้านการใช้ภาษาหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการทำให้เป็นปริศนาอักษรไขว้ คอลัมน์ทำนายดวง คอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ ซึ่งการเขียนเช่นนี้แตกต่างจากการเขียนงานเกี่ยวกับอารมณ์ขันทั่วไป จึงทำให้งานเด่นของน้ำเน็กมีความโดดเด่นและเป็นที่ยอมรับของผู้อ่าน นอกจากนั้น งานเขียนของน้ำเน็กยังแฝงแง่คิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม เช่น อาชีพที่แข่งขันกันทำมาหากินเพื่อเลี้ยงปากท้องโดยเบียดเบียนผู้อื่น การแข่งขันกันทำธุรกรรม การจลาจลในเมืองหลวง เป็นต้น

ในบทต่อไป ผู้วิจัยจะนำเสนอการสรุปและอภิปรายผลเกี่ยวกับงานเขียนของเกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

บทที่ 6

สรุปผล อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการนำเสนอสรุปและอภิปรายผลจากศึกษาทวิวิธีและความหมายที่แฝงอยู่ในกลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันในงานเขียนอารมณ์ขันของเกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

6.1 ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทวิวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันในงานเขียนของเกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา
2. เพื่อศึกษาความหมายที่แฝงอยู่ในกลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันที่พบมากของเกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

6.2 วิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

6.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์งานเขียนของเกตุเสพย์สวัสดิ์ในนิตยสารแฮมเบอร์เกอร์ คอลัมน์ Naked จำนวน 27 ฉบับ เหตุผลที่เก็บข้อมูลจากนิตยสารแฮมเบอร์เกอร์ เนื่องจากงานเขียนเหล่านี้เป็นงานเขียนที่น่าเน่กเขียนเป็นประจำอย่างต่อเนื่องและได้รับความนิยม ส่วนเหตุผลที่เลือกงานเขียนในปี 2548-2549 เนื่องจากเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัยที่สุดและละทันกับเหตุการณ์มากที่สุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

งานเขียนในนิตยสารแฮมเบอร์เกอร์ คอลัมน์ Naked จำนวน 27 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 71	ปีที่ 3	ปีที่ 3	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 72	ปีที่ 3	ปีที่ 3	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 73	ปีที่ 4	ปีที่ 4	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 74	ปีที่ 4	ปีที่ 4	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 76	ปีที่ 4	ปีที่ 4	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 77	ปีที่ 4	ปีที่ 4	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 78	ปีที่ 4	ปีที่ 4	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 79	ปีที่ 4	ปีที่ 4	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 80	ปีที่ 4	ปีที่ 4	ตีพิมพ์ปี 2548

ฉบับที่ 81	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2548
ฉบับที่ 82	ปีที่ 4	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 83	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 84	ปีที่ 4	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 85	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 86	ปีที่ 4	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 87	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 89	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 90	ปีที่ 4	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 91	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 92	ปีที่ 4	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 93	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 94	ปีที่ 4	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 95	ปีที่ 4	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 96	ปีที่ 5	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 98	ปีที่ 5	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 99	ปีที่ 5	ปีกษหลัง	ตีพิมพ์ปี 2549
ฉบับที่ 100	ปีที่ 5	ปีกษแรก	ตีพิมพ์ปี 2549

สำหรับฉบับที่ 75 / 88 / 97 ไม่มีการตีพิมพ์คอลัมน์ Naked

6.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

6.2.2.1 การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขัน

6.2.2.2 การวิเคราะห์ความหมายจากการอนุมาน

6.3 สรุปผลการวิเคราะห์

6.3.1 จากผลการศึกษาพบว่าในงานเขียนของน้ำเน็กมีการใช้กลวิธีแสดงอารมณ์ต่างๆ มากมาย โดยจากการศึกษาพบว่าน้ำเน็กมีการใช้กลวิธีการเสียดสีประชดประชันบ่อยมาก เนื่องจากเรื่องที่น่าเน็กหยิบยกขึ้นมาเขียนส่วนใหญ่จะเป็นการเสียดสีสังคม และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น จึงปรากฏกลวิธีนี้มาก และกลวิธีที่พบบ่อยเช่นเดียวกัน คือ กลวิธีการใช้ภาษาแสดง

6.3.2 จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาเพื่อก่อให้เกิดอารมณ์ขันงานเขียนของน้ำเน็ก ผู้วิจัยได้แบ่งอารมณ์ขันออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

6.3.2.1 กลวิธีทางศัพท์ ได้แก่ กลวิธีการใช้คำเลียนเสียง กลวิธีการใช้คำรุนแรง กลวิธีการเล่นคำ กลวิธีที่ใช้คำต่างประเทศ กลวิธีการสร้างคำใหม่ และกลวิธีที่ใช้คำแสดง

6.3.2.2 กลวิธีทางปริศนาและวัฒนธรรมปฏิบัติศาสตร์ ได้แก่ กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีสร้างเรื่องให้เกินจริง กลวิธีตั้งสมญานามให้กับบุคคล กลวิธีใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ กลวิธีความไม่เข้ากัน กลวิธีทำให้เป็นเรื่องสัปดน กลวิธีพาให้หลงทาง กลวิธีล้อเลียน กลวิธีใช้สำนวนสุภาษิต กลวิธีชมและตำหนิตนเอง กลวิธีล้อเลียน และกลวิธีสื่อสารกับผู้อ่าน

6.3.3 จากงานเขียนอารมณ์ขันของน้ำเน็ก ผู้วิจัยพบรูปแบบในการนำเสนอ ได้แก่ อักษรไขว้ การเล่าเป็นเรื่องต่อเนื่อง เพื่อชักจูงให้ผู้อ่านติดตามตลอด การเลียนแบบการตอบปัญหาทางเพศของหมอ การใช้ร้อยกรองแบบประเภทต่างๆ ได้แก่ โคลงสี่ กว๊านยานี 11 สักวา กลอนประเภทหนึ่งแค้นได้ การใส่รูปแบบถามตอบ และการล้อเลียนคอลัมน์ราศี

6.3.4 งานเขียนของน้ำเน็กมีลักษณะการใช้ภาษาที่มีความเป็นกันเองและเป็นภาษาที่ง่ายต่อการอ่าน มีการใช้คำที่ทันสมัย และเลือกใช้กลวิธีที่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกได้ดี เช่น กลวิธีใช้ภาษาแสดงภาพพจน์

6.3.5 ด้านเนื้อหาที่นำเสนอในงานเขียนของน้ำเน็กเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคมปัจจุบัน ซึ่งเรื่องที่น้ำเน็กเขียนนั้นจะเกี่ยวกับสังคมเมืองกรุงเทพฯ คนในวงการบินเหิง เช่น ดารา นักร้อง ทีมงานกลุ่มแฟนคลับ และเรื่องราวเนื้อหาออกวงการบันเทิง เช่น การดำรงชีวิตประจำวัน และนอกจากนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการล้อเลียนคอลัมน์จากสื่อ เช่น คอลัมน์ตอบปัญหา เกมส์ ดวง

6.3.6 ด้านความหมายแฝง งานเขียนของน้ำเน็กนั้นต้องอาศัยการตีความ เพราะมีความหมายแฝงแทรกอยู่มาก แต่ก็มิได้มีความหมายแฝงแทรกอยู่ทุกกลวิธี บางมุขตลกไม่ต้องอาศัยการตีความก็สามารถเข้าใจได้ง่าย นั่นคือ กลวิธีทางศัพท์ เช่น กลวิธีการใช้คำเลียนเสียง กลวิธีการใช้คำรุนแรง กลวิธีการเล่นคำ กลวิธีที่ใช้คำต่างประเทศ กลวิธีการสร้างคำใหม่ บางกลวิธีก็ต้องอาศัยการตีความอย่างมาก เช่น กลวิธีเสียดสีประชดประชัน กลวิธีสร้างเรื่องให้เกินจริง กลวิธีใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ กลวิธีความไม่เข้ากัน กลวิธีทำให้เป็นเรื่องสัปดน กลวิธีพาให้หลงทาง กลวิธีล้อเลียน กลวิธีใช้สำนวนสุภาษิต และในการอ่านงานเขียนของน้ำเน็ก ผู้อ่าน

สรุป งานเขียนของน้ำเน็กนั้นไม่ได้เป็นการกล่าวโดยตรงจะมีลักษณะของความหมายแฝงแทรกอยู่เสมอ ผู้อ่านต้องทันสถานการณ์และมีความรู้เกี่ยวกับชาวต่างๆ จึงจะเกิดอารมณ์ขันเมื่ออ่านเขียนของน้ำเน็ก

6.4 อภิปรายผล

6.4.1 จากการวิเคราะห์งานเขียนของน้ำเน็ก ผู้วิจัยมีความเห็นว่าจุดเด่นของงานเขียนของน้ำเน็กเป็นการเขียนที่เน้นการเสียดสีประชดประชัน งานเขียนของน้ำเน็กสะท้อนให้เห็นสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมของคนในสังคม การดำรงชีวิตในสังคม ปัญหาต่างๆ ความเห็นแก่ตัวของคนในสังคมปัจจุบัน เช่น การแข่งคิวในการทำภารกิจ การแข่งขันทำมาหากิน เช่น ปัญหาเทปผี ซีดีเถื่อน ปัญหากลุ่มคนที่หากินตามสี่แยกไฟแดง แท็กซี่ การคลังโคลัดาราศิลปิน การบริโภควัตถุนิยม การเอาเปรียบของคนในสังคม ความเชื่อทางโหราศาสตร์

6.4.2 น้ำเน็กเป็นผู้ที่มีความสามารถในการผูกเรื่องที่ไม่ตลกให้เป็นเรื่องตลกได้ เช่น การสูบบุหรี่เป็นอันตรายต่อชีวิต แต่น้ำเน็กสามารถนำมาเขียนโดยใช้ภาษาแสดงภาพพจน์ให้เห็นว่าถ้าสูบบุหรี่แล้ว “ปอดและถุงลม” ก็จะไม่อยู่กับเรา หรือเรื่องหน้าตาของตนเองที่ไม่หล่อเหลา แต่ตนเองสามารถยอมรับได้ โดยเขียนให้เห็นว่าไม่ใช่เรื่องที่สำคัญ สำคัญอยู่ที่ความสามารถของคนมากกว่าในงานเขียนของน้ำเน็กแฝงเรื่องที่มีประโยชน์ต่อสังคมมากมาย และน้ำเน็กก็มีความสามารถในการผูกเรื่องให้เข้ากัน ถึงแม้จะไม่ใช่เรื่องเดียวกันก็ตาม

6.3.3 จากการศึกษาพบรูปแบบต่างๆ ในงานเขียนมากมาย โดยสามารถนำรูปแบบเหล่านี้ไปประยุกต์กับการสอนภาษาได้ เช่น ปริศนาอักษรไขว้ ร้อยกรอง คอลัมน์ดูดวง รูปแบบปจฺฉา-วิสัยนา รูปแบบร้อยกรอง (ได้แก่ โคลงสี่สุภาพ สักวา แคนโต้) รูปแบบคอลัมน์ดวง และรูปแบบคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ

6.5 ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป

6.5.1. ควรมีการนำงานเขียนอารมณ์ขันของน้ำเน็กไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับงานเขียนของนักเขียนท่านอื่นๆ เช่น ไน้ส อุดม แต่พานิช เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีว่ามีกลวิธีต่างกันมากน้อยอย่างไรบ้าง

6.5.2. ควรมีการศึกษางานเขียนประเภทแนวว่ามีกลวิธีในการอ้างถึงบุคคลที่กล่าวถึงเป็น
อย่างไร และมีวิธีในการเลียงบุคคลที่กล่าวถึงอย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2547). *Naked*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: A book.

เกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2548,กรกฎาคม). *Naked. Hamburger*. ปีที่3 (ฉบับที่71)
: 18.

_____. (2549,กรกฎาคม). *Naked. Hamburger*. 4(94) : 47.

_____. (2549,กรกฎาคม). *Naked. Hamburger*. 4(95) : 49.

_____. (2548,กันยายน). *Naked. Hamburger*. 4(74) : 18.

_____. (2549,กันยายน). *Naked. Hamburger*. 5(98) : 52.

_____. (2549,กันยายน). *Naked. Hamburger*. 5(99) : 52

_____. (2549,กุมภาพันธ์). *Naked. Hamburger*. 4(84) : 56.

_____. (2549,กุมภาพันธ์). *Naked. Hamburger*. 4(85) : 54.

_____. (2548,ตุลาคม). *Naked. Hamburger*. 4(77) : 18.

_____. (2549,ตุลาคม). *Naked. Hamburger*. 4(76) : 18.

_____. (2549,ตุลาคม). *Naked. Hamburger*. 5(100) : 52.

_____. (2548,ธันวาคม). *Naked. Hamburger*. 4(ที่80) : 18.

_____. (2548,ธันวาคม). *Naked. Hamburger*. 4(81) : 18.

_____. (2548,พฤศจิกายน,). *Naked. Hamburger*. 4(78) : 18.

_____. (2548,พฤศจิกายน). *Naked. Hamburger*. 4(79) : 18.

_____. (2549,พฤษภาคม). *Naked. Hamburger*. 4(90) : 51.

_____. (2549,พฤษภาคม). *Naked. Hamburger*. 4(91) : 51.

_____. (2549,มกราคม). *Naked. Hamburger*. 4(82) : 18.

_____. (2549,มกราคม). *Naked. Hamburger*. 4(83) : 18.

_____. (2549,มิถุนายน). *Naked. Hamburger*. 4(92) : 51.

_____. (2549,มิถุนายน). *Naked. Hamburger*. 4(93) : 57.

_____. (2549,มีนาคม). *Naked. Hamburger*. 4(86) : 52.

_____. (2549,มีนาคม). *Naked. Hamburger*. 4(87) : 52.

_____. (2549,เมษายน). *Naked. Hamburger*. 4(89) : 51.

_____. (2548,สิงหาคม). *Naked. Hamburger*. 3(72) : 22.

_____. (2548,สิงหาคม). *Naked. Hamburger*. 4(73) : 18.

_____. (2549,สิงหาคม). *Naked. Hamburger*. 4(96) : 50.

กาญจนา เจริญเกียรติบวร. (2548). *การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องตลกภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ อ.ด. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ไกล่รุ่ง อามระดิษ. (2532). *ร้อยแก้วแนวבחชั้นของไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 7*.

วิทยานิพนธ์ อ.ม. (วรรณคดีไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ดุษฎี ชุมสาย, ม.ล. (2520). *วรรณกรรมพินิจเชิงจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์. (2521). *อารมณ์ขันในวรรณกรรมร้อยแก้วของไทย ระหว่าง พ.ศ 2453-2516*.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ธิดิสรณ์ ศรีธาดา. (2542). *การใช้ภาษาในการแสดงตลก: การศึกษาวิเคราะห์*. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.

ม. (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นาริรัตน์ บุญช่วย. (2540). *การนำเสนอความตลก. ใน เอกสารวิชาการศาสตร์แห่งภาษา. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.

ปราชญา กล้าผจญ. (2541). *อารมณ์ขันนักบริหาร : การสร้างอารมณ์ขันเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพผู้นำ*. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.

ภรพัส สร้อยระย้า. (2542). *การวิเคราะห์ภาษาในงานเขียนสารคดีของมนัสนยา*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.

ม.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. จัดสำเนา.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. (2526). *เอกสารชุดการสอนวิชาการใช้ภาษาไทย 4 หน่วยที่ 1-7*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. (2528). *เอกสารชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารหน่วยที่ 7*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มาณิษา พิศาลบุตร (2532). *การสื่อความหมายในนิตยสารการ์ตูนชายหัวเราะฉบับกระเป๋*.

วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

มารศรี สอทิพย์. (2542). *ลีลาเสียดสีในวรรณกรรมของลาว คำหอม*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2550). *พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1*. กรุงเทพมหานคร: แม็ค.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546.) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). *พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม อังกฤษ – ไทย*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

ราชบัณฑิตยสถาน. ออนไลน์. *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*.

วรพร อินทเทื้อ. (2526). *วิเคราะห์อารมณ์ขันเชิงเสียดสีในงานประเภท Fiction ของ เอเลน ซิลลิโท*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2549). *การศึกษาความหมาย : บทที่ 11*. เอกสารประกอบการสอน.

ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2546). *ความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ในห้วงสนทนาไทย: การส่งผลต่อกันระหว่างการเชื่อมโยงความการมอพลัด และความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนา*. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุธา ศาสตรี. (2529). *การเสนอความตลกด้วยการแสดงออกทางวาจา*. ใน *เอกสารวิชาการศาสตร์แห่งภาษา*. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรพล บัณฑุเศรณี. (2539). *อารมณ์ขันใน พล นิกร กิมหงวน ของ ป. อินทรปาลิต*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

อรธิรา บัวพิมพ์. (2523). *วรรณกรรมร้อยกรองประเภทล้อเลียนในสมัยรัตนโกสินทร์ ระหว่าง พ.ศ. 2367-พ.ศ. 2468*. ปริญญาโท กศ.ม (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2536). *อารมณ์ขันในสื่อมวลชน*. กรุงเทพฯ : โครงการหนังสือชุดวิจัยและพัฒนานิเทศศาสตร์.

Beckson, Karl; & Ganz, Auther. (1957). *“Humor” in Literary Term*. New York: Straus and Giroux.

Chiaro, Delia. (1992). *The Language of Jokes*. London: Routledge.

CUDDON, J.A. (1979). *A Dictionary of literary Terms*. London: Andre Deutsch.

Cutting, Joan. (2002). *Pragmatics and Discourse: A Resource book for students*. New York: Routledge.

Eastman, M. (1970) *Enjoyment of laughter*. 5th Ed. New York: Simon and Schuster.

Freud, S. (1905). *Jokes and their Relation to the unconscious*. Translated from German and edited by Strachey, J. and revised by Richards, A. London: Penguin Books.

- Goldstein, Jeffrey H.; & McGhee, Paul E. (1972). *The Psychology of Humor*. New York: Academic press.
- Grice, Paul. (1975). Logic and Conversation. In *Syntax and Semantics* Vol.3: Speech Acts.P. Cole and J.L. Morgan (Eds.). pp. 41- 58. New York: Academic Press.
- Levinson, Stephen C. (1983). *Pragmatics*. London : Cambridge University Press.
- May, Jacob L. (1993). *Pragmatics : An introduction*. Oxford: Blackwell Publishers.
- Palmer, Jerry. (1994). *Taking humour seriously*. London : Routledge.
- Ross, Alison. (1998). *The language of humour* . London : Routledge.
- Thomas, Jenny. (1996). *Meaning and Interaction : An Introduction to Pragmatics*. London : Longman.
- Whitting. (1959). *How to speak and write with humor*. New York: McGraw – Hill book.
- Yule, George. (1996). *Pragmatics*. London : Oxford University Press.

ภาคผนวก

Naked

เรื่อง :- เกตุสิทธิ์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา
ภาพประกอบ :- bismo080

จ้างได้...หยาบไม่ได้

ตอน งานศิลปะ

...ยุทธเลิศ บอกไว้ว่า "ถ้าคุณไม่ใช่ศิลปินก็ไม่ควรกระดะ" แหม...เห็นด้วยเต็มๆ แต่ถ้าไม่ได้เป็นศิลปินแต่เป็นกระดะ อันนี้อนุโลมให้กระดะได้บ้าง

...คุณเป็นศิลปินจริงๆ นั่นน่าชื่นชม แต่สมัยนี้มีเยอะนักที่พยายามดิ้นดี ให้การแต่งเนื้อแต่งตัว ความสกปรกและหูดจางๆ เข้าชม

...เคยไปเป็นพิธีกรงานนิทรรศการศิลปะอยู่หนึ่ง ทั้งงานมีแต่คนแต่งตัวเข้ามามีราคามูลค่าศิลปะมากมาย แต่จะเป็นพิธีกรงานเขาทั้งที ก็เลยต้องลองๆ ไปชมภาพเขาซะหน่อย ซึ่งล้วนเป็นภาพ Expressionism ให้อั Express อะไรเทือกนี้เป็นใจไม่รู้ รู้จักแต่ J Press เพราะขยำยัดทนดี

...แล้วการจัดนิทรรศการสมัยนี้ จะมาชวนผั่งโกก้าเป็นรูปบรรพบุรุษไม่ได้ เดี่ยวนี้เลยมีทั้งตั้งพื้น ตั้งโต๊ะ ห้อยจากเพดาน ดูคล้ายพัสดุมึงเกอร์ทีเดียว

...ว่าแต่จะจุดๆ ที่ละบรรทัดทำไม เอน่า อย่างน้อยๆ ทำให้ข้อความดูฉลาด

...จนไปเจออยู่ภาพหนึ่ง วางอยู่กับพื้น เลยไปยืนหน้าดู ด้วยความที่เป็นคนไม่เคยเสพศิลปะ แล้วคนเสพศิลปะที่รู้จัก ส่วนมากจะเป็นเด็กทาสี-ฉากรายการ คือทาสีไปก็เอาทินเนอร์แฉกมันมาดมไปด้วย

...ดูภาพเขาซักพักอึ้งงั้น ตอนแรกพยายามมองเป็นภาพ 3 มิติ คือทำตาเบลอกๆ ก่อน ดูไม่ชัดภาพ แต่ว่าก็สวยขึ้น (ส่ายหัวมองด้วยตาเปล่า) จนมีน้ำคนนั่งเดินมาข้างๆ เขามีมือลูบคางไปมา สวรรูปเซอร์รค์แดกใช้ได้ แล้วแกก็รำพึงรำพันกับตัวเอง

...เยี่ยมมาก ลึกซึ้ง

หือ อะไรครับพี่

ภาพนี้ลึกซึ้ง (จับออกคล้ายดินคันมาก)

(เริ่มงง) เออ พี่เข้าใจด้วยหรือครับ

(มองเขาเหยียดๆ คล้าย อ้ายฮั๊วนี้ ไม่เคยเสพศิลปะ) ดูเส้นนี้ มันคือเส้นชีวิต มันมีขึ้น (ลากนิ้วตามผิวแปร่ง) แล้วก็ถึงลง (ลากนิ้วตามผิวแปร่ง) และบางครั้งมีอุปสรรค (วนนิ้วตามผิวแปร่งที่วนๆ) มันคือวงจรแห่งชีวิต (ในใจนึกว่าอ๊อพี่คนนี่นี่อ๊อจ๊วรีะ จ๊วรีะเรื่องก็จ๊วมาก) อ้อ มันคืออย่างนี้เอง เออ พี่ครับ แล้วชาวๆ ที่เว้นไว้ตรงมุมบนนี่ล่ะครับ (ชี้นิ้วไปที่ว่างๆ บนมุมซ้ายขวาของภาพ)

น้องไม่ใช่ศิลปินน้องอาจจะไม่เข้าใจ (ฮั๊วนี้มาขอขะกู) สูงสุดคืนสู่สามัญ นิพพานในน้อง ว่างเปล่า แต่มันคือพลัง

(ฟังแล้วกูแทบจะบรรลูลิไสยาน) แล้วนี่ล่ะครับ (ชี้ที่กรอบรูป)

อันนี้มันคือกรอบ

(ฮั๊ว...ไอ้เวร)

ไม่ใช่เรื่องตลกนะน้อง มันคือ 'กรอบกิเลส' ขังชีวิตให้วิ่งวนอยู่ในโมหะจริต คือความมัวเมาใน รูป, รส, กลิ่น, เสียง, สัมผัส (แล้วน้ำแกก็เดินจากไป) ...ทั้งมาก จนน้ำศิลปินคนนั้นเดินออกไปแล้วยังทิ้งถึงความคมคายอยู่

น้ำตาจะไหลพรากๆ ซักพักนั่งเจ้าของงานซึ่งเป็นเจ้าของภาพก็เดินมา

น้ำเน็กครับ ชอบคุณมาก ดูส่าห์มาเป็นพิธีกรให้เป็นเกียรติครับ ว่าแต่แนวคิดเรื่องนิพพานพี่นี้ ลึกซึ้งมากนะครับ นิพพานอะไร?

ก็เนี่ยใจครับ (ชี้ที่บริเวณเส้นขาวตรงมุมภาพ)

อ้อ อันนั้นพี่เว้นไว้เจาะรูแขวน

(ฮั๊ว...งงสิ ดูก็พยายามแถ) แล้วเส้นชีวิตขึ้นลงและอุปสรรควิ่งวนชีวิตนี้ล่ะครับ สุดท้ายคือดับ

อ้อ...ไม่ใช่ๆ ตอนวาดนะเมา ไอ้รอยวนๆ นี่ ประพจน์สะดุด

(อะไรวะ) เอ่อ... แล้ว กรอบกิเลสนี้ล่ะครับ

กรอบกิเลสอะไร นี่กรอบไม้้อด

(.....ไปแดก.....)

คือเรื่องของเรื่อง งานชิ้นนี้ทำเภาๆ ทำให้มันครบ 20 ชิ้น จะได้เอามาโชว์แต่ใครดูก็ว่าห่วย เลยเอามาหลบไว้กะพื้นนี่เ...

Naked ฉบับที่ 72

Naked

เรื่อง :- เกตุสยัสน์ดี ปาละวงษ์ ณ อรุณ
ภาพประกอบ :- bismo080

ก็เหม...ใครา ก็โกอินเตอร์

- เดี๋ยวนี้ชอบโกอินเตอร์กันจัง อันที่จริงมีมานานแล้ว แถบๆ ชีสานพอมหมด หน้าๆ ก็พากันโกอินเตอร์ไปซาลา แอนเจ้าท้อแอ่พร้อมมานั่งข้าวเหนียวกิน จนโกอินเตอร์ไปอีกทีหนึ่ง กลายเป็นข้าวศรีท้อกรรม
- โกอินเตอร์ แปลตรงๆ ตัวได้ว่า 'ไประหว่าง' จะฟังดูไม่ค่อยเข้าใจ ว่าระหว่างอะไร ระหว่างเจ๊ๆ จะเข้าใจได้มากกว่า
- จินแปลซ่อมๆ ตีกว่า โกอินเตอร์ คือไปตั้งเมืองนอก
- เขียนแบบมีชื่อนานานี้มันเพ่งๆ ...ฮะ... นี่ไม่ใช่แค่การโกอินเตอร์ธรรมดา

แต่ลอกแบบอินเตอร์เข้ามาทั้งดุ้นเลย

- คนไทยด้วยกันหากขอให้ตาย ต่อให้เป็นนักวิจารณ์ที่เก่งโคตรโคตร อย่าง ฟุ้งทอง หรือ ฟุ้งงน ก็ตาม ฟุ้งแล้วก็ภูมิใจกันแค่ในประเทศ แต่หากมีฝรั่งกล่าวชมขึ้นมาแค่เพียงนิด อย่าไปสนใจพื้นเพอาชีพมัน แม้เป็นฝรั่งขายอาหารอาหรับริมถนนก็ได้ ไม่เป็นไร ขอแค่เป็นฝรั่งพอ จะฟังดูผลงานมีความเป็นสากลขึ้นมาทันที ไม่รู้ทำไม
- โกอินเตอร์ ฟุ้งยาก แต่จริงๆ ไม่ยาก มีตัวอย่างที่เขาได้ดิบได้ดีมานะนะ

1. โกอินเตอร์ แบบ ทาฮา ยัง

- ทาฮา ยัง มีชื่อเสียงด้านอยากไปตั้งเมืองนอกมานานแล้ว ในเรื่องของแรงผลักดัน หรือเรียกว่า ว่า ความทะยานอยากนั้นมีเต็มเปี่ยม
- ในส่วนของความสามารถไม่เป็นที่ยัง เพราะศิษย์ ครูฮ้วน มณีนุช อยู่แล้ว นักทรงคนไหนออกอัลบั้มมาเพียยี่ห้อครูฮ้วน รับรองดัง แต่น่าแปลกที่อัลบั้มของครูฮ้วน ไม่ดัง ไม่เป็นไร ผิดเป็นครูอยู่แล้ว
- ขาดแต่เพียงรูปลักษณ์ภายนอกเท่านั้น จะมามหหัวลับประคต เสื้อลายการ์ตูนกางเกงโคร่ง เก่งว่าจะดังแค่ในแถบภาคกลางตอนบน อันนี้ไม่เวิร์ก
- เพราะฉะนั้นการโกอินเตอร์แบบทาฮา ยัง คือ ไป นาลงสาร...เพราะอยู่ๆ ก็ปอดบวม งบเสื้อผ้าฝ้ายเพราะเขาไปทุ่มกับการทำเพลง ผ้าทำกระโปรงจึงมีน้อยมาก หมุนตัวที่เลี้ยวว่าแอบกางเกงในเข้าวินเหมือนกัน แหม...ว่าไม่ได้แต่ยังไม่อินเตอร์ ของใครก็ชอบดู ล่าสุดนักมวยแชมป์โลกยังได้ขึ้นหน้าหนึ่ง เพราะนั่นอยากโกอินเตอร์ต้องไป

2. โกอินเตอร์ แบบ เสก โลโซ

- ตอนแรกก็คิดว่าจะใช้วิธีโกอินเตอร์แบบทาฮา ยัง ลองดูแล้ว ค่อนข้างลำบากเพราะเน่เล็กกว่ามาก เลยไม่ค่อยเวิร์ก ความสามารถที่เลกอาจไม่เป็นที่ยัง แต่ด้วยรูปลักษณ์ เขาดีทางเข้ซึ่งคงไม่รอดแน่
- เพราะฉะนั้น คงต้องขายที่ความสามารถอย่างเดียวแล้ว
- ว่ากันว่าภาษาคนตรีเป็นภาษาสากล ทุกชาติทุกภาษาเข้าใจกันได้ ตอนไปญี่ปุ่น เลยไปตั้งแมคโดนัลด์ด้วยภาษาคนตรี แหม...ได้ผล ต้องกลับมากิน

มาว่าที่โรงแรมทั้งน้ำตา

- เพราะฉะนั้นถึงภาษาคนตรีจะแตกฉานได้เปรียบแล้ว แต่ภาษาอังกฤษก็เป็นเรื่องสำคัญ อย่างน้อยคนดูที่กินก็ยังสั่งห้ามเป็นภาษาอังกฤษได้
- เพราะฉะนั้นการโกอินเตอร์อย่างฟุ้งคือ พูดภาษาอังกฤษ
- ไม่เรียนภาษาที่อังกฤษได้ไม่กี่เดือน ถึงกับวิชาแตกถ้ำ ออกอัลบั้มเป็นภาษาฝรั่งจั้น ทั้งๆ ที่ภาษาอังกฤษในเพลงที่เลกก็มาตรฐานในเฟลเหลือเกินวนเวียนอยู่ที่ Ohh Yeah Ohh Baby Ohh Yeah Wow Woh I Can Live Without You โอว...พันตรอกข้าวสารได้ก็หูแล้วครับพี่น้อง

3. โกอินเตอร์ แบบ น้อยเนต

- ถือเป็นการโกอินเตอร์ที่ใช้ทั้งวิธีของทาฮา ยังและที่เลกมารวมกัน คือไปและพูดภาษาอังกฤษ ในกรณีนี้มีการพูดภาษาญี่ปุ่นปะปนไปด้วย อิม...ปริ่มใจแทนจริงๆ
- นอกประเทศจะดังระเบิด่า อันนี้ไม่คอนเฟิร์ม แต่ว่ากลับมาดังเมืองไทยเห็นๆ นับเป็นกลยุทธ์แบบปาล้อมเมือง ยอมรับว่าเวิร์กจริงๆ ว่าแต่ใครมีครบทุกเวอร์ชัน ผ่าไรตมาเผื่อด้วยที่จะขอบคุณมาก
- หลายคนฟังถึงดิมว่า ปานนี้ยังพูดเรื่องน้องเนตอีกหรือ เพราะเข้าดีไปตั้งนานแล้ว
- อันนี้ไม่เถียง ว่ากระแสน้องเนตเข้าดีไปแล้ว
- แต่ผลงานนะ โคตรจะร่วมสมัย ไม่เชื่อลองเปิดดูสิ
- ชายเมื่อไรก็เพลินทุกที อี อี อี

Naked

เรื่อง :- เกตุสยัสน์สวัสดิ์ ปากะวงษ์ ณ อยุธยา
ภาพประกอบ :- bismo080

อย่าปล่อยให้คนชั่ว...ลายนวล

จิวหัวมออย่างกับสุนัขป่วนหัวห้อง 3 แหม...โลกแค่นี้ก็สกปรกสกปรกไม่สะเทือนสะเทือน เรื่องของ-เรื่องก็คือพอเริ่มแก่ตัว ฮอริโมนะของทีหลังจากต่อมอะไรสักอย่างก็ทำปฏิกิริยากับร่างกาย จู๊ๆ ความอดทนก็ต่ำลง โดยเฉพาะกับคนชั่วในหลาย ๆ จำพวก และแม้ว่าในชีวิตแทบไม่เคยนำปัญหาประโยชน์อะไรเลย ครั้นจะไปบริจาคเลือดก็เสียค่าย เอาวะ...ก่อนตายขอให้ได้ทำคุณแก่สังคม ด้วยการกำจัดคนชั่ว ก่อนเขียนคิดอยู่เหมือนกันว่าเรื่องนี้มันบันเทิงตรงไหนวะ เครียดไปเกรงว่า HAMBURGER จะเนรเทศให้ไปเขียนลง มติชนสุดสัปดาห์ เอาน่า...อย่างน้อย ๆ เรื่องที่จะบอกต่อไปนี้ คาราคาต่าง ๆ หลายท่านที่เคยเข้าขำผู้ต้องหา เพราะฉะนั้นถือว่าเป็นเรื่องบันเทิงเหมือนกันว๊อย...ย

ไอ้พวกแรงคิว

อย่างหนึ่งที่เราเห็นคนต่างจากสัตว์อื่นก็คือการ 'เข้าคิว' แหงล่ะ เคยเห็นปลาว่ายน้ำ ต่อแถวกันชนมปิ้งในน้ำมั๊ย รู้ทั้งรู้แบบนี้ยังมีไอ้พวกชั่วชอบแรงคิวให้เห็นเป็นประจำ หน้าตูดที่เขม ธ.ไทยพาณิชย์ สาขาโอศก จะมีพวกชั่วมั่วตัวรวมตัวอยู่หนาแน่น ลำพังแค่ถอนเงินอย่างเก่งใช้เวลาไม่เกินคนละนาที แต่มีทั้งจ่ายค่าน้ำ, ค่าไฟ, ค่าโทรศัพท์, ค่าบัญชี, เงินกู้, ผ่อนของ, โฉนดเงิน เคยอยู่ครั้งหนึ่งยืนดูไอ้ข้างหน้าจูด ๆ กับตูดที่เขมร่วม 10 นาที ประมาณว่ากำลังโอนเงินให้ทั้งโคตรเหง้า แต่เอาเถอะ...มันเป็นสิทธิ์ของเขา จริง ๆ แล้วต้องโทษคนสร้างตูดที่เขมที่ทะเลาะทำให้อึดสู้บ้านนี้ทำได้มากกว่าการเบียดคั่ง ในช่วงบ่ายแดดแฉ่นนั้นจะโคตรร้อนเป็นพิเศษ คนที่ต่อแถวคั่งคั่งก็มักจะต่อแถวไปปาทองขาวเพื่ออาศัยหลบร่มเงาใต้กันสาด เพราะถ้ายืนสู้แดดร้อนจนถึงควายกลายเป็นเนื้อเค็มตากแห้งได้ ขอดนี้แหละเป็นโอกาสของไอ้พวกชั่ว เห็นแถวเบ้หลบแดดอยู่ กุมายืนจ่ออยู่ตรง ๆ ไข่ควบ มันไม่กลัวร้อนหรอก เพราะหน้ามันด้านเกินกว่ารังสีอัลตราไวโอเล็ตจะทำความร้ายมันได้ เจอแบบนี้สมควรคำว่า "ไอ้สัตว์" แต่หลายท่านชาติตระกูลดีเกินกว่าจะใช้ประโยคขำขำแบบนี้ได้ จึงงอโลมให้คำว่า "ไอ้ปลาว่ายน้ำ" ตามความเหมาะสม

ใจ 4 แยก

ถ้าข้าพเจ้าเป็นผลึกก้อนที่โอท็อปของหนองมน โอท็อปของก.ท.ม.คงหนีไม่พ้น 'รดติค' ลำพังการจรรจาในเมืองกรุงก็โคตรจะคล่องตัวอยู่แล้ว เคยติดอยู่เสียบทางด่วนนานขนาดทิ้งรถวิ่งไปซื้อในปั๊มข้างทางได้ อีกทั้งกฎจราจรที่เคยเรียนมาของจริงก็คนละเรื่อง เอาจ่าย ๆ แค่นี้แถม 4 แยกก็ปวดกบาลจะแยะ ไฟแดง "เมื่อไรจะเขียววะ" ไฟเขียว... "เอ๊ย...เหยียบให้มิด เตียวแม่แรงอีก" ไฟเหลือง... "ไอ้ควายเอ๊ย...มันจะเบรคทำไมวะ"

และด้วยความที่คนส่วนใหญ่ต้องใช้ชีวิตติดแหงกอยู่กลาง 4 แยก กลายเป็นกำลังซื้อมหาศาลของเหล่าพ่อค้าแม่ขาย พวงมาลัย, หนังสือพิมพ์, มะม่วง, ที่บังแดด, เบียงเบอร์ พอมืดเงินสะพัดแบบนี้ไอ้พวกคนชั่วเลยแหกกันมาเหมือนแมลงวันตอมขี้ คนอื่นเขายังมีของมาขาย แต่ไอ้พวกนี้มา มัน ๆ พร้อมที่เข็ดกรจะกหนึ่งอัน ไม่มีแม้กระทั่งถังน้ำยา

วิธีการปล้นของใจ 4 แยกจะเริ่มเมื่อท่านจอดรถจนหยุดสนิท มันก็จะเอาไอ้ที่เข็ดกรจะของ มันพาดป้ายลงบนกระจกรถของท่านโดยไม่เคียดแค้นความสุมักใจของเจ้าของรถ และแม้ว่ารถของท่านจะจาวบเหมือนเพิ่งเสียวออกมาจากคาร์แคร์ แต่ในสายตาของมันก็เห็นว่าสกปรกเสมอ ยังไง...มันจะเข็ดเบคที่เรียวรีใจ บางทีเจอใจเด็กตัวเท่าลูกหมา หัวสูงยังไม่พ้นกระจากมองช้าง มันก็อดสำหรั่งเข็ดจนได้ หลายครั้งต้องเปิดประตูช่วยอุ้มให้มันเข็ดถึง เสรีแล้วมันก็จะพอมเหมือนนิ้วกาง ๆ พร้อมทั้งประจบหน้าและมือมาที่กระจากประตูรถท่าน มองจากด้านในเหมือนมีปลาซีกเกอร์เกาะอยู่ข้างรถ หน้ามัน ๆ บวกกับลมหายใจพิศพาด ๆ ก็มากพอที่จะทำให้กระจากประตูรถท่านมันเป็นรูปหน้าคนเหมือนรดิสิง แล้วโงะ สุดท้ายก็ต้องงัดเหรียญหัว เหรียญสิบ ยอมให้มันปล้นไปจนได้หลายคนพยายามเตือนแต่ไม่จ่ายค่าคุ้มครอง มันก็เอาเหรียญที่ได้จากรถคันอื่นแอบสแควร์สึดของท่านซะอย่างงั้น เจออย่างงี้ด่าไปก็เปลือง

น้ำลายครีบทิน้อง ถ้าห้ามแล้วมันยังดื้อเข็ดแบบนี้ต้องตบบาลสแตนเดียว แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นควรเลือกตบเฉพาะ 4 แยกที่ไม่ค่อยได้ผ่าน เพราะเดี๋ยวมันผูกใจเจ็บ คราวหน้าอาจเอาอิฐมาตบปากกระจากเราไปซะนี่

กลายเป็น เลียน้อยเสียยาก เลียมมากเสีย-ง่ายนะครีบทิน้อง

เรื่อง :> เกตุเสพนธ์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา
ภาพประกอบ :> bismo080

[illegible]

เงินไปซื้อเครื่องใหญ่...แต่เป็นเรื่องแรก เปรียบเสมือน... คนอย่างฉัน ไม่เห็นเงิน แต่ได้เห็นเงินก็ไม่ได้เห็น และแน่นอน เงินจะซื้ออะไรไม่ได้... ซื้อได้ก็กับ...แล้ว ก่อนฉันไปเล่นดนตรี เคลียร์เรื่องเงินให้จบซะก่อน ทักษะของนาง...แล้วพอจะหาเวลาพบกันบ้างก็ไม่ได้ ปกติฉันก็ต่างๆ ทักษะมีการสั่งป้อนในการประชาสัมพันธ์เอาไว้ด้วย... ขำ...มัน...เพราะเป็นเครื่องใช้...มาเล่นดนตรีได้...ก็ยังไม่ค่อยใช่เลย เพราะเงินใช้ก็มีกับเงินที่เป็นคนละเรื่องกัน...สำคัญที่ 'ค่าตัว' ของนางค่าสูงกว่า นางๆ อาจมีหมดควาดีของ...

ตัวเอง เล่นละครเรื่องแรกเป็นแคน้องเซย์มีเย็เพื่อนแม่พระเอก แต่หลังจากนั้นจะเรียกตัว 7-8 หลัก ระวังจะโดนตำพอนใจ คำตัวจะกลายเป็น "ว่าตัว" ที่เหี้ย ย่ามมื ขำลือโลอย่างกับโหลามมู พอลคนมาทำให้นะตัว อีนี่แพงเหลือเกิน ใครจะกล้ามาจ้างทำงาน ยังไม่ทันเกิดดีเดียวจะตายซะแล้ว

หากวันดีคืนดีใครได้ลึกลงมาข้างใต้เป็นพรเซ็นเดอร์ นอกจากที่ตั้งที่เขาจะวางแล้ว ได้โปรดพิจารณาตัวอื่น ๆ ด้วยว่าเป็นสิ่งอะไร ผู้บริโภคกลุ่มไหน ซึ่งๆ แล้วก่อนที่จะมาข้างเรา เจ้าของสินค้าเขาคิดมาบ้างแล้วละ เขาว่าน่าจะเหมาะกับของๆ เขา แต่บางทีเราอาจจะไม่เหมาะกับของๆ เขานั่น...ซึ่ง เรียงของของของของแล้ว สินค้าบางอย่างเช่น อุปกรณ์กีฬา หากว่าที่เป็นนักกีฬาอยู่แล้วก็ไม่แปลก แต่บางสินค้าก็ไม่ได้จำเพาะเจาะจงเช่น ยา-สมุนไพรฯ ครีมกันแดดเป็นไปอยู่เดียว อะไรแบบนี้ คือเจ้าของสินค้าไม่ได้ต้องการอะไรจากตัวนอกจากความคิด กลุ่มเป้าหมายที่มันเป็นเรื่องง่ายๆ เป็นที่กว้างและไวต่อการดูใจๆ จะไปเป็นพรเซ็นเดอร์ทำไมก็คิดจนหนัก เสียเวลาของใครๆ เหมือนครีเอทีฟจะเปล่าๆ และน่าเป็นโฆษณาผอมเดอรีให้แค่จะเวีรึกว่า ไม่แปลกออกนอกแบบมาใช้ชื่อ สตรีที่เดือนขาวเดือนยี่ ที่โฆษณาผอมเดอรีชื่อ...แมน...มันออกมาปิดกันใครๆ อาจเป็นเพราะผอมเดอรีใช้คำนี้เกียๆ ยากกว่าเพลงเช่นนี้ อย่างเห็นแจ้งแล้วคิด คิดหลายๆ ดนบๆ ถ้าวันหน้าไปอยู่แบบคนยากก็จัดปลวกรางะภูมิไฉนัย แต่ตัวปลวกรางะโดนเพ็ญล้นๆ ก็ไม่ได้ดังเกียะวังจนเห็นตัวเขาหรือ ถือถ้าทำอะไรแล้วมันยากกับหนักก็จงจะดีกว่า แต่ทำไปแล้วตัวคนเป็นขวัญใจลึลล่ทั้งประเทศ ถ้าจะเป็นพรเซ็นเดอร์ก็พึ่งแดงดับไปบ้างเถอะ

เมื่อพบว่าเรากลับสินค้าไปกินไม่ได้แล้ว ก่อนตรึงบ่วงล่อจึงยื่น ขอ ‘สตอ-
รียอร์’ เสียหนอยอีกไม่แล้ว ‘โอ้ออดฯ หนวกฯ เนีย อธิบายง่ายฯ ก็คือ
ควมเรื่องคววฯ วาลงกะตาดเนบเป็นของฯ เน้นภาพเป็นขอตฯ คือถ้า
ไม่ไวโครตเทกก็จะได้รู้เลยฯ ว่าถ้าออกมากภาพเป็นยังฯ เราล้มคตคนไหน
หุละก็ เริ่ม-จนคนไหน ยก-ย้ายยังฯ ประโยชน์ต่อตอริยหรือช่วย
ให้เขาเข้าใจงานโฆษณาที่เจาะทั่วมากขึ้น ประโยชน์ลงเงินใช้เล็กน้อย
หรือต้องแคว้นในน้ำเงินดินเปีย ยื่นเขาลงห้วยเคเหิน เพราะเรื่องที่จะต้อง
สำบาตราคาตัวมักถูกเป็นความลับแหมฯ ที่สำคัญๆจะให้ใครที่อธิบาย
เก่งกว่าไม่รู้เรื่อง เป็นเพราะว่าเราใช้หรือมีคนคัดแกลงคตอันนี้ไม่แนใจ
เหมือนกัน และภาพที่พะนัยกันหุละจะไม่ได้อีกเท่าที่คนตอริยหรือคตนัก
คงไม่ได้อิสภาพแปรเนบแล้ววาลงฯ ว่าถ้าถูกหะไปตามคตนัก

ฉบับหน้าว่ากันต่อตั้งแต่เปิดกล่องยันออนแอร์เลย...

ไม่รู้ใครบัญญัติศัพท์เรียกดารว่าดาร
ดารนี่แปลว่าดาว สร้างความคาดหวังสูงให้ประชาชนว่าต้องมี
ความงดงาม สว่างไสวเหมือนดาว ทั้งๆ ที่จริงๆ ทางกายภาพดาวนะ ไม่ได้
สวยงามอย่างที่เห็น พื้นผิวดาวขรุขระแทบไม่มีส่วนเรียบ ยิ่งถ้าเป็นดาว-
เคราะห์ด้วยจะดูอืดปมดคลมาก ฟังดูมีเคราะห์ยังไม่ชอบกล
ในทีวี มีตัวช่วยสารพัดเพื่อช่วยให้ดาราดูดี เริ่มตั้งแต่ช่างแต่งหน้า
ที่สามารถทำให้ดวงของหนูเห็นแหลมคมได้ เพียงใช้สีปิดแก้ม เป็นเทคนิคที่
อาจารย์เฉลิมชัยเห็นยังชอบราบดิน หรือช่างไฟที่สามารถประกบไฟให้
หน้าवलเป็นจุดเล็กได้สมใจนึก ดาราคงไหนคำมากก็ใช้ไฟมาก เบนซ์
พรชิตา นี่เห็นว่องถ่ายต้องยกกองไปถ่ายใกล้ๆ เชื้อนป้าสักชลสิทธิ์ เพราะ
ต้องใช้พลังงานไฟฟ้าจำนวนมากในการเพิ่มแสงสว่างในการถ่ายทำ หรือ
สุดท้าย ถ้าเกินเยียวยาจริงๆ ก็สามารถพึ่งเทคนิคการรีทัชภาพได้ เช่น
น้องใหม่ เจริญปุระ อวมาก จนในมิวสิกวิดีโอต้องยึดภาพให้ดูมอมลง
น้องใหม่ดูเรียบก่าดี แต่แดนเซอร์ด้านหลังโดนยึดไปด้วยจนหน้ายาว
เป็นกล้วยหอม เลยเหมือนดูรายการ Bananas in Pajamas อิม... เฟลีนไป
อีกแบบ

หวังพึ่งตัวช่วยจากภายนอก นานๆ เข้าก็เกรงใจ เพราะช่างหน้าก็
เริ่มก๊ัดแล้วว่าแต่งหน้าหนักแล้วเหมือนจับคางคอกอยู่ คอมพิวเตอร์กราฟิก
รายการ E-Mouth ก็มาแล้วว่ารีทัชหน้าหนักจนต้องเปลี่ยนคอมฯ ไป 2 หน
แล้ว เห็นที่ต้องเบรืทาตัวเองให้ดูดีแล้ว สอบถามเพื่อนดารพบว่า สามารถ
ทำได้ไม่ยากด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. หมอลิว

ถึงภาจิตจันจะบอกว่า หน้าไร้ผิวฝ้า เหมือนท้องฟ้าไร้ดาว แต่ผิวเยอะ
เข้าเริ่มรู้สึกเหมือนโดนพิษปลาปักเป้า หมอลิวน่าจะเป็นทางออกที่ดี

ปัจจุบันบ้านหมอลิวมีกลิ่นกลาดราวดูแว่น อีเลฟเว่น พร้อมเทคนิค
ซื้อฟังกูทันสมัย เติมนอลไอออนโต ไอโอนิก โบวออน ูมาดอย มากมาย
จำได้ไม่หวาดไม่ไหว แต่โดยวิธีการแล้วเห็นว่าเหมือนๆ กันคือเอาครีมมา
พอกหน้า หรือเอาเครื่องมือมากรอหน้า หรือไม่ให้ยามากิน ซึ่งบ่อยครั้ง
ทำให้หน้ามึนโต หรือมีผลโดยตรงต่อตับอ่อน ลิวอาจจะหาย แต่ตัวจะเหลือง
เหมือนฟักทองมาก บางคนก็ว่าสวยดี

การนัดหมอลิวครั้งแรก ควรทำใจแข็งให้ดี เพราะการวิเคราะห์สภาพผิว
ครั้งแรกจากแพทย์ผิวหนังนั้น เหมือนฟังเพื่อนมาลือชื่อแม่ เพราะเราจะไม่รู้สึก
มากกว่า เราทำชั่วร้ายไว้กับผิวหนึ่งหน้าเรามากขนาดนี้เขี้ยวหรือ ด้วยความ
ที่คุณหมอจะอธิบายยาวว่าสาเหตุที่หน้าเราสิ่วเรอะนั้นมาจากไหนบ้าง

“คุณสูบบุหรี่ทำให้การผลิตเซลล์ผิวมันทำได้ช้านี้คะ”
“กินเหล้าด้วยหรือคะ เหล้านี้ทำให้ร่างกายมันดูดน้ำออกไปหมด
นะคะ ผิวมันก็แห้งแล้วก็เป็นสิ่วสิคะ”
“นอนดึกหรือคะ นอนดึกนี้ทำให้ฮอร์โมนมันแปรปรวนนะคะ ก็เป็น
สิ่ว”

Naked
เกตุสพย์สวัสดิ์ ปาณะวงศ์ ณ อยุธยา

ดูตัวอย่างดาร

“กินของทอดด้วย น้ำมันบนหน้ามันก็เยอะซี”
“ปลอกหมอนนี้ซึกบ้างรีเปล่า มันสกปรก ตอนนอนก็เกาหน้าให้
เข้าไป”
“แต่งหน้าแล้วก็ไม่ค่อยล้างให้มัย เครื่องสำอางเนี่ยตัวดี”
“มือก็สกปรกคุณเน็กก็ชอบเอาไปจับหน้าตัวเอง” ฯลฯ
ทุกทำอะไรก็ก่อให้เกิดสิ่วได้หมด ฟังแล้วอยากจะไปกินยาตาย

2. FITNESS

ถัดมาก็ต้องดูแลเรื่องรูปร่างด้วย
ยิ่งช่วงนี้มีมิวสิกวิดีโอทุกค่ายต้องเอาผู้ชายมาถอดเสื้อโชว์กล้ามเนื้อ ไม่รู้
เป็นเพราะเด็กเดี่ยวนั้นมันหุ่นดี หรือผู้กำกับเข้มีมันกลายเป็นเกย์ไปหมด
เพราะฉะนั้นไปสมัครฟิตเนสน่าจะดี

จ่ายตอนแรก ราคาที่สมเหตุสมผลดี แต่พอหลวมตัวไปเล่นแล้ว จะมี
การชวนสมัครโยคะต่อ ชวนสมัครผู้ฝึกสอนส่วนตัว สมัครสปา สมัครฟิลาเซ
สรุปว่าไปฟิตเนสแล้วมอมจริง เพราะไม่มีข้าวจะกิน เอาดั่งคำที่จ่ายอืพวกนี้
หมด

แล้วพวกไปเล่นฟิตเนสนี้ เวลาเข้าคลาส บอดี้คอมแบต นี้อีกกันดั่ง
“เฮ้ย เฮ้ย เฮ้ย!!!! ” แมนล้ามาก แต่พอออกมาล้างพักแล้ว ร้องกันดั่ง “อ๊อ
เหนื่อย อ๊อเหนื่อย!!!!!! ” และบรรยากาศในฟิตเนสก็มกตลอบบอวลด้วย
บรรยากาศสับสนทางเพศ ใครพลาดดูหนังเรื่อง แก๊งเซ็กซี่กับอ๊อบ มหาตู
ที่ฟิตเนสทั่วไปได้

3. หมอศัลยกรรม

‘สวยด้วยแพทย์’ ทั้งที่ศัลยกรรมน่าจะแปลตรงตัวว่า ‘เวรกรรมจาก
การไปหาหมอศัลย์’

ก็มีนางเอกหลายคนไปทำจมูกมานิดๆ หน่อยๆ แล้วก็ดูสวยไปเลย
แต่ดารานักร้องอีกหลายคน หาหมอผิด ไปเสริมดั้งมาซะโด่ง โดยลืมไปว่า
ทำให้หัวตากระเด้งมาติดกันเป็นเลข 8 ไปไหนมาไหนเหมือนตาเหล่ตลอด
เวลาคุยด้วยจะงมงาย เพราะเหมือนแถมได้มอเราอยู่ หรือบางคนไป
กรัดตา 2 ชั้น ไม่รู้กรัดลึกไปหน่อยรีเปล่า เปลือกตาจึงเหมือนยืมแผลอยู่
ตลอดเวลา เวลาดาราพวกนี้ร้องให้จึงทำให้เข้าใจได้ว่า ‘ยืมทั้งน้ำตา’ เป็น
ยังไ้

จริงๆ แล้วพวกที่ไปทำศัลยกรรมนี้ ต้องบอกว่าเป็นคนใจบุญมาก
เพราะวันๆ หนึ่งเราจะมีโอกาสเห็นหน้าตัวเองสักกี่หนกัน แต่คนพวกนี้ยอม
เสียเงินและยอมเจ็บ เพียงเพื่อให้คนอื่นสบายตามากขึ้นเวลามองหน้าพวก
เธอ ขออนุโมทนาสาธุด้วยจริงๆ

ฟังดูแล้วทั้ง 3 วิธี ทำทางจะได้ไม่คุ้มเสียและ ปล่อยให้มันชั่ววันๆ ลิวๆ
จนแบบๆ อย่างนี้แหละ
อย่างน้อยไปไหนมาไหนจะได้ไม่ต้องมีคนมาทักว่า
“ตัวจริงดูดีกว่าในทีวี”
เพราะดูบุพภาพอกัน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	ณาดา ชาญบัญชา
วันเดือนปีเกิด	16 ธันวาคม พ.ศ. 2523
สถานที่เกิด	อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	641 ม. 11 ตำบลลำনারายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2536	ประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านลำনারายณ์ จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนชัยบาดาลวิทยา จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ ลพบุรี จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2546	ค.บ. ภาษาอังกฤษ วิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2551	กศ.ม. ภาษาศาสตร์การศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดกรุงเทพมหานคร